

ČTVRTEK, 11. BŘEZNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Investice do nízkouhlíkových technologií (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládá Herbert Reul Radě a Komisi (O-0015/2010 – B7-0011/2010), pokud jde o investice do rozvoje nízkouhlíkových technologií.

Herbert Reul, autor. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, tato otázka se týká skutečnosti, že v roce 2007 předložila Komise plán, jehož cílem byla podpora toho, aby bylo možné rychle zahájit využívání technologií v oblasti energie s nízkými emisemi CO₂. Byly učiněny návrhy na velmi zvláštní opatření: evropské průmyslové iniciativy, a to především v oblastech větrné energie, solární energie, bioenergie, zachycování a uchovávání uhlíku, elektrických rozvodných sítí a jaderného štěpení, zřízení Evropského spojení pro energetický výzkum, udržitelná přeměna evropských energetických infrastrukturálních sítí, pravidelně aktualizované evropské systémy pro energetické technologie a zřízení řídicí skupiny pro strategické energetické technologie.

V tomto stádiu zůstala jedna zásadní otázka nezodpovězená, konkrétně se jednalo o otázku financování. Sedmý rámcový program pro výzkum poskytuje ročně 886 milionů EUR na výzkum v oblasti energetiky. To je všem jasné, avšak není to dostatečné. V roce 2009 Komise předložila své sdělení o financování nízkouhlíkových energetických technologií, ve kterém popisuje potřebu ztrojnásobit financování výzkumu v oblasti energetiky v průběhu příštích deseti let. To by znamenalo, že bude muset být investováno 50 miliard EUR. Ve sdělení je popsáno, jak by měly být finanční prostředky rozděleny mezi nejvýznamnější nízkouhlíkové technologie tak, aby se Evropa mohla oprostit od své silné závislosti na fosilních palivech a přistoupit k výraznějšímu snížení emisí CO₂. Konečný plán odhaduje, že 6 miliard EUR bude vyčleněno na výzkum větrné energie, která by mohla podle Komise do roku 2020 tvořit až pětinu dodávek energie EU; 16 miliard EUR bude vyčleněno na solární energii s cílem vyvíjet nové fotovoltaické koncepty a hlavní průmyslové koncentrace solárních energetických zařízení; 9 miliard EUR bude vyčleněno na výzkum bioenergie, aby pokryla 14 % energetické potřeby EU. Za účelem začlenění obnovitelných zdrojů energie na trh s energií by se vyčlenily 2 miliardy EUR na elektrické rozvodné sítě, aby byla polovina soustavy schopná fungovat na základě principu tzv. inteligentní rozvodné sítě. Nehledě na obnovitelné zdroje energie se plánuje vyčlenit 13 miliard EUR až na dvanáct projektů v oblasti zachycování a uchovávání uhlíku, zatímco jaderný výzkum by získal 7 miliard EUR. Návrh financování rovněž předpokládal vyčlenění dalších 11 miliard EUR na program pro inteligentní města, aby bylo možné nalézt také v této oblasti vhodné odpovědi.

Komise v té době tvrdila, že nejspolehlivějším způsobem financování výzkumu v oblasti energetiky jsou partnerství veřejného a soukromého sektoru, nebyla však schopná přesně vysvětlit, jak by byla finanční zátěž na taková opatření rozdělena mezi tyto dvě strany. V současnosti připadá 70% podíl výzkumu v oblasti energetiky soukromému sektoru a 30% podíl veřejnému sektoru, a to vyjma jaderného výzkumu. EU tvrdí, že je nutné významně zvýšit veřejné financování. Komise uvedla, že v případě projektů s vyššími riziky by mělo veřejné financování hrát hlavní roli. S cílem optimalizovat úroveň intervence požádala Komise o sestavení programů EU zejména v oblastech, které přináší jasnou přidanou hodnotu na úrovni EU, jedná se např. o programy, které jsou pro členské státy jednotlivě příliš nákladné. V současnosti je 80 % veřejných investic do výzkumu nejaderné energie financováno na vnitrostátní úrovni. Toto sdělení nakonec také nechává otevřenou otázku, odkud mají být finanční prostředky vydávány. Komise se domnívá, že zde existuje potřeba dalších 75 až 80 miliard EUR.

To je důvod, proč jsme se v našem výboru zaměřili na objasnění několika otázek v této oblasti financování. Pouze bych vám chtěl připomenout otázky. Za prvé, jaké by měly být priority Komise v rámci plánu na období 2010–2020, aby se podpořilo financování nízkouhlíkových technologií? Kdy budou za tímto účelem představeny iniciativy průmyslové politiky? Za druhé, jakým způsobem chce Komise získat v rozpočtu EU další prostředky? Konkrétněji řečeno, má Komise v úmyslu zajistit přísun finančních prostředků, které by

měly být k dispozici předtím, než začnou být poskytovány prostředky z osmého rámcového programu? Má Komise v úmyslu zajistit dodržování rozpočtů nejrůznějších průmyslových iniciativ? V neposlední řadě, jak Komise – a samozřejmě to se bude vždy vztahovat také na Radu – získá další prostředky z rozpočtu EU na financování jiných technologických možností, než jsou ty, které jsou určeny ve sdělení, včetně technologií uchovávání, energií z oceánů atd. Není třeba, abych četl všechny otázky. Otázky jsme zde předložili a od Rady a Komise žádáme odpovědi.

Pedro Luis Marín Uribe, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, dámy a pánové, na začátku mého projevu bych rád zdůraznil důležitost strategického plánu v oblasti energetiky a nezbytný přínos, který bude mít pro urychlení rozvoje a uplatňování technologií pro čistou, udržitelnou a účinnou energii.

Bez tohoto plánu by nebylo možné dosáhnout cílů, které jsme stanovili pro rok 2020, ani přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství do roku 2050 v takové míře, jak bychom chtěli.

Těší mě, že vidím širokou shodu mezi Parlamentem a Radou, pokud jde o důležitost a nutnost jak cílů plánu, tak zdrojů, které musí být zajištěny.

Rada pro dopravu, telekomunikace a energetiku má v úmyslu přijmout závěry ke strategickému plánu pro energetické technologie (plán SET) na svém zasedání, které se uskuteční tento pátek 12. března. Tyto závěry budou významným referenčním bodem pro jarní zasedání Evropské rady, které se bude konat dne 25. března, protože na programu bude figurovat téma změny klimatu.

Návrh závěrů, který má být prodiskutován na zasedání Rady, bude zahrnovat téma financování, i když k této otázce se bude přistupovat s náležitou obezřetností. Nechceme se předem zabírat jednáními, k nimž musí k tomuto tématu dojít v souvislosti s příštím finančním rámcem.

Nyní předložím hlavní prvky návrhu závěrů. Za prvé, nadešel čas přejít od technologických plánů k praktickému provádění evropských průmyslových iniciativ. Měli bychom tak učinit postupně, ale co nejrychleji.

Za druhé, náš přístup k budoucí spolupráci v otázce výzkumu v oblasti energetiky v Evropě by se měl zaměřit na účinné využívání veřejných zdrojů a vybudování pružného partnerství veřejného a soukromého sektoru s průmyslem. Proto naléhavě vyzýváme Komisi, aby zavedla platformu, která bude zahrnovat všechny zainteresované finanční organizace, aby mohly sdílet informace a osvědčené postupy a aby zároveň mohly koordinovat své činnosti, pokud je to považováno za nutné.

Za třetí, vzhledem k míře střednědobého veřejného a soukromého financování, která je potřebná zejména na podporu hlavních demonstračních projektů, může být nezbytné navýšit podíl veřejných investic na úrovni EU. Budeme tedy muset zohlednit tyto oba druhy financování, až budeme provádět revizi rozpočtu a jednat o příštím finančním rámci.

Za čtvrté, měli bychom podporovat vlády členských států a povzbuzovat je k tomu, aby poskytovaly vhodné pobídky a odpovídající signály, aby byla tato politika prováděna. Pokud to bude nezbytné, měly by také významně navýšit veřejné financování určené na rozvoj nízkouhlíkových technologií.

Pátým bodem, který chci zmínit, je to, že Evropská komise a Evropská investiční banka již spolupracují na zdokonalení koordinace a kontinuity financování určeného na demonstrační projekty v odvětví energetiky, které zahrnují vysoké technologické riziko. Pracují rovněž na uvolnění a zpřístupnění dalších zdrojů financování, a to jak veřejných, tak soukromých.

Komise a Evropská investiční banka prošetřují optimální finanční balíčky pro hlavní demonstrační projekty, a proto rovněž naléhavě vyzýváme Komisi, aby analyzovala nové způsoby kombinace prostředků z různých zdrojů a vytvořila pro tento účel nástroj pro financování zavádění nízkouhlíkových technologií na trh.

Dámy a pánové, všechny tyto prvky tvoří jasnou zprávu pro budoucí investování do rozvoje nízkouhlíkových technologií. Navzdory přísným rozpočtovým omezením, jimž v současné době čelíme, bude zpráva, kterou Rada v pátek vyšle na svém zasedání, závazkem, jež pozitivně vyjádří významnost této záležitosti na evropské úrovni a zásadní důležitost toho, aby každý členský stát investoval do nízkouhlíkových technologií.

Janez Potočnik, člen Komise. – Paní předsedající, ačkoli dnes nahrazuji mého kolegu Günthera Oettingera, je pro mě skutečným potěšením diskutovat s vámi o budoucnosti nízkouhlíkových technologií.

Osobně jsem se úzce podílel na vypracování Evropského strategického plánu pro energetické technologie (plán SET) v rámci minulé Komise a pevně věřím, že rozvoj těchto technologií je jedním ze základních kamenů energetické politiky, jíž musíme v nadcházejících letech společně rozvíjet.

Zpráva Parlamentu o plánu SET z června 2008 velmi jasně navrhla odpovídající úroveň ambicí, o něž usilujeme. Nyní bychom tyto ambice neměli snižovat. Dnes jste položili tři jasné otázky a já na ně postupně odpovím.

Co se za prvé týče našich priorit na roky 2010 až 2020 a zahájení evropských průmyslových iniciativ, těchto šest iniciativ skutečně odpovídá našim prioritám – větrná energie, solární energie, bioenergie, udržitelné jaderné štěpení, inteligentní rozvodné sítě a zachycování a uchovávání uhlíku představují priority, které Parlament a Rada silně podporují.

Na vaši žádost jsme mezi priority začlenili také energetickou účinnost, a to vypracováním nové specializované iniciativy „inteligentní města“ s cílem odblokovat tržní potenciál energeticky účinných technologií ve městech a regionech. K tomu, aby Komise stanovila činnosti v rámci této iniciativy za prioritu, vypracovala společně se zúčastněnými stranami technologické plány na období 2010–2020. Tyto plány stanoví konkrétní cíle a také činnosti nutné k jejich dosažení. Iniciativy mohou být zahájeny letos, tedy v roce 2010. Inteligentní města jsou naplánována na příští rok.

Vaše druhá otázka se týká potřeby disponovat v současném finančním období a v období po roce 2014 předvídatelnými, stálými a vhodnými rozpočty pro plán SET. Náš odhad týkající se potřeb v oblasti veřejných a soukromých investic pro účely rozvoje nízkouhlíkových technologií uvedený v plánu SET dosahuje výše 8 miliard EUR za rok. V současnosti se v Evropské unii ročně investují 3 miliardy EUR, což znamená, že na období 2010–2020 je zde potřeba dalších 50 miliard EUR. Překlenutí této mezery by mělo být předmětem jedné z klíčových institucionálních diskusí v průběhu nadcházejících let. Úsilí musí být zaměřeno tam, kde je intervence nejúčinnější, přičemž je třeba vyhnout se duplikacím a podporovat co největší možný dopad na trhu.

Je jasné, že investice učiněné na úrovni EU – které pocházejí buď ze sedmého rámcového programu, nebo z Evropského energetického programu pro hospodářské oživení – nebudou dostačující. Dostačující nebudou ani případné finanční prostředky z 300 milionů obchodovatelných emisních povolenek, vyčleněných na demonstraci zachycování a ukládání uhlíků a inovativní obnovitelné technologie. V běžných cenách to jsou přibližně 4 miliardy EUR. Je proto třeba vyvíjet velké úsilí jak na straně soukromého, tak veřejného sektoru; veřejný sektor zahrnuje Evropskou unii a samozřejmě také členské státy. Abych to řekl stroze, převážná část finančních prostředků musí přijít odtud, kde tolik finančních prostředků je.

Za třetí jste se dotazovali, zda Komise zamýšlí financování dalších technologických možností a zda zamýšlí navrhnout další průmyslové iniciativy. V průběhu času se jistě objeví další technologie, které si zaslouží zásah na evropské úrovni, takže plán SET musí být pružný, jak jsme to již ukázali v případě nové iniciativy k energetické účinnosti – inteligentní města – jíž plánujeme zahájit v roce 2011, jak jsem již řekl. Prostřednictvím informačního systému plánu SET budeme podrobně sledovat nejslibnější technologie. Tento informační systém nazývaný SETIS se již zabývá technologiemi uchovávání a technologiemi pro získávání energie z oceánů, aby mohl posoudit jejich potenciál a určit nejlepší příležitosti pro evropskou intervenci. Rovněž jsme podporovali zřízení nové technologické platformy pro obnovitelné zdroje, vytápění a chlazení, která by měla dotčeným odvětvím napomoci k lepšímu vymezení přenosu jejich technologií.

Velmi mě těší, že se tomuto tématu dostává podpory, jakou si zaslouhuje. Je to klíčové téma pro dosažení našich cílů energetické politiky, klíčové téma pro Evropu a pro naši budoucnost.

Jean-Pierre Audy, jménem skupiny PPE. – (FR) Paní předsedající, pane ministře, pane komisaři, těší mě, pane Potočniku, že vás mohu vidět zpět ve funkci komisaře pro životní prostředí. Zastupujete našeho komisaře pro průmysl – za to vám děkuji a děkuji vám rovněž za váš projev.

Vítám otázku, kterou položil můj kolega, pan Reul, který se vás, pane komisaři, správně ptá, jak Komise pohlíží na tuto zásadní otázku neuhlíkových energií a financování nových technologií. Světová populace narůstá. V roce 2030 budeme potřebovat o 30 % více energie a dodal bych, že 80 % z této spotřebitelské poptávky bude pocházet ze zemí, které nepatří mezi země Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD).

Vzhledem k těmto hlavním výzvám není řešením přijmout ideologii, která prosazuje, abychom snížili naši spotřebu energie nebo se uchýlovali k myšlenkám o minulosti. Evropská unie má tedy povinnost zasáhnout

a rád bych řekl několik slov k otázce, která nás může rozdělovat i v rámci našich politických skupin, jedná se o jadernou energii.

Pokud jde o jadernou energii, některé členské státy mají v této záležitosti dlouhou tradici. To nedává Evropské unii žádné privilegium, ale znamená to, že máme povinnost přispět k této diskusi a k financování. Jak víme, jaderná energie je neuhlíkovou energií a potřebujeme finanční prostředky, pane komisaři, a zejména ty, které pochází z uhlíkových kreditů, abychom mohli investovat do výzkumu, vývoje a odborného vzdělávání v těchto oblastech.

Navrhujeme vám několik pozměňovacích návrhů, jejichž zvláštním cílem je zlepšení usnesení, která jste předložili, a na závěr chci říci několik slov k vedlejším produktům při výrobě jaderné energie, jež jsou zdrojem velkých obav našich spoluobčanů. Ve světě existují dvě varianty: dlouhodobé ukládání, což je možnost, jíž si zvolily Spojené státy, a my v Evropské unii jsme si zvolili jiný přístup, kterým je opětné využití prostřednictvím recyklace. Tuto možnost si vybralo Rusko, Japonsko a Francie.

V této souvislosti musíme, my, kteří jsme odpovědní za bezpečnost, vložit naši důvěru do vědy a znalostí, pokud jde o všechny tyto záležitosti.

Teresa Riera Madurell, jménem skupiny S&D. – (ES) Paní předsedající, pane ministře a úřadující předsedo Rady, pane komisaři, všichni jsme si vědomi, že zde již existuje jasný konsensus ohledně myšlenky, že čím rychleji zavedeme ekologické hospodářství, tím rychleji překonáme hospodářskou krizi.

Na základě několika studií bylo vypočítáno, že pokud dosáhneme cíle 20% podílu obnovitelných zdrojů energie, bude to znamenat, že do roku 2020 bude v tomto sektoru možné zaměstnat 2,8 milionu evropských pracovníků. Navíc se odhaduje, že dvě třetiny nových pracovních míst budou vytvořeny u malých a středních podniků. Klíč k tomuto, dámy a pánové, spočívá v rozvoji ekologických technologií.

Aby se tato situace stala skutečností, moje skupina podporuje tři hlavní cíle. Nejprve potřebujeme skutečný závazek, že budou vyčleněny zdroje pro strategický plán pro energetické technologie (plán SET). Není dostačující pouze jinak seskupit a přejmenovat podpůrné programy, které již máme. Souhlasíme, že je třeba přeměnit náš cíl ve skutečné navýšení prostředků určených na výzkum energie z obnovitelných zdrojů a výzkum energetické účinnosti. Měli bychom tak učinit okamžitě, při příští revizi finančního výhledu a samozřejmě při jednáních o novém finančním výhledu.

Za druhé, pokud chceme vytvořit pracovní místa, která naše hospodářství potřebuje, aby bylo možné překonat krizi, je zásadní, abychom podpořili fázi demonstrací inovačních technologií a usnadnili jejich uvádění na trh.

Možné vytvoření ekologicky zaměřených pracovních míst nelze správně řídit, pokud nemáme vysoce kvalifikovanou pracovní sílu. Musíme investovat do vzdělávání a připravenosti, abychom posílili vazby mezi podnikatelským světem a akademickým světem, a měli bychom podporovat kvalifikace potvrzující excelenci ve výzkumu, vývoji a inovacích, aby bylo možné pokrýt veškeré potenciální mezery na trzích práce v oblasti energií z obnovitelných zdrojů.

Fiona Hall, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, abychom se vypořádali se změnou klimatu, můžeme si stanovit jakékoli cíle, ale nedosáhneme jich, zejména pak dlouhodobých cílů pro rok 2050, pokud nebudeme hluboce a systematicky investovat do rozvoje a zlepšování udržitelné nízkouhlíkové technologie.

Spojené státy jsou právem kritizovány za to, že se nepřipojily k cílům snižování emisí skleníkových plynů, EU se však zdaleka nepřibližuje úrovni investic, na jaké se v současnosti Spojené státy nachází. Bez řádného investování bude zastaven program EU pro udržitelné investování do nízkouhlíkových technologií, což znamená, že statisíce pracovních míst, jež mohly být vytvořeny zde v EU a v regionech, jako je ten můj, tedy v Severovýchodní Anglii, které již začínají přistupovat k tomuto přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství, bez investování budou tato pracovní místa vytvořena jinde, ve Spojených státech a Číně.

Jsem zklamaná, že Komise odstoupila od dřívějšího návrhu plánu SET, v němž byly zdroje na určené nezbytné investice jasně uvedeny. Vyjádří se nyní Komise zřetelnějším způsobem, co se týče zejména ročního deficitu ve výši 1 miliardy EUR, který pan komisař právě zmínil?

V oblasti jaderné technologie je samozřejmě důležité dosáhnout zlepšení, a to zejména s ohledem na bezpečnost jejího fungování a nakládání s odpadem, ale moje skupina je toho názoru, že pojem „udržitelné jaderné štěpení“ obsahuje vnitřní rozpor. Hodlá komisař přejmenovat šestou evropskou průmyslovou iniciativu jednoduše na iniciativu „jaderná energie“?

Claude Turmes, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, domnívám se, že tento plán SET je v podstatě prázdnou schránkou, protože není podpořen žádnými finančními prostředky. Opravdu se musíme zamyslet nad tím, odkud by mohly finanční prostředky pocházet. Horší je to, že nástroje, jakými Komise disponuje – NER 300 a plán hospodářské obnovy a některé fondy, jež jsou v současnosti dostupné u Evropské investiční banky – jsou více upřednostňovány pro ty tzv. nízkouhlíkové technologie, které jsou nejméně účinné a představují největší riziko.

V roce 2008 a 2009 bylo již více než 70 % všech investic na evropském trhu věnováno na obnovitelné zdroje energie: větrnou energii, solární energii a biomasu. Jak je tedy možné, že navrhujeme plán SET – a vyčleňujeme finanční prostředky na úrovni EU – který v podstatě uděluje obnovitelným zdrojům energie nižší podíl, než jaký v současnosti absorbuje trh, přičemž jsou finanční prostředky převáděny na sekvestraci uhlíku a jaderné štěpení, na což se tento dokument nezaměřuje, ale co získává zdaleka největší podíl z finančních prostředků EU?

Naším problémem je to, že kvůli některým nátlakovým skupinám nemáme odvahu stanovit správné priority a domnívám se, že dokonce i Mezinárodní energetická agentura (IEA), která není ekologickou komunitní organizací, má mimořádně jasný názor, pokud jde o priority. Padesát pět procent všech snížení emisí CO₂ bude pocházet z energetické účinnosti. Proč jsme v rámci stimulačního balíčku EU vyčlenili na energetickou účinnost nula eur? Třiceti až třiceti pěti procentní snížení emisí skleníkového plynu CO₂ bude vyplývat z obnovitelných zdrojů energie, zatímco v nejlepším případě pouze 10 % bude pocházet ze sekvestrace uhlíku a 10 % z využívání jaderné energie. Tak je tomu podle agentury IEA, která není ekologickou organizací působící zdola. Takže i v Evropě zaostáváme za tím, co agentura IEA říká vládám, pokud jde o to, jak rozdělujeme finanční prostředky.

Jediným východiskem je stanovení jasných priorit. Číslo jedna: energetická účinnost; číslo dvě: obnovitelné zdroje energie, protože snižují množství uhlíku, aniž by představovaly riziko; a poté ostatní technologie.

Giles Chichester, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, musím vyjádřit určité zklamání nad posedlostí, která panuje na levé straně tohoto Parlamentu, pokud jde o jadernou energii, což znamenalo, že dnes v Parlamentu předkládáme dvě usnesení, jejichž obsah si je ve většině velmi podobný kromě této otázky jaderné energie, a to zejména pokud je to jediná osvědčená technologie, která může v Evropě dodávat velký objem elektrické energie s mimořádně nízkými emisemi uhlíku.

Pokud si máme odvyknout od fosilních paliv – zejména ropy a uhlí – budeme v energetice potřebovat všechny nízkouhlíkové technologie, jaké můžeme získat. Mnoho z nich má stále větší potenciál než výsledky a musíme být realističtí v tom, jak jsme byli úspěšní při dosahování cílových úrovní energie z obnovitelných zdrojů. EU drží rekord ve stanovování velmi ambiciózních cílů a 100% rekord v jejich neúspěšném plnění. Musíme se zlepšit.

Mezitím nesmíme ztratit čas při navyšování podílu evropské elektrické energie, která bude dodávána prostřednictvím jaderné energie. Jaderná energie již produkuje největší část elektrické energie, ale protože přecházíme na alternativní a nové technologie a rozvíjíme je, budeme potřebovat elektřinu v době základního zatížení, abychom měli dostatek elektrické energie, např. aby mohla pohánět elektrická vozidla.

Nové ekologické technologie mají obrovský potenciál, jedná se o technologie jako je solární tepelná energie ze Sahary a větrné elektrárny v Severním moři nemluvě o zachycování a uchovávání uhlíku a základních zlepšeních v energetické účinnosti, kde – alespoň v tomto bodě – souhlasím s mým kolegou ze strany Zelených, ale to vše vyžaduje velké investice a to je základním bodem, pokud jde dnes o tyto otázky.

Marisa Matias, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, jsme zde, abychom prodiskutovali vytvoření evropského energetického systému prostřednictvím investic do nízkouhlíkových technologií.

Domnívám se, že je to jedna z nejvýznamnějších výzev, jak je zmíněno ve sdělení. Je to jedna z výzev, na níž se musíme zaměřit, ale není zde žádné objasnění, takže je důležité položit tyto otázky a hledat objasnění. Zdá se, že zde chybí nejen objasnění týkající se financí, ale také objasnění politické.

Hovoříme o energetické účinnosti, zachycování uhlíku, jaderné energii, biopalivech, solární energii a hovoříme obecně o energetické účinnosti jako o nejlevnějším způsobu, jak snížit emise. Překvapuje mě, že existují jiné, mnohem levnější způsoby snižování emisí uhlíku, které nejsou v tomto sdělení ani zmíněny, jde např. o snižování spotřeby energie, mikrovýrobu, distribuci a různé formy distribuce a různé projekty, které nemusí

být pouze velkými strukturami, a o přístup k energii. Domnívám se, že bychom zde nepochybně přispěli k posílení finančního objasnění a k výběru nejlevnějšího plánu.

V rámci tohoto politického a finančního objasnění tedy musíme prodiskutovat to, co je podle mého názoru zásadně důležitou záležitostí, tedy to, že důraz je vždy kladen na partnerství veřejného a soukromého sektoru, jako kdyby byla tato partnerství řešením na všechno.

Když se zeptáme, odkud pocházejí finanční prostředky, Komise nám řekne, že pocházejí odkudkoli. Přiznávám, že se necítím lépe informovaná, když je mi řečeno, že finanční prostředky pocházejí odkudkoli, aniž by bylo řečeno odkud přesně.

Pokud tedy jde o skutečnost, že se máme spoléhat na partnerství veřejného a soukromého sektoru, k čemuž systematicky dochází, hovoříme-li o nízkouhlíkových technologiích, máme nepochybně jednu jistotu: tím, že nevíme, odkud finanční prostředky pocházejí, a víme, že jsou vytvořena partnerství veřejného a soukromého sektoru, od začátku víme, kdo bude platit. Nejprve jsou to daňoví poplatníci, kteří budou platit, spotřebitelé, kteří jsou mimochodem nakonec také daňovými poplatníky. Rovněž víme, že těmi, kteří platí méně jsou instituce a soukromé organizace – že jsou to ti, kteří investují, jsou za to placeni, ale nakonec si ponechají zisky pro sebe.

Bez tohoto objasnění se mi opět zdá, že účet za změnu evropského energetického modelu systematicky ponecháváme k zaplacení příštím generacím.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, v zásadě všichni souhlasíme, že plán SET má být vítaným opatřením. Souhlasíme s hlavními body obsahu, máme však dva problémy. Na jedné straně nebudeme moci – a s tím se obracím zejména na pana Turmese – vyvinout nátlak zároveň na členské státy a Komisi, pokud budeme pokračovat v ideologické diskusi, jejímž předmětem je vždy jaderná energie. To je problém, kterému čelíme při dnešním hlasování. Ohledně plánu SET jsme dosáhli kompromisu a tímto kompromisem je, že jsme určili kritéria, podle nichž to chceme podporovat, a tato kritéria jsou jasně vymezena, konkrétně se jedná o udržitelnost, konkurenceschopnost a zabezpečení dodávek. Uvedli jsme, že chceme pracovat, aniž bychom se omezovali na určité technologie a opět vedeme ideologickou diskusi o jaderné energetice, což je diskuse, kterou vést můžeme, ale která nemá v souvislosti s plánem SET žádný smysl.

Vlastně se vás ptám, čeho může plán SET skutečně dosáhnout. Byla již ve skutečnosti vyřešena otázka, do jaké míry jsou členské státy připraveny zaujmout soudržný přístup k energetické politice? To, co dnes předložila Rada, je souborem otřepaných frází. Problémy ve skutečnosti nejsou tak rozsáhlé, jak uvádíme v plánu SET, ale jde spíše o to, jak různé finanční prostředky na výzkum, inovace a finance z plánu SET, otázka demonstračních zařízení, otázka provedení evropských směrnic na vnitrostátní úroveň – jak se to všechno vzájemně ovlivňuje. V současnosti se nacházíme v bodě, kdy musíme opravdu jasně říci, že dokážeme vytvořit jiný plán SET a že můžeme přijmout jiný plán SET, avšak co nyní potřebujeme, jsou konkrétní opatření. Pokud tomu tak je, neměli bychom se stále dohadovat o podrobnostech. Měli bychom posílit nátlak vyvíjený na Komisi a členské státy, aby se něco dělo, pokud jde o provádění plánu.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Paní předsedající, zbožné přání není dostatečným způsobem, jak dospět k přechodu k udržitelným, obnovitelným zdrojům energie a společnosti, která se bude chovat šetrně ke klimatu. Podstatné investice jsou rovněž potřeba. Soukromý sektor musí do velké míry sdílet odpovědnost za financování základního výzkumu a také členské státy se k tomu musí více zavázat. Z rozpočtu EU navíc musí být uvolněno více finančních prostředků.

Rozpočet musí být zcela jednoduše přizpůsoben tak, aby byl v souladu s politickými prioritami ohledně solární a větrné energie, energetické účinnosti atd. Pro finanční prostředky v rámci rozpočtu EU musíme stanovit nové priority a tyto prostředky nově rozdělit. To je jediným způsobem, jakým si plán SET a poslanci v tomto Parlamentu dokáží zachovat svou důvěryhodnost.

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, je to tři roky, od doby, kdy si Rada stanovila cíl mít do roku 2015 v provozu až dvanáct demonstračních projektů v oblasti zachycování a uchovávání uhlíku a dosud toho nemáme moc, co bychom mohli ukazovat.

Ano, určili jsme zdroj financování a nyní disponujeme návrhem rozhodnutí Komise, který očekává potvrzení Parlamentem, pokud jde o to, jak toto financování využívat, ale teprve až na konci příštího roku budeme schopni identifikovat projekt, který bude způsobilý pro toto financování. Harmonogram je tedy velmi těsný a dodržení lhůty, která trvá do roku 2015, se stává stále složitějším. Skluz se projevuje v každé fázi.

Rád bych požádal Komisi, aby tyto záležitosti zvažila. Za prvé je třeba přešetřit harmonogram. Můžeme ho vůbec zkrátit o několik dnů, o několik týdnů? A zejména pak můžeme na Evropskou investiční banku vyvíjet co největší nátlak, aby dodržela rozvrh, který obdržela v rámci návrhu rozhodnutí?

Za druhé, jakmile bude dokončen postup projednávání ve výborech v Parlamentu, Komise by se měla vyjádřit k časovému rozvrhu a zveřejnit ho. Napomůže to zajistit, aby docházelo k minimálnímu skluzu. Každého to bude nutit pracovat tak, aby byly splněny stanovené lhůty.

Uvědomte si, že největším samostatným faktorem zdržení je pravděpodobně žádost, kterou musí vypracovat tvůrci projektů, aby získali stavební povolení na potrubí apod. pro odvádění CO₂. To by mohlo být velmi zdlouhavé. To by mohlo naprosto narušit stanovenou lhůtu.

Chci tedy požádat Komisi, aby vydala prohlášení, v němž bude trvat na tom, aby stavitelé usilující o evropské finance začali podávat žádosti o stavební povolení nyní. Dejme jim finanční prostředky, které potřebují.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Paní předsedající, usnesení, které bylo předloženo, velmi dobře ilustruje převahu politiky v oblasti klimatu nad zabezpečením dodávek energie v Evropské unii. Rovněž jasně ukazuje zaujatost části tohoto Parlamentu proti jaderné energii. Zdá se tedy, že jaderná energie je jediným komerčně osvědčeným nízkouhlíkovým zdrojem energie, ale navzdory tomu je v usnesení velmi vážně kritizována. Omezené finanční prostředky Evropské unie mají být investovány do vybraných zdrojů energie pouze proto, že jsou tyto zdroje udržitelné a to představuje silný tržní zásah. Tato politika určitě omezí výdaje na strategické velké infrastrukturní projekty, které jsou potřebné již dnes, a výdaje na podporu propojovacích vedení. Jednoduše nebudeme disponovat dostatečným množstvím finančních prostředků určených na zabezpečení dodávek energie. Proto dnes nemůžeme toto usnesení podpořit.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Paní předsedající, pane ministře, pane komisaři, všichni velmi dobře víme, že drogově závislé osoby jsou velmi nebezpečné, protože je nic nezastaví v tom, aby si dali další dávku. Vlastně víme, že jakákoli forma závislosti je nevídaným jevem, který musí být vymýcen. Naše hospodářství v Evropské unii je závislé a tato závislost je podporována dovozem ropy a plynu. To je situace, jíž musíme změnit. Musíme navýšit investice do technologií, které přímo zvýší používání a využívání solární, větrné a vodní energie a biomasy v Evropské unii. A co více, existuje několik silných argumentů, proč by to měly být tyto určité technologie. Za prvé, pokud nebudeme do těchto technologií investovat, naše závislost na ropě a plynu se bude pouze zvyšovat a situace se bude zhoršovat, protože se tyto zdroje stanou vzácnějšími než kdy jindy, a to po celém světě, a ceny ještě více porostou. Za druhé, učiníme-li tyto investice, zároveň budeme moci podporovat malé a střední podniky zejména tehdy, pokud jim poskytneme určité výhody, když požádají o finanční prostředky. Za třetí, investováním do nových technologií se nám podaří přímo překonat současné překážky v otázce vyvážení elektrických rozvodných sítí s proměnlivým množstvím elektřiny, jež je vyráběna ze solárních a větrných zdrojů. Dámy a pánové, nastal čas jednat. Musíme snížit naši závislost na dovážené ropě a plynu a musíme podpořit investování přesně do těch technologií, které zvýší a podpoří intenzivnější využívání solárních, větrných a vodních energetických zdrojů a biomasy.

Děkuji vám za pozornost.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Paní předsedající, plán SET nás může odůvodněně těšit. Bez 59 miliard EUR, které jsou nyní investovány do zdravých energetických projektů, nedosáhneme našeho cíle v otázce obnovitelných zdrojů energie, který usiluje o 20% snížení emisí do roku 2020. Investice do skutečných a udržitelných obnovitelných zdrojů energie představují dvě třetiny prostředků, kterými disponuje plán SET. Vztahuje se to např. na fotovoltaické systémy, větrné turbíny a biomasu. Plán SET však není významný a správný proto, že nám zajišťuje čistší energii. Plán SET je rozhodujícím prvkem také v našem úsilí o překonání sociální a hospodářské krize. Na základě obrovských investic do moderní energetické technologie, budeme moci vytvořit statisíce nových ekologických pracovních míst. Rovněž budeme moci učinit z EU středisko znalostí, pokud jde o ekologickou a udržitelnou technologii. Nezapomínejme však, že jsou tyto investice spojeny s odpovědností: odpovědností zajistit, aby byla mnoha občanům, kteří jsou v současné době zaměstnáni v odvětví energetiky, dána příležitost k rekvalifikaci a dalšímu vzdělávání. Investice do technologie tedy musí být doprovázeny investicemi do lidí.

Liam Aylward (ALDE). – Paní předsedající, rád bych učinil dvě stručné poznámky. První se týká významnosti investic do nízkouhlíkových technologií a druhá se týká zachycování uhlíku v odvětví zemědělství.

Z reálného hlediska je za prvé zásadní, aby EU zaměřila svou pozornost a rozpočet na strategický plán pro energetické technologie. Aby EU dosáhla čísel, která si stanovila v rámci cíle pro rok 2020, není pochyb o tom, že zvýšené zacílené investice do nízkouhlíkových technologií jsou nezbytné.

Za druhé zde musí docházet k posílenému výzkumu a většímu investování do zachycování a uchovávání uhlíku, což představuje praktický způsob boje proti změně klimatu. Zemědělství zde může hrát klíčovou roli v oblasti sekvence uhlíku a může přispět k plnění cílů pro rok 2020.

Půdní biomasy a přírodní ukládání uhlíku – uhlíku v půdě – může přinést další výhody zemědělcům, protože omezí erozi a sníží potřebu používat hnojiva. Další výzkum a investice jsou potřebné, aby bylo možné plně využívat zemědělství a zemědělskou půdu k zachycování uhlíku a přispět k dosažení cílů pro rok 2020.

Aby bylo možné dosáhnout měřitelných výsledků, je nutné odpovídajícím způsobem a účinně podporovat inovace a výzkum v oblasti nízkouhlíkových technologií.

Vicky Ford (ECR). – Paní předsedající, vítám iniciativu hovořit o investicích do nízkouhlíkové technologie, konkrétněji však o úsporách energie a poskytování bezpečnějších a diverzifikovaných dodávek energie. Ráda bych se zaměřila zejména na využívání finančních prostředků EU.

Region, který zastupuji již disponuje finančními prostředky EU ve výši více než 250 milionů EUR, které jsou určeny na hospodářský růst na základě využívání nízkouhlíkových technologií. Ačkoli jsou tyto ambice hodnotné, využití těchto prostředků na to, aby byly skutečně učiněny smysluplné investice, zdaleka nespĺňuje očekávání.

Východní Anglie, včetně Cambridgeské univerzity, je domovem rovněž pro vedoucí výzkumná zařízení a v mém regionu bylo podepsáno více než 250 smluv na sedm rámcových grantů. Viděla jsem několik vynikajících projektů v oblasti inovačního výzkumu, ale vyskytují se zde velké otázky ohledně složitosti, zejména pro malé a střední podniky, dále ohledně byrokracie a strnulosti v otázce přizpůsobení se vývoji a vědě. V některých případech jsou zde otravné příběhy pozdních plateb ze strany samotné EU.

Když zvažujeme, jak mají být v budoucnu investovány finanční prostředky daňových poplatníků, měli bychom se poučit z toho, co stalo již v minulosti, a ujistit se, že v budoucnu tyto prostředky vynaložíme lepším způsobem.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Dosažení cílů v oblasti klimatu, které stanovila Evropská unie, závisí na vypracování strategie, jež podpoří postupný přechod k nízkouhlíkovému průmyslu a využívání udržitelné energie.

Využívání nových technologií může snížit spotřebu energie v budovách až o 17 % a emise uhlíku z dopravy až o 27 %, přičemž zavedení inteligentního měření spotřeby by mohlo snížit spotřebu energie až o 10 %. Za účelem dosažení optimální veřejné a soukromé spotřeby energie je pro měření spotřeby a měření emisí uhlíku vyžadováno, aby byla používána standardní metodologie. S ohledem na to potřebujeme společné minimální funkční specifikace a interoperabilní inteligentní sítě na evropské úrovni.

Komise musí spolufinancovat co největší počet rozsáhlých projektů, aby bylo možné usnadnit využívání inteligentního měření a inteligentních sítí jakožto standardu, a to i ve členských státech, které tyto technologie stále ještě nemají.

Chtěl bych se zeptat, zda Komise v současné době zamýšlí poskytnout z rozpočtu EU dodatečné zdroje na podporu malých a středních podniků v tom, aby vyvíjely technologie pro výrobu nízkouhlíkové, udržitelné energie.

Děkuji.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Potřebujeme ambiciózní a inteligentní průmyslovou politiku, která bude Evropské unii umožňovat, aby si zachovala svoji celosvětovou konkurenceschopnost a pracovní místa a produkci v rámci EU. Investice do vývoje nízkouhlíkové technologie Evropské unii napomůžou překonat hospodářskou krizi a do roku 2020 mohou přispět k vytvoření přibližně 2,7 milionu pracovních míst.

Evropská unie musí investovat do evropských iniciativ, jež prosazují obnovitelné zdroje energie a jejich zavádění do evropské elektrické rozvodné sítě, dále musí investovat do biopaliv a ekologické dopravy. Prostřednictvím investování do inteligentních měst a energetické účinnosti budov, zejména obytných budov, je možné dosáhnout rychlých výsledků.

Naléhavě vyzývám Komisi a členské státy, aby navýšily rozpočty vyčleněné na energetickou účinnost obytných budov a aby při provádění přezkumu v polovině období týkajícího se využívání strukturálních fondů přijaly opatření, která jsou vyžadována k zajištění lepší absorpce 4% podílu Evropského fondu pro regionální rozvoj

(EFRR) určeného na energetickou účinnost obytných budov. To umožní, aby byl tento podíl v období na roky 2014–2020 navýšen.

Děkuji.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Diskuse o investování do nízkouhlíkových technologií je diskusí o metodách přizpůsobení hospodářství členských států požadavkům na snížení emisí skleníkových plynů. Bez ohledu na to, jak klimatické a povětrnostní podmínky za několik posledních měsíců na našem kontinentu směřovaly k tomu, že poskytovaly argumenty těm vědcům, kteří zpochybňují vliv člověka na změnu klimatu důsledkem emisí CO₂, bychom přesto měli, když v této souvislosti hovoříme o nízkouhlíkových technologiích, položit následující otázku: jak lze zajistit prostředky nezbytné pro rozvoj čistých technologií, aby bylo možné dosáhnout v co nejkratším čase maximálních účinků?

Domnívám se, že systém, který je vytvářen na podporu výzkumu a vývoje by měl být co nejvíce pružný, aby umožňoval takovou správu zdrojů, která odpovídá dynamice vědeckého výzkumu. Vystává otázka, zda a jakým způsobem je naplánováno vytvoření vhodných mechanismů na podporu investování do nízkouhlíkových technologií.

Na závěr bych rád dodal, že nezávisle na tom, jak významné argumenty mohou být nalezeny ve prospěch investování do rozvoje nízkouhlíkových technologií, nemělo by k tomu docházet na úkor politiky soudržnosti.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Paní předsedající, ve sdělení Komise ze dne 23. ledna 2008 nazvaného „Podpora brzkého uskutečnění demonstrace udržitelné výroby energie z fosilních paliv“, které je součástí balíčku opatření týkajících se změny klimatu a energie, bylo uvedeno, že Evropská unie podpoří výstavbu deseti až dvanácti demonstračních elektráren využívajících zachycování a uchovávání oxidu uhličitého. Na konci roku 2008 se Evropský parlament touto záležitostí rovněž zabýval, a to v rámci usnesení. Bod 11 tohoto dokumentu uvádí, že opatření, na která poukázala Komise, nejsou dostatečná, aby zajistila žádoucí pobídky pro instalaci nejméně dvanácti demonstračních zařízení do roku 2015, zatímco v bodě 18 je vyjádřen názor, že je naléhavě nutné, aby oněch nejméně dvanáct demonstračních projektů, které by měly být podpořeny, využívalo všech možných kombinací tří technologií zachycování a uchovávání oxidu uhličitého.

Předpokládají se finanční prostředky, avšak ty mají pocházet z prodeje 300 milionů povolenek na emise CO₂ z rezervy pro nové účastníky neboli systému NER 300. V důsledku toho bude částka určená na podporu výstavby demonstračních elektráren záviset na tržní ceně povolenek. Odhaduje se, že tato částka dosáhne výše od 7 do 12 miliard EUR. Z navrhovaného rozhodnutí Komise, které je součástí návrhu, lze vyvodit, že podpora v rámci systému NER 300 se bude vztahovat na šest projektů zaměřených na zachycování a uchovávání oxidu uhličitého při výrobě elektrické energie a na dva projekty v průmyslu.

Chce Rada ve spolupráci s Komisí podpořit výstavbu dalších dvou až čtyř elektráren, a pokud ano, pak jakým způsobem?

Roger Helmer (ECR). – Paní předsedající, dnes jsme slyšeli spoustu nesmyslů, které se týkaly ekologických pracovních míst. Skutečnost je taková, že naše posedlost obnovitelnými zdroji energie již nyní zvyšuje cenu elektřiny a dohání evropské občany k energetické chudobě. Vyšší ceny za energii znamenají, že hospodářské subjekty s vysokou spotřebou energie jednoduše ukončí svoji činnost v Evropě a odejdou tam, kde pro ně bude příznivější jurisdikce. Vyšší ceny za energii znamenají menší růst a vyšší nezaměstnanost a stojí pracovní místa. Viděl jsem pouze jednu oficiální studii, která se zabývala otázkou ekologických pracovních míst. Bylo to ve Španělsku a studie ukazovala, že na každé jednotlivé pracovní místo v ekologickém odvětví připadá ztráta 2,2 pracovních míst jinde/v jiném odvětví.

Pokud to s nízkouhlíkovou elektrickou energií myslíme vážně, existuje pouze jedno řešení a to je jaderná energie. V celé Evropě se začíná mluvit o nové jaderné kapacitě a to je dobře. Pokud chceme stále mít dostatek energie, potřebujeme jadernou renesanci a potřebujeme ji rychle.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Výzkum a technologie hrají zásadní roli ve vývoji nízkouhlíkové společnosti. Je významné investovat do radikální sociální změny založené na udržitelnosti měst, decentralizované výrobě energie a konkurenceschopnosti průmyslu. Je to základní politikou prosperující a udržitelné společnosti, která je připravena na výzvy, jež předkládá změna klimatu, na výzvy zabezpečení dodávek energie a výzvy globalizace, a která ve světě zaujímá vedoucí postavení v oblasti čistých technologií.

Účelem strategického plánu pro energetické technologie je přispět právě k tomuto cíli. Vítám základní pokyny představené ve sdělení o tom, jak uspořádat logiku zásahů mezi veřejným a soukromým sektorem, v rámci financování ze strany Společenství, z vnitrostátní a regionální úrovně.

Je však zásadní navýšit veřejné financování vědeckého výzkumu v oblasti čistých technologií. Evropa musí rovněž vytvořit podmínky, které podpoří větší soukromé investice do této oblasti. Naléhavě se musíme posunout od slov k činům.

Prioritami budoucího finančního výhledu EU a osmého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj bude muset být zabezpečení dodávek energie, boj proti změně klimatu a životní prostředí. To je jediným způsobem, jak budeme schopni zachovat si konkurenceschopnost našeho průmyslu, podporovat hospodářský růst a vytvářet pracovní místa.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, toto není pouze rutinní rozprava, naopak by měla být velmi specifická a pokládat jasné a přesné otázky – jaké zdroje zde jsou a kde je získat – a doufám, že Parlament rovněž očekává jasné a přesné odpovědi jak dnes, tak při nadcházejících zasedáních Rady ve dnech 12. a 25. března.

Komisi a Radě chceme odhodlaně sdělit, že Evropská unie, která hodlá podpořit boj proti atmosférickým emisím a změně klimatu a dává to najevo celému světu, nyní musí být důsledná, nechce-li ztratit důvěryhodnost. Musí učinit vše co je v jejích silách, aby dosáhla těchto cílů. Musíme si dobře uvědomovat, že pokud hovoříme o nízkouhlíkovém hospodářství, představuje to určitý druh koperníkovské revoluce pro výrobní systém; znamená to potřebu změnit mnoho věcí, mít jasné priority a politickou vůli, ale především dostatek zdrojů a nástrojů.

Víme rovněž, že tato koperníkovská revoluce je zásadní pro náš výrobní systém, evropský průmysl, abychom byli nadále konkurenceschopní. V mnoha zemích, v mnoha výzkumných střediscích a v mnoha univerzitách se vyskytují připravené intelektuální zdroje, jsou tam schopnosti a vůle: nyní nastal čas uvést věci do pohybu. Musí to udělat všichni, jak uvedl pan komisař a Rada: musí to udělat členské státy, podnikatelé a soukromý sektor. Domnívám se však, že zásadní úkol, jak toto komplexní partnerství vytvořit, náleží Evropské unii.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, všichni souhlasíme s tím, že větší energetická účinnost je prvním krokem v celé řadě, v mém příspěvku vás však chci upozornit na politickou rozpačitost a znepokojení, které obklopuje bioenergie.

Domnívám se, že zejména tento Parlament a Komise a Evropa obecně se vzdálily od cesty k bioenergiím, když došlo ke zvýšení cen potravin v letech 2007 a 2008. Málo z nás hovoří o realitě, kterou nyní zažívá většina zemědělců v celé Evropě a kterou představuje krize důvěry, protože ceny se zhroutily. Dosud zde pro ně není žádná promyšlená politická zpráva ohledně využívání půdy a využívání jejich půdy k pěstování energetických plodin.

Zejména v Irsku vláda od této oblasti utíká. Podívejte se, to, co toto odvětví potřebuje je politická jistota; to, co politici nedokáží poskytnout je tato jistota a za to jsme sklidili odměnu.

Pokud hovoříme o investování do výzkumu a tento výzkum se nesetká s pochopením, protože neučiníme správná politická rozhodnutí, zbytečně ztrácíme čas.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Paní předsedající, pane komisaři, financování přechodu k ekologickým nízkouhlíkovým technologiím bude obzvláště složité v případě nových členských států. Možným a velmi významným zdrojem by pro středoevropské a pobaltské státy mohlo být využití emisních kreditů shromážděných v rámci systému obchodování s povolenkami na emise podle Kjótského protokolu, čímž by získaly prospěch z klimatických zdrojů těchto zemí. Podmínkou pro takový postup by samozřejmě bylo zřízení systému, který bude navazovat na Kjótský protokol, nebo pomoc ze strany Evropské rady a Komise v našem úsilí odpovídajícím způsobem zohlednit naše zbývající klimatické zdroje. Jako zpravodaj v oblasti bioplynu jsem si velmi dobře vědom, jaké jsou náklady na nové technologie a také tedy toho, že technologický rozvoj je velmi důležitý. Je velmi důležité zabývat se tímto bodem v rámci společné zemědělské politiky, a to např. změnou složení krmiva pro hospodářská zvířata, zavedením jiných metod orby, než je hluboká orba, a zavádění nových inovativních technologií.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Jednou z nejvýznamnějších priorit začleněných do dlouhodobé strategie Evropské unie by mělo být vytvoření inovativního hospodářství, a to např. změnou současného energetického systému využitím modelu, který prosazuje nízké emise, zejména pak takového, jenž je založen na čistých uhlíkových technologiích. Přibližně 80 % primární energie využitě v Evropské unii pochází z fosilních paliv.

Za několik posledních desetiletí byly dodavatelské sítě a řetězce zdokonaleny, pokud jde o dodávky energie určené společnosti, které pochází právě z těchto zdrojů. Hospodářský růst a prosperita jsou postaveny na ropě, uhlí a plynu a je složité změnit to ze dne na den.

Evropský strategický plán pro energetické technologie, jenž je pilířem politiky v oblasti energetiky a klimatu Evropské unie, je dobrým krokem směrem k posunu Evropské unie k inovativnímu hospodářství, a to samozřejmě za podmínky, že zohlední financování čistých uhlíkových technologií. Dokud Evropa chce dosáhnout ambiciózních cílů v otázce snížení emisí ekonomicky, je důležité, aby zvýšila výdaje na výzkum v oblasti čistých, udržitelných a účinných energetických technologií a posílila koordinaci při sjednocení sil, potenciálu a zdrojů jak ze strany veřejného sektoru, tak ze strany soukromého sektoru.

Průmyslové revoluce v minulosti ukázaly, že technologie může změnit náš způsob života nastálo. V současné době máme neopakovatelnou a uskutečnitelnou příležitost změnit náš model výroby energie. Investování do vývoje a prosazování čistých obnovitelných zdrojů energie však může být provedeno pouze tehdy, pokud Společenství zajistí dostatečnou úroveň financování a začlení tyto investice na seznam strategických cílů Evropské unie.

Fiorello Provera, jménem skupiny EFD. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, v rozpravě o energetických možnostech Evropské unie je jedna věc jistá: nejvýznamnějším, nejlevnějším a nejudržitelnějším pro nás dostupným zdrojem energie je úspora energie. Z přírodních, historických, kulturních a ekonomických důvodů jsou horské regiony modelem pro snižování spotřeby energie v souladu s požadavky moderního života a samy se propůjčují rozsáhlým experimentům v otázkách obnovitelných zdrojů energie s nízkými emisemi uhlíku.

Horské regiony produkují téměř veškeré množství evropské hydroelektrické energie. Například samotná provincie v Itálii, ze které pocházím, produkuje 12 % hydroelektrické energie v celé zemi. V horských oblastech navíc existuje historická zkušenost se stavěním budov, které jsou účinnější, pokud jde o úspory energie. Dokážeme stavět obytné budovy, které jsou naprosto soběstačné, pokud jde o elektřinu a vytápění a které dokonce zabezpečí více energie, než využijí, k tomu samozřejmě dochází za využití vyspělých technologií. Horské oblasti jsou často testovací oblastí a jsou tedy ideálním prostředím pro experimentování v otázce lepšího využití biomasy, solární energie, geotermální energie, tepelných čerpadel a především přezkoumání systémů distribuce energie.

Pane komisaři, horské oblasti jsou plné energie, čisté energie: pouze ji musíme využít. Z tohoto důvodu žádáme Komisi, aby začlenila horské regiony do své strategie, pečlivě prozkoumala jejich zkušenosti a uznala jejich právo na získání spravedlivé náhrady za veškerou energii z obnovitelných zdrojů, kterou tyto oblasti již dodaly. Článek 174 Lisabonské smlouvy uznává úlohu horských oblastí, a proto znepokojeně očekáváme iniciativu ze strany Komise, na jejímž základě bude uplatněn tento článek, a očekáváme, že v oblasti energetiky bude zavedena také evropská horská politika.

Proto vyzývám Komisi, aby se řídila doporučeními zprávy pana Durnwaldera předložené Výboru regionů a zahrnula do posouzení evropských území energetické otázky a výrobní kapacitu horských regionů, pokud jde o energii z obnovitelných zdrojů a pasivní stavby.

Horské oblasti, které tvoří 40 % evropského území a jsou domovem pro 90 milionů lidí, byly doposud považovány za znevýhodněné oblasti: uplatňováním inovativních a důsledných energetických politik mohou tyto regiony překonat tuto nevýhodu a poskytnout podstatný stimul pro dosažení cílů stanovených v tzv. strategii 20-20-20, což ukazuje, že energetické soběstačnosti lze dosáhnout s přijatelnými náklady, pokud zde existuje pevná politická vůle.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Evropské zemědělství je často obviňováno z toho, že představuje hlavní zdroj globálního oteplování. Tato představa samozřejmě není úplně správná. Na druhou stranu nemůžeme přehlížet podíl, jakým může zemědělství přispívat ke snížení emisí oxidu uhličitého.

Tímto tématem se již samozřejmě zabývali jiní mluvčí. Uchovávání uhlíku, biomasa a také investice do snižování množství používaných hnojiv jsou pouze několika příklady způsobu, jakým je zemědělství tímto problémem ovlivňováno. V souvislosti s diskusí o investování do nízkouhlíkových technologií si proto myslím, že zemědělství musí být součástí priorit a nesmí být úplně opomenuto, jak se stalo např. v případě jiné evropské strategie. Odkazuji na strategii EU pro období po roce 2020.

Děkuji.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, hovořím nyní sama za sebe a chtěla bych říci opozičnímu kolegovi, že podle mého názoru není jaderná energie řešením, a pokud jde o mě, není ani obnovitelným zdrojem energie.

Naším úkolem je zde zavést opatření, která přinesou prospěch našim dětem a naší budoucnosti v dlouhodobém horizontu. Je proto velmi důležité, abychom snižovali emise CO₂, ačkoli k takovému snižování nesmí docházet na úkor životního prostředí – jinými slovy musíme věnovat velmi velkou pozornost tomu, jaká opatření jsou financována a do jakých opatření je investováno. Nemůžeme šetřit emisemi CO₂ a zároveň ničit naše životní prostředí.

Rok 2010 je rokem biologické rozmanitosti a je velmi důležité, abychom do těchto dokumentů zaznamenali také to, že všechny na investice, na všechna opatření, je nutné pohlížet s ohledem na zachování našeho životního prostředí pro naše děti, pro naši budoucnost a pro biologickou rozmanitost.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, rozprava o přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství nám nesmí dovolit zapomenout na tuto skutečnost. Tento přechod bude těžko hladkým procesem. Za několik let budeme čelit účinkům nedostatku a postupného vyčerpávání primárních zdrojů energie, na nichž jsme závislí: tedy fosilních paliv. Tato paliva slouží jako suroviny pro mnoho velmi významných průmyslových odvětví, jako je např. chemický nebo farmaceutický průmysl.

Pro lidstvo je naprosto nezbytné, aby byly zbývající světové zásoby ropy spravovány velmi moudře, což znamená především velmi šetrně.

Právě v této souvislosti by bylo přijetí plánu nazvaného Protokol o vyčerpání ropy, jenž byl předložen v roce 2002 v Uppsale a v roce 2005 v Lisabonu skupinou vědců a specialistů z několika zemí, kteří jsou součástí Sdružení pro studium vrcholu těžby ropy a zemního plynu (Association for the Study of Peak Oil and Gas), zásadní při představení plánu, který upřednostňuje správnou a spravedlivou správu těchto zdrojů, zmírnění jejich nedostatku a kontrolovaný přechod k jiným primárním zdrojům energie.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Podle mého názoru nezískala jaderná energie v této zprávě místo, jaké si zaslouží. Řešení zacílená na rozvoj alternativní energie, bioenergie, větrné a solární energie jsou zdoluhavá a vůbec není jisté, zda se nakonec vyplatí. V naší strategii v oblasti energetiky však musíme rychle pokročit, jestliže si připomeneme účinky loňské krize zemního plynu a hrozbu změn klimatu. Jaderná energie je největším zdrojem energie bez emisí uhlíku v Evropské unii a v současnosti dodává jednu třetinu našich potřeb po elektřině. Její další bezpečný rozvoj je jednoduše nevyhnutelný. Bylo by prospěšné, kdybychom si to všichni uvědomili.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Paní předsedající, naslouchal jsem rozpravě a bylo to velmi zajímavé. Co bylo možné, to jsem si k tomuto tématu přečetl.

– Chci poznamenat pouze dva body. Číslo jedna: byla položena otázka, odkud bude pocházet financování. Číslo dva: jakým způsobem bude koordinován výzkum a vývoj?

Zdá se mi, že pro tři orgány Evropské unie – pro odborníky z Parlamentu, Rady, Komise – se zde vyskytuje příležitost společně vytvořit řídicí skupinu. Číslo jedna: určit zdroj financování, které je potřebné pro partnerství veřejného a soukromého sektoru, a to pro možné cíle v případě každé země; a číslo dva: dohlížet na výzkum a koordinovat ho. Mělo by se jednat o výzkum, demonstrace a dodávky a určitý podíl financování by měl určitě záviset na úspěšném výsledku, jinak se bude o výzkum pokoušet každý profesor v Evropě a výzkum bude nakonec nekoordinovaný.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Od zástupců Rady a Komise jsme si vyslechli krásná slova ohledně nízkouhlíkových technologií, nezaměřili se ale na klíčovou otázku: odkud bude financování pocházet? Určitá skupina členských států má zdroj přichystaný: bývalé socialistické země zdaleka překročily své závazky v rámci Kjótského protokolu. Evropská unie se proto mohla zúčastnit kodaňské konference se vztyčenou hlavou. Tyto země mají nárok na to, aby jim bylo proplaceno plnění kvót emisí oxidu uhličitého. Avšak Komise a patnáct původních členských států jim v tom chtějí zabránit. V případě Maďarska tato částka dosahuje výše několika stovek miliard forintů. V Kodani Maďarsko a Polsko souhlasily s tím, že využijí tyto částky na ekologické infrastruktury. Toto jsou tedy dané zdroje. Tento návrh je do nynějška přehlížen, což značí, že je to konec konců pravda: nové členské státy jsou opravdu považovány za druhořadé členy Evropské unie.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Jedním z hlavních cílů Evropské unie je vybudovat nízkouhlíkové hospodářství. Záměrem je, aby do roku 2020 bylo 20 % celkového množství vyrobené energie vyprodukováno na základě obnovitelných zdrojů.

Rumunsko si stanovilo ambicióznější cíl ve výši 24 %. Podle studií je region Dobruža v jihovýchodním Rumunsku v pořadí druhou oblastí v Evropě, pokud jde o potenciál větrné energie, první je severní Německo. V současnosti se zde buduje nejrozsáhlejší větrný park na pevnině v Evropě, který bude sestávat z 240 větrných turbín a vyrobí 600 MW energie z obnovitelných zdrojů. První fáze tohoto projektu bude dokončena během letošního roku, kdy bude do provozu uvedeno 139 zařízení. Celý projekt bude dokončen v roce 2011 v oblastech Fântânele a Cogălnic, které se nacházejí v župě Constanța.

Realizace tohoto projektu je významná pro zabezpečení dodávek energie pro Rumunsko, protože to napomůže ke snížení dovozu energetických zdrojů.

Děkuji.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, věřím, že se můžeme všichni shodnout na několika bodech, které se týkají toho, co jsem slyšel dnes dopoledne: účinnosti, úspor, obnovitelných zdrojů energie a nových technologií. To však není dostatečné, dámy a pánové, pokud se nebudeme rozhodně zabývat dalšími dvěma záležitostmi.

První záležitostí je jaderná energie: pouze tento termín, pouhé zmínění této otázky nás děsí. Zabývejme se výzkumem a pokusme se být při tomto výzkumu odpovědní. Druhou záležitostí je financování: jak jsem dnes dopoledne slyšel, obáváme se hovořit o partnerstvích veřejného a soukromého sektoru. Pouhá myšlenka, že by mohl hrát soukromý sektor roli v jakékoli iniciativě společně s veřejným sektorem je téměř považována za něco nepřátelského, ostudného a podezřelého.

V případě finančních prostředků, na které musíme poukazovat, je to nevyhnutelné, dámy a pánové. Pro veřejný sektor je navíc důležité, aby pracoval společně s soukromým sektorem, protože veřejný sektor se musí naučit jednat podnikatelským způsobem a v souladu s udržitelnou politikou.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Paní předsedající, moji otázku vyjádřím stručně. Ve skupinách vedeme banální rozpravy – ale oprávněně – o ideologických otázkách v souvislosti s technologiemi. Vnesme ale společně pro tento případ otázku, na níž musí Rada a Komise odpovědět. Po dlouhou dobu jsme diskutovali o plánu SET. Jaké jsou nástroje pro jeho uplatňování? Jaké jsou časové rámce? Jaké jsou zde závazky ze strany členských států?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, nebudu se nyní zabývat otázkou ideologie – to můžeme učinit jindy – ale opravdu se domnívám, že ideologové se nachází na druhé straně této sněmovny.

Za několik týdnů bude Komise disponovat dvěma konkrétními nástroji. Prvním je finanční nástroj pro sdílení rizik, který je stále vybaven určitým množstvím finančních prostředků. Tyto finanční prostředky mohou být nyní využity na obnovení prosazování energií z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti. Bylo mi řečeno, že generální ředitelství pro výzkum Komise tyto finanční prostředky blokuje – nechce tyto finanční prostředky vydat na energetiku, ale raději tyto prostředky vydá na informační a komunikační technologie a ostatní oblasti. Pan komisař má možná v tomto ohledu co říci?

Druhý nástroj sestává z 15 % - přinejmenším – finančních prostředků, které jsou podle všeho stále dostupné v rámci plánu hospodářské obnovy, a my, jakožto Parlament, jsme stanovili, že musí být tyto finanční prostředky vydány na energetickou účinnost, zejména na program pro inteligentní města. Můžete mi říci rovněž něco k tomuto, pane komisaři?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Skutečnost, že dnes v Evropském parlamentu vedeme rozpravu o investování do nízkouhlíkové technologie zdůrazňuje, že si Evropská unie přeje potvrdit svoji vedoucí úlohu nejen v otázce snižování spotřeby energie a v otázce zvyšování energetické účinnosti, ale také v zajištění zdravého životního prostředí. Domnívám se, že naší rolí je nyní podporovat oblasti, jako je výzkum a inovace, abychom mohli určit řešení, která budou základem pro udržitelný evropský energetický systém. V této oblasti proto musíme stanovit požadavky na financování, a to s cílem zvýšit konkurenceschopnost Evropské unie v celosvětovém měřítku.

Myslím si, že je pro nás zásadní, abychom zaměřili naši pozornost na zvláštní potenciál ekologické energie na regionální a místní úrovni. Region, ze kterého v Rumunsku pocházím, nabízí významný potenciál, pokud jde o geotermální energii, který není v současnosti dostatečně využíván. To je podloženo různými důvody,

ale domnívám se, že musíme v této věci udělit místním orgánům důležitou roli, abychom je podpořili ve vytváření partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem.

Děkuji.

Pedro Luis Marín Uribe, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, dnešní dopolední rozpravě jsem věnoval řádnou pozornost a těší mě, že mohu potvrdit, že mnoho obav, které Parlamentem vyjádřil, s ním Rada sdílí. Věřím, že závěry, jež zítra přijmeme, nám umožní stanovit pevný základ, který se vypořádá s vyjádřenými obavami a umožní nám učinit okamžitý pokrok v zahájení průmyslových iniciativ.

Myslím si, že jsme se jasně shodli na skutečnosti, že tyto iniciativy jsou zásadní, pokud máme snížit naši energetickou závislost, zlepšit naši účinnost, pokračovat v technologickém pokroku – a tím dále podporovat evropskou technologii – a samozřejmě odpovídat na výzvy změny klimatu.

Tyto iniciativy jsou nezbytné také pro zachování evropské konkurenceschopnosti a vytváření pracovních míst. Myslím si, že mohu ujistit pana Helmera: existují další studie kromě té, již uvedl, některé z nich prováděla samotná Komise a ukazují pozitivní dopad na zaměstnanost – účinek, který bude ještě větší v dlouhodobém horizontu.

Navrhujeme tedy, aby byl uplatňován soubor společných zásad a postupů, který bude udávat směr stávajících průmyslových politik. To samozřejmě vyžaduje mimo jiné zavedení finančních nástrojů a kritérií veřejných zásahů, jež jsou potřebné na podporu rozvoje těchto technologií.

Velký důraz je kladen na finanční hlediska a to představuje rovněž obavu, kterou Rada sdílí. Rada se však nemůže zavázat k přerozdělení finančních prostředků, protože musí respektovat právo Komise na iniciativu a pravomoci, které v této oblasti sdílí Parlament. Prozatím tedy budou muset být uplatňovány současné dohody o financování.

Musíme nicméně trvat na významnosti zvyšování našich rozpočtů za účelem rozvíjení těchto nových technologií a na skutečnosti, že upřednostnění těchto navýšení musí být základním prvkem budoucích diskusí v evropských institucích, zejména v tomto Parlamentu.

Mohu vás rovněž ujistit, že Rada udělala vše, co je v jejích silách a bude v tom pokračovat, aby zajistila, že je strategický plán pro energetické technologie (plán SET) vybaven odpovídajícími finančními prostředky jak v rámci stávajícího finančního rámce, tak v rámci budoucích rámců.

Jak již uvedl pan komisař, rád bych připomněl, že soukromé iniciativy – soukromé zdroje financování – obecně také mají významnou roli; v této oblasti musíme spolupracovat s cílem maximalizovat dopad veřejných zdrojů financování. Musíme dosáhnout rozsáhlého multiplikačního efektu, který nám umožní úspěšně provádění těchto iniciativ, které jsou zásadní pro budoucnost Evropy.

Janez Potočnik, člen Komise. – Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval za tuto diskusi. Velmi pečlivě jsem ji sledoval a je zde mnoho věcí, které v naší budoucí činnosti zajisté zohledníme.

Dovolte, abych začal krátkým příběhem. Po ropné krizi, k níž došlo v 70. letech 20. století, jsme byli svědky nadšení pro inovace přinášející konkurenční výhodu a dokonce respektující životní prostředí, a to v nevídané míře, ale mělo to krátké trvání. Poté, co se ceny ropy po dostatečnou dobu důsledně snižovaly, od investic do výzkumu a vývoje a rozvíjení těchto investic bylo upuštěno, místo nových technologií na trhu zrušeno, způsoby spotřeby se změnily a byli jsme natlačeni do období záludného pohodlí, kdy závisíme na levné energii ze zahraničí. Bylo to období provázené iluzí udržitelnosti.

Investice do výzkumu a vývoje v oblasti energetiky bezprostředně po ropné krizi byly mimochodem přibližně čtyřikrát vyšší než v současnosti nebo před několika lety.

A kde jsme dnes, po tomto období váhavého a nezodpovědného vývoje, kterému chyběl proaktivní přístup? Reagujeme na hrozby změny klimatu a pokoušíme se vyřešit závislost na dodávkách energie, takže se skutečně domnívám, že proaktivní vize je reálným a nezbytným přístupem a nikoli vzdušným zámekem.

V této souvislosti – tyto věci jsou zdůrazněny v dokumentu, který jsme přijali před několika dny: strategii Evropské unie do roku 2020 – nevidíme k ekologickému růstu žádnou alternativu. Potřebujeme více čistých průmyslů, nikoli více čistících průmyslů. Potřebujeme pobídky, ceny, náklady a správné signály. Musíme se zaměřit na energetickou účinnost; musíme se zaměřit, pokud chcete, na účinné využívání zdrojů, což je jedna z hlavních věcí zahrnutých ve strategii EU 2020.

Nyní se budu věnovat druhé otázce, již je plán SET, o kterém diskutujeme. Všechny odhady předložené v plánu SET ohledně požadovaného financování jsou založené na technologických plánech. Byla to velmi seriózní práce. Jestliže se podíváte na návrhy, na to, co předvídáme, jak odhadujeme financování potřebné pro budoucnost, najdete následující údaje: větrná energie: 6, solární energie: 16; bioenergie: 19; zachycování a uchovávání uhlíku: 13; jaderná energie: 7; inteligentní rozvodné sítě: 2; palivové články a vodík: 5; inteligentní města: 11; Evropské spojení pro energetický výzkum: 5 a základní výzkum: 1. Pokud to sečtete, dospějete k číslu 75.

Chtěl bych vám připomenout, že u jaderné energie je číslo 7. Musím být spravedlivý. Není zde zahrnuta jaderná syntéza a jaderná syntéza by také měla představovat vysoké číslo, ale pokud se podíváme na tento obrázek, myslím si, že naše zpráva ze strany Komise o tom, kam bychom měli vložit objem našich investic, je dost jasná.

Další otázkou jsou zdroje financování a technologické plány. Hlavní zdroje, jak jsem řekl v mém úvodním projevu, budou muset pocházet odtud, kde takové hlavní zdroje jsou, a to je průmysl a členské státy. To znamená rozpočet Evropské unie, současný a budoucí finanční výhled, Evropský energetický program pro hospodářské oživení, systém Evropské unie pro obchodování s povolenkami na emise a samozřejmě použití dalších nástrojů, které existují, a v tomto ohledu by měla být brána v úvahu zejména Evropská investiční banka.

Vyvstává zde závažná otázka ohledně struktury investování pro různé navrhované iniciativy. Domnívám se, že je zřejmé, že vnitřní struktura veřejných a soukromých investic nebude stejná, a to vzhledem k blízkosti k trhu, vzhledem k tržním selháním, kterým čelíte u různých druhů technologie, čímž je potřeba se zabývat, ale opravdu se domnívám, že to, co je před vámi, je vážná věc, zejména až začnete diskutovat o příštím finančním výhledu, a že se musíme znovu zamyslet, jaké jsou naše priority a jak bychom měli v budoucnu investovat.

Další věcí, kterou bych rád zmínil je to, že v průběhu roku 2010 zahájíme všechny iniciativy až na jednu – inteligentní města, která přišla z vašeho podnětu později a v níž se převážně jedná o účinné využívání zdrojů – ale nemyslete si, že se zde o všem pouze mluví, ale ještě to neprobíhá: probíhá to, a zejména v oblasti výzkumu. Spojenství pro výzkum na této otázce pracuje již několik let.

Poslední věcí, kterou chci zmínit je to, že plánem SET na úrovni Evropské unie vlastně zahajujeme něco velmi specifického. Víte, že v mém předchozím mandátu jsem usilovně bojoval za Evropský výzkumný prostor. Na evropské úrovni zacházíme přibližně s pěti procenty finančních prostředků určených na výzkum, takže pokud nespojíme naše síly na úrovni EU – tedy na evropské úrovni – a nevyhne se duplikaci našeho úsilí, nemůžeme počítat se skutečným úspěchem. Nezaměřujte se pouze na evropský rozpočet. Měli bychom dát dohromady finanční prostředky na to, abychom posílili naši výzkumnou kapacitu.

Plán SET je nejlepším příkladem, který v současnosti máme, pokud jde o společné plánování na úrovni EU. Přicházejí rovněž další činnosti a to je správné, ale myslím si, že bychom neměli podcenit to, co se zde děje. Hovoříme zde o partnerstvích veřejného a soukromého sektoru, která jsou velmi potřebná a jsou jednou z otázek, na niž bych vás chtěl upozornit, pokud jde o budoucnost. Budete o tom diskutovat také v rámci finančního nařízení. Musí to umožňovat přijetí rizika, pokud vážně chceme, aby byly tyto otázky řešeny.

Domnívám se, že jsme za jedním z největších nových vývojů v Evropě, když mluvíme o plánu SET, o společném plánování, které za tím stojí. Máme zde Evropské spojení pro energetický výzkum – nejlepší rozvíjející se výzkumnou organizaci – která již dnes pracuje na všech těchto hlavních otázkách.

Mým posledním sdělením je to, že se domnívám, že naší hlavní povinností je, abychom podpořili tento program na základě naší politické síly.

Předsedající. – Na závěr rozpravy jsem obdržela dva návrhy usnesení⁽¹⁾ v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

– Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v 12:00 ve čtvrtek 11. března 2010.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

(1) Viz zápis.

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Ačkoli uznávám, že cílem tohoto sdělení Komise je urychlit rozvoj nových technologií s vyšším potenciálem pro nízké emise uhlíku prostřednictvím větší energetické účinnosti a využitím energie z obnovitelných zdrojů, lituji, že role evropských regionů v této strategii stále ještě není lépe vymezena.

Je třeba zajistit regionálním orgánům správné financování, např. zajistit financování během fáze testování pilotních projektů nebo investice během fáze výzkumu a testování projektů zaměřených na energii z obnovitelných zdrojů.

Domnívám se, že je nezbytné počítat např. s geotermální energií. Je to obnovitelný zdroj energie s velkým potenciálem pro rozvoj ve vulkanických oblastech, který je obzvláště významný pro vzdálené a ostrovní regiony Unie a pro něž nebyly stanoveny žádné cíle.

V této souvislosti je třeba navýšit veřejné a soukromé investice rozvojem energetických technologií, aby bylo možné dosáhnout zamýšlených cílů nízkouhlíkového hospodářství a rovněž napomoci k překonání tržních selhání, na něž odkazuje balíček opatření v oblasti klimatu a energetiky.

András Gyürk (PPE), písemně. – (HU) Myslím si, že je významné, že Evropská komise při sestavování svého strategického plánu pro energetické technologie zohlednila výši podpory potřebnou pro výzkum a vývoj ekologických technologií. To je ještě více podpořeno skutečností, že solární energie, bioenergie a vodíková technologie v současném stádiu ve většině případů ještě není komerčně výhodná. Jak správně zdůraznil Steven Chu, ministr pro energetiku Spojených států, aby byly ekologické technologie konkurencí pro tradiční technologie využívající fosilní paliva, je nutné dosáhnout ve výzkumu pokroků, které budou mít takovou kvalitu, že by mohly získat Nobelovu cenu. Vážnou vadou plánu pro ekologické technologie však je to, že nemáme žádnou představu o tom, jaké finanční prostředky EU budou použity pro jeho provádění. Když se podíváme na 16 miliard EUR považovaných za potřebné pro výzkum solární energie nebo na 5 miliard EUR odhadovaných pro potřeby vodíkové technologie, nemůže být tato úvaha podružná. V tomto bodě nemáme žádné informace o tom, že příští sedmiletý finanční rámec poskytne na výzkum ekologických technologií více prostředků. Jsme si dobře vědomi, že podpora z veřejných prostředků není náhradou za úsilí soukromých investorů. Evropská unie a členské státy nicméně musí navýšit prostředky určené na výzkum ekologických technologií. Případné příjmy ze systému pro obchodování s emisemi pro toto mohou sloužit jako dobrý základ. Sázky nejsou zanedbatelné. Nemůžeme dovolit, aby plány pro energetickou politiku a ochranu klimatu potkal stejný osud jako Lisabonskou strategii, jejíž výsledky byly rozporné.

Jim Higgins (PPE), písemně. – Aby bylo možné uvést uhlíkovou technologii do praxe, musíme se zabývat nedostatkem inženýrů a dalších vysoce kvalifikovaných pracovníků, kteří navrhují a vytváří vyspělé technologie. To můžeme učinit na základě vytváření nebo posilování systémů odborné přípravy a stipendií s cílem zajistit, že jsou dovednosti pracovníků v době pro hospodářskou obnovu zdokonalovány. Musíme zajistit dostatek vysoce kvalifikovaných a dobře vzdělaných pracovníků se správnou kombinací jak teoretických, tak praktických zkušeností. Musíme se rovněž vypořádat s přetrvávajícími překážkami v oblasti mobility v rámci EU, zejména pro výzkumníky a vysoce kvalifikované osoby, a zabývat se otázkou uznávání kvalifikací inženýrů v celé EU. Finanční trhy a instituce bývají opatrné v případě investování zejména tehdy, pokud se malé a střední podniky zajímají o několik systémů EU na podporu inovací, přestože musí být lépe synchronizovány a koordinovány jak z hlediska nabídky, tak z hlediska poptávky. Musíme usnadnit spolupráci mezi malými a středními podniky a výzkumnými ústavy, přičemž je třeba podporovat práva duševního vlastnictví a převod technologií. Podniky elektrotechnického průmyslu samy musí být při podporování iniciativ klastrů a zapojování se do nich proaktivnější. Výzkum a inovace musí být stimulovány daňovými pobídkami nebo inovačními poukázkami a zlepšováním podmínek pro investice rizikového kapitálu, například kapitálu od investorů typu „business angels“ nebo přeshraničního rizikového kapitálu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Globální oteplování klimatu způsobené lidskou činností je skutečností. Boj proti tomuto procesu a jeho negativním účinkům je naléhavě potřebný. Jedním ze způsobů, jak se vypořádat s těmito problémy, je využívat čisté a obnovitelné zdroje energie. Aby však hrály tyto zdroje energie v evropském energetickém systému významnou roli, musí být splněny dvě podmínky. Za prvé, potřebujeme navýšení financování pro výzkum jejich rozvoje. Za druhé, potřebujeme navýšení financování určeného na investice, které budou sloužit k zavádění nejnovějších nízkoemisních technologií. Investování do rozvoje nízkoemisních technologií obsažené v Evropském strategickém plánu pro energetické technologie je důležité z hlediska celé EU. Je však důležité zejména pro země, jejichž energetický průmysl – z historických důvodů – vypouští velká množství CO₂. Jednou takovou zemí je Polsko. Zdokonalování a rozvoj technologií pro zachycování a uchovávání oxidu uhličitého (CCS) je otázkou zásadní významnosti pro celé polské hospodářství.

3. Dopady bouře Xynthia v Evropě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o dopadech bouře Xynthia v Evropě.

Janez Potočnik, člen Komise. – Paní předsedající, pouze dva týdny po děsivé katastrofě, k níž došlo na Madeiře, byla Komise opět šokována a zarmoucena úmrtími a zpusťšením, které způsobilá bouře Xynthia ve Francii a v dalších evropských zemích.

Rád bych vyjádřil můj soucit se všemi, kteří trpí důsledky této katastrofy. Komise chce vyjádřit soustrast zejména rodinám a přátelům těch, kteří přišli o život.

Prostřednictvím Monitorovacího a informačního střediska civilní ochrany Komise pečlivě monitorovala následky bouře Xynthia a nabídla soubor mechanismů pro pomoc EU při provádění opatření. Francouzské záchranné služby byly naštěstí schopné reagovat na katastrofu za použití vlastních prostředků a nepožádaly o aktivaci daného mechanismu.

Společně s příslušnými orgány z členských států Komise nyní zkoumá veškeré možnosti a nástroje, které by mohly být na úrovni EU dostupné za účelem finanční pomoci k překonání této katastrofy a pomoci k co nejrychlejšímu návratu do normálních životních podmínek.

Před dvěma dny se předseda Komise Barroso setkal s francouzským prezidentem Sarkozym, aby prodiskutovali tuto situaci. Včera se setkal také s poslanci tohoto Parlamentu, kteří pochází z různých zemí. Před týdnem navštívil můj kolega, pan Hahn, komisař odpovědný za regionální politiku a Fond solidarity, nejvážněji zasažené regiony ve Francii – La Rochelle a l'Aiguillon-sur-Mer – a setkal se s vnitrostátními a regionálními orgány.

Na Madeiře, kde katastrofa udeřila o dva týdny dříve, dokázaly orgány a záchranné služby dosáhnout obrovského pokroku v boji proti dopadům povodní, k nimž tam došlo. Komisař Hahn navštívil Madeiru během minulého víkendu, aby mohl získat bezprostřední dojem a prodiskutovat s místními orgány další postup.

V roce 2002 byl zřízen Fond solidarity Evropské unie jako specifický nástroj na úrovni EU, jehož účelem je finanční pomoc členským státům EU, které byly zasaženy závažnými přírodními katastrofami, pokud jsou splněny určité podmínky. Francie již projevila svůj zájem požádat o pomoc z Fondu solidarity. Zdůraznil bych, že nařízení, kterým se řídí Fond solidarity, běžně umožňuje, aby z něj byly uvolněny prostředky pouze pro případy nazývané „závažné katastrofy“, kde škoda na národní úrovni přesahuje hranici 0,6 % hrubého národního důchodu nebo 3 miliardy EUR v cenách roku 2002. Pro Francii to aktuálně znamená, že by škoda musela překročit přibližně 3,4747 miliardy EUR v běžných cenách.

Za výjimečných okolností a pokud jsou splněna zvláštní kritéria však může být fond použit na menší „mimořádné regionální katastrofy“ zejména tehdy, pokud se týkají nejvzdálenějších regionů, jako je Madeira.

Francouzské orgány v současné době provádí posouzení škody a jejích následků pro hospodářství a životní podmínky obyvatelstva.

To jsou základní prvky pro podání žádosti, která musí být Komisi doručena do deseti týdnů po katastrofě. To znamená do dne 9. května. Po jejím přijetí bude co nejrychleji přešetřena Komisí. Útvary Komise, zejména generální ředitelství pro regionální politiku, poskytují veškerou pomoc a vedení při přípravě žádosti. Kontakty na úrovni odborníků jsou s francouzskými orgány dobře zavedeny, což umožňuje účinný pokrok.

Prosím, uvědomte si ale, že pomoc z Fondu solidarity nemůže být vyplacena okamžitě. Fond solidarity by neměl být mylně považován za nástroj mimořádné pomoci. Je to finanční nástroj, který napomáhá nést finanční zátěž mimořádných opatření. Případný grant by mohl být jako takový použit zpětně na mimořádná opatření učiněná od prvního dne katastrofy.

Finance pro Fond solidarity jsou shromažďovány prostřednictvím zvláštního úsilí členských států, a to mimo běžný rozpočet Evropské unie. Musí to schvalovat Parlament a Rada prostřednictvím postupu opravného rozpočtu.

Jak víte, celý postup – od chvíle, kdy je podána žádost až po vyplacení grantu – nevyhnutelně trvá několik měsíců. Komise se však ze všech sil snaží toto časové rozpětí co nejvíce zkrátit.

Co se týče strukturálních fondů, zejména Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), ty samozřejmě nelze použít pro okamžitá mimořádná opatření. Francie a Komise však začaly diskutovat o možnostech a případných nezbytných změnách programu, které by mohly sloužit pro účely dlouhodobější rekonstrukce a pro účely investování do podniků zasažených povodní.

Chci uvést jeden poslední bod, který zde poslanci tohoto Parlamentu již vznesli před dvěma týdny během rozpravy o Madeíře. Komise využije současnou politickou dynamiku, aby se pokusila odblokovat návrh na změnu nařízení o Fondu solidarity v Radě. Parlament široce podporuje tento návrh a domnívám se, že toto je správný moment, abychom znovu přistoupili ke společné akci vůči Radě.

Elisabeth Morin-Chartier, jménem skupiny PPE. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, během noci z 27. na 28. února bylo pobřeží departementů Charente-Maritime a Vendée velmi vážně zasaženo bouří Xynthia. V mém regionu zemřelo 53 lidí, desítka lidí je pohřešovaná a stovky lidí ztratily své domovy.

Tyto ztráty jsou značné a doprovází je vážné problémy, pokud jde o infrastrukturu. Mám na mysli zejména hráze, železniční tratě, kanalizace, elektrické sítě, telekomunikační sítě a celý systém malých a středních podniků, zejména v námořním odvětví, odvětví akvakultury a odvětví zemědělství vzhledem k tomu, že 45 000 hektarů půdy bylo zaplaveno slanou vodou, protože povodňová vlna pocházela z moře.

Tato škoda je velmi významná. Je to škoda, jejíž následky budou pociťovány po dlouhou dobu, protože zemědělská půda bude nyní po několik let nevhodná k použití.

Vyzývám zde tedy Evropskou unii, aby ukázala solidaritu a samozřejmě, aby byly uvolněny prostředky z Fondu solidarity Evropské unie, a to za co nejlepších podmínek a co nejrychleji, protože nemůžeme říct našim spoluobčanům, že finance počkají a že problémy nelze vyřešit tady a teď. Po návštěvě komisaře – kterému upřímně děkuji za to, že se dostavil a na vlastní oči se přesvědčil o rozsahu katastrofy, a vím, že ho to také hluboce zasáhlo – společně musíme sjednotit naše úsilí, abychom zdokonalili využívání tohoto fondu tak, aby bylo možné dosáhnout pokroku rychleji. Vždy si stěžujeme, že Evropa je příliš vzdálená od našich spoluobčanů; ukažme jim zde a dnes, že jsme schopni reagovat rychle. Lituji, že zde není Rada, aby nám pomohla s touto změnou nařízení. V každém případě si můžete být jistí, že to potřebujeme a že to naši spoluobčané očekávají.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

Edite Estrela, jménem skupiny S&D. – (PT) Pane předsedající, jménem skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu bych ráda vyjádřila naše upřímné projevy soustrastí rodinám obětí přírodní katastrofy, která zasáhla Portugalsko, Madeiru, Francii a Španělsko.

Minulý týden odjela na Madeiru delegace z mé skupiny a navštívila oblasti, které byly katastrofou nejvíce zasaženy, a setkala se s regionálními a místními orgány a podnikatelskými, průmyslovými, obchodními a zemědělskými sdruženími.

Uchovávejte si v paměti neobyčejné obrázky a poselství toho, co jsme viděli a slyšeli. Dověděli jsme se o tom, jak ve svých domovech zahynuly celé rodiny; slyšeli jsme dramatická svědectví o tom, jak byli lidé staženi pod vodu a již nikdy více spatřeni. Celé domy byly přesunuty z jedné strany ulice na druhou a auta i s jejich pasažéry smeteny z ulic do moře.

Odvala obyvatel Madeiry při překonávání tohoto neštěstí byla však rovněž překvapující. Nikdy nezapomenu na odhodlanost těch, kteří se odmítli vzdát navzdory tomu, že ztratili své podniky, své domovy a majetek. Naopak se rovnou pustili do práce, byli připraveni začít znovu od samého začátku. Pouze během několika dní byly z centra Funchalu odstraněny tuny a tuny kamene, hlíny a dalších trosek.

Vnitrostátní, regionální a místní orgány spojily své úsilí, aby se mohl život na ostrově vrátit do normálu. Je tedy důležité oznámit, že turisté se mohou na Madeiru vrátit. Její přírodní krása a srdečnost jejích obyvatel nás očekává.

Obyvatelé Madeiry nyní rovněž očekávají solidaritu evropských orgánů, aby mohli znovu vybudovat silnice, mosty a veřejné budovy, které byly zničeny. Obchodníci, průmyslníci a zemědělci rovněž potřebují naši pomoc, aby si mohli nově vybudovat své životy a přispívat k hospodářskému rozvoji regionu.

Jsem velice potěšena, pane komisaři, když slyším, že Komise a stejně tak i Parlament a Rada jsou rozhodnuty odblokovat Fond soudržnosti – nový návrh, který byl již Parlamentem přijat – tak, aby mohla být uplatňována nová pravidla, která jsou lépe přizpůsobena skutečným potřebám veřejnosti.

Jak víte, pane komisaři, je rovněž nezbytné, aby byly ostatní strukturální fondy přepracovány a použity pro nejvíce zasažené oblasti, protože zvláštní situace vyžadují zvláštní řešení.

Giommaria Uggias, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu by se ráda připojila k projevům soucitu vůči obětem bouře Xynthia, která zasáhla několik oblastí v Evropě. Musíme přijmout opatření a v tomto ohledu jsem ocenil vážná prohlášení, která dnes učinil komisař Potočnik, jehož odborné způsobilosti si cením a jehož závazek musím potvrdit. V tomto ohledu ho vyzývám, aby byly učiněny nezbytné změny ve Fondu solidarity, nicméně mu připomínám, že Parlament již přijal takové opatření velkou většinou hlasů v roce 2006. Vzhledem k daným situacím a k úmrtím, k nimž došlo, můžeme pouze zopakovat, jak moc je rozhodující přijmout taková opatření.

Zároveň však, pane předsedající, musíme jednat na několika frontách a nejprve přezkoumat všechny programy plánování rozvoje a programy regionálního plánování a aktualizovat je s ohledem na jejich dopad na životní prostředí, včetně posouzení účinků na danou oblast. Podstatné částky musíme investovat rovněž na zavedení dlouhodobého opatření, jehož účelem bude provádění strategie pro prevenci katastrof. Není to dobrovolná nebo smyšlená volba, ale nezbytná volba, pokud chceme, aby neměly katastrofy, jako jsou ty, o nichž dnes diskutujeme, tak tragické důsledky.

Jsou zde ale také ekonomické důvody, chceme-li se omezit pouze na toto hledisko, které nutí orgány, aby přijaly opatření v oblasti prevence. Ačkoli v usnesení tvrdíme, že je nezbytné poskytnout podstatné částky na nápravu škod, musíme naši pozornost a naši činnost posunout k investicím a iniciativám na ochranu životního prostředí, zalesňování a ochranu vegetace, protože toto sníží náklady na nápravu škod na životním prostředí.

Z katastrof takového druhu si musíme vzít ponaučení – moderní člověk si z nich musí vzít ponaučení – že ne všechno lze kontrolovat, ale že všechno lze omezit, pokud jsou přijata vhodná bezpečnostní opatření. Musíme to učinit, pane předsedající, také na památku obětí, jako jsou bohužel ty, které v nedávných dnech a nedávných týdnech v celé Evropě charakterizovaly realitu, jaká panuje v našich regionech.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedající, rovněž bych rád vyjádřil můj nehlubší soucit – za mě i za moji skupinu – a sounáležitost s postiženými regiony, zároveň lituji závažných hospodářských důsledků těchto katastrof a chtěl bych projevit zejména naši soustrast rodinám obětí. Také je důležité zdůraznit potřebu, aby se vnitrostátní, regionální a místní orgány nyní zaměřily na účinné politiky prevence a věnovaly pozornost vhodným postupům a právním předpisům týkajícím se využívání půdy.

Právě z tohoto důvodu jsme za naši skupinu předložili dva pozměňovací návrhy, protože, podle našeho názoru, ve společném usnesení chybí. První uvádí: vzhledem k tomu, že ve Francii byla povolena výstavba v záplavových oblastech a v oblastech přirozených mokřin; vzhledem k tomu, že stavební spekulace podporuje výstavbu budov v ohrožených oblastech. Pro nás je toto zásadním aspektem, aby bylo možné dosáhnout pokroku.

Druhý pozměňovací návrh požaduje, aby spolufinancování z fondů Společenství za účelem provádění těchto plánů, zejména se jedná o strukturální fondy, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV), Fond soudržnosti a Fond solidarity EU, podléhalo opatřením pro udržitelnost. Pro nás je to zásadní při konečném rozhodnutí o tom, zda budeme hlasovat ve prospěch unesení či nikoli.

João Ferreira, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, na začátek nemohu říci nic jiného, než že vyjadřujeme naši soustrast a sounáležitost rodinám obětí této katastrofy. Víťame projev solidarity Evropské unie vůči zasaženým regionům a městům. Nyní je důležité přeměnit tuto solidaritu na konkrétní opatření tím, že rychle uvolníme nezbytné prostředky a zdroje na zmírnění škody způsobené špatným počasím.

V minulých letech byly členské státy zasaženy značným počtem katastrof, což ukazuje 62 žádostí o uvolnění prostředků z Fondu solidarity, které podalo celkem 21 zemí pouze v prvních šesti letech jeho existence.

Škody způsobené těmito katastrofami se složitě posuzují, a to zejména kvůli ztrátám lidských životů. V každém případě jsou ekonomické a sociální náklady téměř vždy velmi výrazné.

Právě v této souvislosti bude muset prevence mít významnější sociální úlohu a stát se daleko významnější fází v postupu zvládání katastrof. V této oblasti je důležité rozvíjet spolupráci a solidaritu v rámci Evropské

unie. Nejprve vytvořením finančního rámce vhodného pro prevenci, který podpoří provádění opatření na ochranu veřejnosti, životního prostředí a klimatu členskými státy.

Zvláštní pomoc musí být mimo jiné přijímána pro taková opatření, jako je náprava potenciálně nebezpečných situací, ochrana nejvíce rizikových oblastí, posílení systémů včasného varování v členských státech a zřízení a posílení stávajících propojení mezi různými systémy včasného varování.

Jak již zde bylo řečeno, citlivé využívání půdy, hospodářský a sociální rozvoj v souladu s přírodou a posílená soudržnost v rámci Evropské unie představují také zásadní faktory pro prevenci katastrof.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, několik evropských regionů bylo zasaženo mimořádnými přírodními meteorologickými jevy, které vyústily v obrovské materiální, ekonomické, zemědělské a environmentální škody, a co je smutné, vyžádaly si příliš mnoho lidských životů.

Odvažuji si doufat, pane komisaři, že kromě vašich náležitých projevů soustrasti, bude moci být Fond solidarity EU, evropská aktivita, která je v tomto případě velmi užitečná, uplatněn rychle a pružně jak ve Francii, tak na Madeiře, stejně jako tomu bylo – jak již někdo uvedl – v jiných evropských zemích, aby bylo možné pomoci mým spoluobčanům z departementů Vendée a Charente-Maritime obnovit jejich zásadní infrastrukturu a služby.

Z toho, co jste řekl, jsem pochopil, že francouzská vláda vám tuto věc ještě nepředložila, což mě velmi překvapuje. Musím však říct, že jsou zde určité aspekty, jež shledávám jako značně nepříjemné, pokud jde o způsob, jakým někteří lidé tyto události zneužívají.

Za prvé je to nutková potřeba spojovat přírodní katastrofy, které zažíváme, s tzv. globálním oteplováním. Ať jsou politická či pseudovědecká tvrzení, jež nám mohou být předkládána, jakákoli, nebudou diktovat počasí a příliv, stejně jako nepředejdou zemětřesením.

Druhým aspektem je systematické pátrání po vinících a obětních beráncích. Ke katastrofě Xynthia na západě Francie došlo kvůli velmi vzácné kombinaci dvou událostí: samozřejmě samotné bouře a pak neobvykle vysokého přílivu, který vedl ke zhroutilí hrází.

Vypukla zde polemika ohledně stavebních povolení, která udělili starostové, jež byli učiněni osobně odpovědnými za úmrtí, k nimž došlo v jejich obcích. Nikdo – ani departement, region, veřejné služby, projektanti městské výstavby či architekti – však neměl námitky k těmto stavebním povolením, která jednotlivci požadovali.

Volení zastupitelé jednotlivých územních celků, a zejména zastupitelé v malých obcích, jsou svými spoluobčany oprávněně velmi uznáváni. Nesou velkou odpovědnost, přičemž je to prakticky dobrovolnická činnost, mají znamenitý smysl pro obecný zájem, vyrovnávají se stále více složitými povinnostmi, za něž je částečně odpovědná Evropa, a orgány veřejné moci jim naprosto v ničem nepomáhají, a to jsem zde chtěl velmi zdůraznit.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Pane předsedající, skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) podporuje usnesení a je pro to, abychom zařídili odpovídající vyjádření soucítění a solidarity a přijali přímé opatření. Je zde několik bodů, které bych chtěl dodat. Za prvé se domnívám, že je vynikající, že se Komise vložila do řešení této záležitosti a také že pan Hahn zvažuje, jak by mohl změnit své operační programy. Je to dobrým znamením i v krátkodobém horizontu.

Avšak stávající problém spočívá ve Fondu solidarity. Jak Rada dokázala po celé roky blokovat činnost Parlamentu, jehož cílem bylo učinit Fond solidarity pružnějším? Podle mého názoru je opravdu velmi dobré, že se pan Potočnik tak jednoznačně vyjádřil ke skutečnosti, že Komise nyní převezme iniciativu. Španělské předsednictví zde dnes opravdu mělo být, aby to potvrdilo. Nyní nastal čas jednat a Parlament je mimořádně zklamaný kvůli tomuto blokování.

Tato otázka má ale také druhý rozměr. Pocházím z Nizozemska. Většina nizozemského území se nachází pod úrovní hladiny moře. Protože jarní povodeň z roku 1953 je v našich vzpomínkách stále velmi živá, víme, že je zásadní hledět vpřed. Víme, že bezpečnostní a preventivní opatření musí být v těchto regionech doprovázena rozvojem; tím je rozvoj jakýchkoli činností, jež mají dopad na pobřeží. A tento cíl je rozhodně dosažitelný. V Nizozemsku jsme nyní předložili plán, plán pro deltu, který slouží k posílení ochrany pobřeží, a zabýváme se také dalšími otázkami, v nichž je naléhavé, abychom spojili bezpečnost a hospodářský rozvoj.

Na závěr mi dovoluťe dodat, že v roce 2008 francouzské příbřežní město Saint Malo podniklo iniciativu, jejímž cílem bylo sdružit všechny pobřežní regiony pod záštitou Spojených národů, a to společně s OECD. Spojené národy mají plán pro prevenci katastrof pro pobřežní regiony a právě tato celosvětová perspektiva je velmi důležitá. Evropský parlament disponuje pilotním projektem pro období 2009–2010 a my jsme podpořili účast našich regionů na tomto projektu mimo jiné tím, že jsme poskytli finanční prostředky. To, čím se zde musíme zabývat v nadcházejícím období, je celosvětový rozměr.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na začátek bych chtěla vyjádřit moje nejhlubší soucítění a solidaritu s oběťmi povodní na Madeiře a bouře Xynthia.

Je třeba pokládat potřebné otázky ohledně znepokojivého přibývání počtu těchto ničivých meteorologických jevů, ohledně role, již má změna klimatu, a ohledně naléhavé potřeby najít řešení. V této chvíli se jedná o poskytnutí naléhavých řešení obyvatelům, kteří byli zasaženi těmito katastrofami. Veřejné a soukromé pojišťovny musí samozřejmě reagovat, pokud se ale jedná o zničené infrastruktury a přestavbu dotčených oblastí, je třeba, aby byla vyjádřena evropská solidarita.

Francouzská vláda proto požádala o pomoc z Fondu solidarity EU zřízeného v roce 2002, a já doufám, že bude tato pomoc udělena rychle a ve významné výši. To je účelem dvou dopisů, které jsem zaslala Komisi od 1. března v rámci mé funkce volené zastupitelky jednoho ze západofrancouzských regionů a měla jsem příležitost prodiskutovat to minulý čtvrtek v La Rochelle s komisařem Hahnem, kterému upřímně děkuji za jeho velmi citlivý přístup.

Komisař Hahn souhlasil s tím, že mechanismus je komplikovaný a složitý, pokud jde o jeho uplatňování. Je třeba přiznat, že by mohl být pružnější, kdyby Rada z nepochopitelných důvodů neblokovala revizi činnosti tohoto fondu, jak to bylo přijato velkou většinou hlasů poslanců Evropského parlamentu v květnu 2006. Doufám tedy, že španělské předsednictví přeruší blokaci tohoto textu, aby mohl být systém učiněn pružnějším.

V této chvíli ale vyzývám Komisi, aby povolila výjimečné navýšení spolufinancování prostřednictvím regionálních fondů ERFF a ESF (Evropský sociální fond) určené na projekty v postižených regionech, a to v časovém rámci, který umožní, aby v nich do léta došlo k obnově jejich hospodářství.

Tato pomoc by neměla být použita k takové přestavbě, která by umožnila obdobné tragické environmentální chyby a chyby v otázce urbanismu; měla být spíše použita uvážene, aby co nejvíce předcházela opakování takových tragédií.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, po katastrofě, která zasáhla francouzské pobřeží pouze několik týdnů po neštěstí na Madeiře, naše skupina předložila několik pozměňovacích návrhů, aby se náš Parlament kromě toho, že vyjádří svoji solidaritu, přiznal také ke svým odpovědnostem. Evropané občané totiž nepřišli o své životy a jiní při těchto katastrofách neztratili vše, co měli, pouze kvůli tomu, že se rozpojily určité prvky. Rovněž k tomu došlo v důsledku závažných chyb, které byly učiněny, když bylo povoleno vybetonování pobřeží a říčních břehů. Tyto chyby náleží členským státům, jejich právním předpisům, které jsou neadekvátní, jejich orgánům, které jsou příliš nedbalé, a jejich vládám, které jsou příliš málo odpovědné.

Povolení výstavby v záplavových oblastech není ničím méně závažným než povolení a podpora spotřeby tabáku nebo azbestu v průběhu let, ačkoli lidé umírali a bylo dost jasné, co bylo důvodem. Bouře Xynthia předcházelo neštěstí na Madeiře a tomu neštěstí na Sicílii; v budoucnu to budou další katastrofy. Pokud Evropský parlament nezačne mluvit hlasitěji, bude to on, kdo bude odpovědný za budoucí katastrofy. Evropská unie musí ukázat svoji solidaritu, ale musí dát rovněž najevo svůj smysl pro odpovědnost.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, stejně jako v případech všech ostatních, i naše myšlenky směřují především k obyvatelům, truchlícím rodinám a těm, kteří o všechno přišli v důsledku bouře Xynthia.

Jedno z ponaučení, jaké si musíme odnést z této katastrofy, se opět týká potřeby služeb členských států, obcí, departementů a regionů, včetně veřejných služeb a útvarů civilní ochrany, jež prokázaly svoji účinnost. Jistě se všichni shodneme na tom, že musíme naléhavě pomoci těmto rodinám s nápravami a rekonstrukcemi, ale rekonstrukce musíme udělat jiným způsobem, a to s ohledem na přírodu a na lidi. Aby to bylo možné, musíme pobízet pojišťovací společnosti, které se koupou v ziscích, aby lidem uhradily vzniklé škody.

Na druhou stranu musí Evropská unie ve spolupráci s členskými státy vzhledem k výjimečné povaze katastrofy, která zasáhla tyto regiony, přijmout mnohem rozsáhlejší opatření a musí tak učinit rychleji a v neposlední řadě využitím Fondu solidarity EU a musí tak učinit pružnějším způsobem, než je způsob, jaký jste nám

právě popsal, pane komisaři. Za použití našich tradičních kritérií pravděpodobně nebude možné vyčíslit škody vzniklé zničením domovů a podniků a sterilizací zemědělské půdy.

Dále budeme muset kombinovat regionální fondy a fond ESF, abychom regionům pomohli opět se postavit na vlastní nohy. Kromě toho je důležité řádně se poučit z toho, co se právě stalo, a přijmout opatření na předcházení takovým katastrofám nebo na omezení škod takových klimatických jevů. Otázka výstavby v záplavových oblastech a otázka boje proti pozemkové spekulaci podél pobřeží musí být kompletně přehledná ve spojitosti s rovnováhou, pokud jde o přírodu, zemědělské činnosti, akvakulturu, chov ústřic a rybolov, již evropské politiky příliš často narušují.

Proto navrhuji, aby Evropská unie ve spolupráci s členskými státy a regiony sestavila důsledný udržitelný plán rekonstrukce a rozvoje, který zohlední zeměpisná hlediska, životní prostředí, biologickou rozmanitost a pobřežní činnosti.

Musí zde existovat příležitost zavést společný systém pro prevenci, monitorování a varování, jehož prostřednictvím může být obyvatelům poskytnuta rychlá pomoc založená na solidaritě.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jak uvedla moje kolegyně, paní Morin-Chartierová, a další poslanci, ve dnech 27. a 28. února zasáhla několik francouzských regionů prudká bouře Xynthia, která si vyžádala 53 životů a způsobila obrovské materiální škody.

Bouře byla mimořádně intenzivní; zavinila ničivé povodně podél francouzského pobřeží. Po neštěstí na Madeíře byla Evropa opět postižena. Bretaň, region mého kolegy a přítele, pana Cadeca, byla závažně zasažena. Stav přírodní katastrofy byl tedy vyhlášen ve třech francouzských regionech: Bretani, Poitou-Charentes a Pays de la Loire.

Vzhledem k těmto katastrofám musí Evropská unie ukázat svoji schopnost reagovat a vyjádřit svoji solidaritu. Pouhá slova a usnesení nám neumožní podpořit oběti těchto katastrof; musíme jim také a především poskytnout finanční pomoc.

Proto vyzývám Evropskou komisi – a můj kolega, pan Béchu, podporuje moji žádost – aby pohotově uvolnila prostředky z Fondu solidarity EU, aby bylo možné napomoci zasaženým oblastem vypořádat se s těmito škodami.

Tato katastrofa ukazuje, že návrh pana Barniera na vytvoření evropské jednotky civilní obrany, je relevantní. Evropané musí jednat společně, protože ke katastrofám dochází stále častěji a tyto katastrofy ohrožují naše evropská území, a zejména nejvíce izolované a ohrožené regiony, jako jsou ostrovy v Indickém oceánu a karibské ostrovy.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych chtěl vyjádřit moji souználost rodinám obětí zasažených bouří Xynthia.

Minulý týden jsem měl příležitost navštívit Madeiru společně s delegací Výboru pro regionální rozvoj členů skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. Bylo to poprvé, kdy měla evropská delegace příležitost být skutečně na místě a setkat se s orgány a lidmi z tohoto ostrova.

Bouře, které zasáhly Madeiru, zabily více než 40 lidí a o stovky více jich zranily nebo vystěhovaly z domovů. Ekonomické ztráty se odhadují na 100 milionů EUR, přímo bylo dotčeno 900 podniků a více než 3 500 pracovníků.

Nyní je prioritou zrekonstruovat infrastrukturu, zajistit, aby se situace vrátila do normálu a především obnovit obrazy Madeiry v zahraničí a znovu získat důvěru lidí v její cestovní ruch, čímž bude stimulováno její hospodářství a rozvoj.

Řada nepříznivých povětrnostních podmínek, zejména bouře Xynthia, zasáhla rovněž Španělsko, jednalo se především o oblasti Andalusie a Kanárské ostrovy, a také západní Francii a další země.

Tyto závažné katastrofy způsobily obrovské ekonomické škody a vyžadují naléhavou, pohotovou a účinnou odpověď ze strany Evropské unie; proto musíme mobilizovat nezbytné nástroje, abychom se mohli vypořádat s tímto druhem katastrofy.

Pane komisaři, tato situace je mimořádná a vyžaduje mimořádná opatření.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Dopad a rozsah kalamit a přírodních katastrof, kterým jsme v nedávné době čelili je znepokojivý. Nastal čas, aby byl uplatněn návrh učiněný v roce 2006 panem Michele Barnierem, který vyžadoval zavedení evropské jednotky civilní obrany.

Je zde rovněž naléhavá potřeba nalézt řešení pro nastartování revize nařízení o Fondu solidarity EU. Na základě svého postoje z roku 2006 Parlament schválil pozměňovací návrh k nařízení s cílem vytvořit možnost rychlé a účinné odpovědi, pokud členské státy učiní žádost. Snížení prahu pro uvolnění prostředků z fondu a poskytnutí rychlé platby na základě předběžného posouzení představují výjimečně důležitá opatření, která jsou začleněna v revidované podobě nařízení.

Žádám tedy Komisi, aby odblokovala dokumentaci k revizi nařízení o Fondu solidarity EU, požadovala jeho okamžitou revizi a nezamítala nové nařízení.

Děkuji.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, v říjnu minulého roku jsem měla příležitost vidět jako účastnice delegace Výboru pro regionální rozvoj všechny úžasně věci, které jsou na Madeiře dělány díky fondům EU, a z toho důvodu se rovněž cítím být velmi zasažena touto katastrofou. Chtěla bych vyjádřit moje soucitění s dotčenými členy rodin, ale rovněž s těmi, kteří v rozmezí pouze několika hodin ztratili vše, co celý život budovali.

V současné době se hledí právě na Evropskou unii a Fond solidarity byl zřízen přesně pro tento druh obtížných situací, protože obyvatelé z Madeiry a Francie nyní potřebují nejen náš soucit, ale také více než co jiného naši finanční pomoc.

Katastrofa ve Francii a na Madeiře byla zesílena také skutečností, že jsou lidé možná příliš ambiciózní ve svých pokusech mít kontrolu nad přírodním světem a pokouší se vést své životy tak, že chtějí vládnout přírodním zákonům. Skutečnost, že to v dlouhém období není možné, se nyní znovu velmi bolestně projevila.

Znamená to tedy, že všechny fondy musí být využívány takovým způsobem, aby zajišťovaly bezpečnost, prevenci a udržitelnost, a musí tomu být věnována zvláštní pozornost.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedající, nejprve bych chtěl vyjádřit mé soucitění a projevy soustrasti Francii a Portugalsku, zejména pak městu La Rochelle a Madeiře; za druhé bych chtěl vyjádřit soucitění mé vlastní zemi, zejména Andalusii a Kanárským ostrovům, které byly zasaženy těmito velkými bouřemi. Musím však vážně kritizovat Fond solidarity Evropské unie.

Fond solidarity je zastaralý a nezohledňuje usnesení tohoto Parlamentu z roku 2006. Již vůbec nemá žádnou hodnotu. Uváděné údaje – 0,6 % HDP a 3 miliardy EUR – neodpovídají tomu, co vyžaduje situace, protože toto již není pouze mimořádný případ, ale úsilí o rekonstrukci. Máme důvěru ve španělské předsednictví, a proto ho vyzýváme, aby poskytlo impuls nezbytný pro reformu Fondu solidarity.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Pane předsedající, na začátek chci vyjádřit upřímnou soustrast všem rodinám obětí bouře Xynthia, zejména ve Francii a Španělsku. Nikdo by nečekal, že pouze týden po tom, co se událo na Madeiře, tato bouře tak silně zasáhne pobřeží Francie, Španělska, a zejména Kanárské ostrovy.

Minulou sobotu jsem měl příležitost doprovázet pana Hahna, který navštívil nejpostiženější oblasti na Madeiře a mohl na vlastní oči vidět úroveň zkázy přímo na místě. Zítra to samé učiní předseda Komise, pan Barroso. Skutečnost, že to dělají a osobně se přesvědčí o úrovni zkázy, z nich činí privilegované svědky toho, co se stalo, a zaměřuje pozornost lidí na to, co je nyní nejdůležitější: na naléhavou pomoc.

Je zásadní, aby byl Parlament schopný zavázat se, že bude rychle pracovat na revizi struktury Fondu solidarity a na jeho zjednodušení a na rychlejším zasílání pomoci, abychom mohli rychle poskytnout pomoc lidem, od kterých nemůžeme požadovat, aby počkali.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Vítám iniciativu, která podporuje usnesení Evropského parlamentu o zásadních přírodních katastrofách, k nimž došlo v autonomní oblasti Madeira a o dopadech bouře Xynthia v Evropě. Dovolte, abych vyjádřil mé soucitění s těmi, kteří byli zasaženi, a moje uznání všem, kteří pomáhali při zásahu po těchto katastrofách.

Domnívám se, že evropským regionům musí být poskytována mnohem větší finanční podpora, abychom jim pomohli uplatňovat opatření pro prevenci takových katastrof. Evropská unie může provést zlepšení a vytvořit komplexní systémy pro analyzování příčin katastrof, aby mohla navrhnout nejúčinnější opatření pro prevenci katastrof. Domnívám se, že opatření specificky zacílená na tuto otázku mohou být použita v

případě každého makroregionu v Evropě. V této chvíli mám na mysli, ačkoli na to usnesení zvláště neodkazuje, strategii EU pro Dunaj, vzhledem k tomu, že tato řeka byla zdrojem přírodních katastrof v nedávné minulosti, v letech 2002 a 2004.

Doplňkové využívání všech dostupných zdrojů, a to způsobem, který bude co nejvíce dosažitelný, usnadní vybudování hospodářské, sociální a územní soudržnosti a připraví platformu pro projevy solidarity v případě takových katastrof.

Děkuji.

Janez Potočnik, člen Komise. – Pane předsedající, pocházím z malé vesnice s přibližně 500 obyvateli, která byla závažně zasažena povodněmi, k nimž došlo před pouhými dvěma roky. Byl to vlastně naprostý zázrak – nebo chcete-li, štěstí – že nedošlo ke ztrátám na životech. V té době jsme mohli velmi dobře využít tentýž Fond solidarity, o němž hovoříme. Naprosto chápu pocity lidí z postižených oblastí. Také oni čekají na solidaritu ze strany celé Evropy – solidaritu, která je rychlá a účinná.

Proto si myslím, že je krajně důležité, abychom se zaměřili na nařízení o Fondu solidarity. Jak víte, návrh komise na změnu nařízení o Fondu solidarity Evropské unie pochází z roku 2005. Tento návrh se týká především rozšíření fondu na katastrofy, které jsou jiné než přírodní povahy. Zahrnuje ale také prvky, které mohou souviset i s případem, Xynthia – návrh na snížení prahů a možnost vyplatit zálohy z očekávané pomoci.

Od několika členských států – včetně Francie – v poslední době přišly signály, že by mohly znovu uvážit svůj negativní postoj. Komise má v úmyslu přijmout zakrátko společně s Parlamentem novou iniciativu určenou Radě a jejímu španělskému předsednictví, aby odblokovala tuto dokumentaci.

Rovněž souhlasím s poznámkou, že bychom měli udělat vše, co je v našich silách, abychom byli lépe připraveni. Četnost a intenzita katastrofálních událostí se zvyšuje, což je znepokojivé. Domnívám se tedy, že lepší připravenost je nanejvýše důležitá. V této souvislosti by mohl hrát svoji roli také Fond soudržnosti a strukturální fondy. Jsou zde rovněž další možnosti, jež mohou být prozkoumány. Již jsem zmínil strukturální fondy a Fond soudržnosti. Také Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova může být přeměrován, ale samozřejmě pouze na žádost členského státu.

Rád bych vám poděkoval za vaši podporu a rád bych vám poděkoval také jménem mého kolegy, Johannese Hahna, který je za tuto oblast odpovědný.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Alain Cadec (PPE), písemně. – (FR) Ve dnech 27. a 28. února zasáhla některé francouzské regiony prudká bouře. Vyžádala si 53 životů a způsobila obrovské materiální škody zaviněné zejména závažnými povodněmi. Po katastrofě na Madeíře byla Evropa opět zasažena. Můj region, Bretaň, byl vážně zasažen a ve třech departementech byl vyhlášen stav přírodní katastrofy, k tomu samému došlo i v regionech Poitou-Charentes a Pays de la Loire. Rád bych vyjádřil moji naprostou sounáležitost zasaženým rodinám a obětem katastrofy. Evropská unie musí jako celek ukázat svoji schopnost reagovat a svoji solidaritu prostřednictvím balíčku finanční pomoci a podpůrných opatření zacílených na rekonstrukci. Pan Béchu společně se mnou žádá o mimořádnou pomoc. Zdá se, že v současnosti je složité využít zdroje z Fondu solidarity. Je třeba uznat, že Parlament žádal o účinnější a rychlejší využití Fondu solidarity EU od roku 2005. Komise a Rada musí usnadnit pohotové uvolnění prostředků z tohoto fondu pro zasažené regiony. Tato katastrofa ukazuje, že zpráva pana Barniera o vytvoření evropské jednotky civilní obrany – EuropeAid – má opravdu smysl a umožnila by nám rozvíjet účinnější odpověď na katastrofy.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) V nedávných týdnech zasáhly EU a její členské státy dvě přírodní katastrofy tragických rozměrů, které po sobě zanechaly stopy smrti a zkázy a způsobily škody ve výši desítek tisíc eur.

Nezapomeneme na dramatické obrázky z Madeiry z konce února – na něž jsem se díval s mimořádným smutkem, protože to byla tragédie, jež zasáhla ostrov, který dobře znám – nebo na tragickou zprávu o putování bouře Xynthia po několika oblastech v Evropě.

Při této příležitosti kromě toho, že chci vyjádřit moje upřímné obavy o všechny, kteří byli těmito tragédiemi zasaženi, vyzývám Komisi, aby jednala pohotové v otázce ulehčení nejpostiženějším regionům. To musí být učiněno nejen co nejrychlejším uvolněním prostředků z Fondu solidarity Evropské unie, a to v co největší

výši, ale také využitím všech nástrojů a mechanismů uvolněných v rámci Fondu soudržnosti k tomu, aby napomáhaly postiženým regionům v překonání této hrozné tragédie.

Rád bych rovněž využil této příležitosti, abych vyjádřil moji solidaritu s úsilím, jež vyvinuly místní orgány na Madeiře a její obyvatelé.

Veronica Lope Fontagné (PPE), písemně. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, musíme se bohužel opět zabývat touto smutnou a nyní obvyklou záležitostí. Ráda bych vyjádřila můj respekt a vděčnost všem profesionálním jednotkám a dobrovolníkům, kteří přispěli k záchranným pracím a snahám o rekonstrukci v zasažených oblastech, a ráda bych vyjádřila moji upřímnou soustrast rodinám obětí. Obětem musíme poskytnout pomoc a připravit podmínky pro to, aby se mohly zasažené oblasti rychle zotavit. Musíme dále intenzivně pracovat na oblasti prevence. Na závěr a co je nejdůležitější, vyzývám španělskou vládu, aby využila svého aktuálního předsednictví Evropské unii a poskytla impuls potřebný ke změně stávajícího nařízení o Fondu solidarity Evropské unie – tato žádost byla Evropským parlamentem učiněna již při mnoha příležitostech – aby bylo možné dosáhnout rychlejšího, pružnějšího a účinnějšího přístupu k tomuto fondu.

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Dopad globálních přírodních katastrof je alarmující. Dnes můžeme vidět důsledky našeho nezodpovědného chování z minulosti, protože čelíme nové výzvě: boji proti účinkům změny klimatu.

Není třeba uvádět, že náklady na rekonstrukční činnosti v oblastech zasažených přírodními katastrofami jsou nesrovnatelně vyšší v porovnání s úsilím, jež je nutné pro prevenci. Na úrovni EU disponujeme nástroji určenými pro řešení takových situací, které doplňují projekty prováděné regiony. Například v západní oblasti Rumunska, kterou zastupuji, je prosazován projekt na zlepšení schopností a kvality intervenčního systému používaného v mimořádných situacích. Dostupné finanční nástroje, včetně strukturálních fondů, Fondu soudržnosti a také Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova musí být revidovány tak, aby v naléhavých případech nabízely větší pružnost.

Pokud jde o Fond solidarity, snižování prahu pro uvolnění prostředků a možnost výplaty zálohy z odpovídajících částek by urychlilo zásahy a snahy o rekonstrukci a učinilo by je účinnějšími.

V neposlední řadě budeme muset věnovat náležitou pozornost starší iniciativě, konkrétně jde o jednotky rychlé reakce, která se bude vztahovat na celé území Evropské unie, protože přírodní jevy mají dopad na sousední regiony a to vytváří podmínky pro solidaritu a přeshraniční opatření.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), písemně. – (PT) Chtěla bych se připojit k mnoha projevům soucitění s oběťmi prudké bouře, která zasáhla dne 20. února Madeiru, a k projevům solidarity se všemi, kteří jsou sužováni zármutkem nad ztrátou rodiny a přátel a kteří přišli o svůj majetek. Ráda bych zdůraznila neustálou potřebu upevňovat schopnost Evropské unie poskytovat pomoc obyvatelstvu, které bylo zasaženo přírodními katastrofami. V důsledku ztráty jejich osobního vlastnictví, jako jsou jejich domovy, živobytí a jejich práce, se mohou tito obyvatelé ocitnout v zoufalých situacích. V takových případech lze dosáhnout sociální spravedlnosti pouze prostřednictvím solidarity a nesmíme opomenout její celkový sociální přínos pro občany, pokud jde o důstojné životní podmínky. Proto není přehnané, trváme-li na potřebě rozšířit Fond solidarity Evropské unie a učinit ho pružnějším. V této souvislosti bych ráda vyjádřila moji naprostou podporu ve prospěch usnesení o Madeiře, které dnes přijal Evropský parlament.

Richard Seeber (PPE), písemně. – (DE) Nedávné bouře na Madeiře, v některých oblastech Španělska a Francie si vybraly velkou daň v podobě 40 mrtvých na Madeiře a dalších 60 ve Francii, a to bez ohledu na pohřešované osoby a rozsáhlé škody na majetku. Zvládání přírodních katastrof pro Evropu představuje příležitost, aby prokázala svoji přidanou hodnotu. Rychlá a nekomplikovaná spolupráce mezi evropskými partnery je nutná, aby bylo možné překonat dramatické důsledky bouře Xynthia a ničivých prudkých dešťů. Fond solidarity a ostatní finanční nástroje EU mohou přinejmenším umožnit rychlejší vypořádání se s ekonomickými škodami, které katastrofa způsobila. Organizace prevence katastrof však musí nadále zůstat v rukou členských států, které mají nejlepší podmínky, aby se vypořádaly se svými vnitrostátními okolnostmi, a

mohly tedy v naléhavých situacích reagovat co nejrychleji. S cílem předcházet budoucím škodám způsobenými bouřemi by měla Komise podpořit členské státy v jejich úsilí vytvářet účinné krizové plány a tabulky rizik. S postupem změny klimatu a poruch v koloběhu vody, které změna klimatu podporuje, nebude možné v budoucnosti naprosto odrazit ještě divočejší bouře. Škody, jaké takové bouře způsobují, však zajisté mohou být sníženy na základě lepšího předběžného plánování.

Dominique Vlasto (PPE), písemně. – (FR) Bouře Xynthia je další tragickou a bolestnou ukázkou klimatických výkyvů, které zesilují intenzitu a četnost těchto jevů, jež nicméně jsou jevy přírodními. Evropská unie v současné době příliš často čelí takovým přírodním katastrofám a musí si vystačit se svými stávajícími politikami a domnívám se, že by měla posílit tři oblasti intervence, aby lépe chránila své občany: prevenci, kterou se zabývá bílá kniha o přizpůsobení se změně klimatu z roku 2009, v jejímž případě jsem byla zpravodajkou pro stanovisko a která zejména zdůrazňuje zranitelnost pobřežních a horských oblastí; rychlý zásah, takže by měla být konečně vytvořena evropská jednotka civilní obrany, o níž stále jen mluvíme a jež potřebuje pouze to, aby byl návrh uveden do praxe; a nápravu umožněním mimořádného uvolnění prostředků ze strukturálních fondů – pokud je to nutné, pak mimo regionální rámec plánovaných oblastí intervence – a z Fondu solidarity, jehož nařízení musí být změněno, aby bylo uvolnění prostředků urychleno a zjednodušeno. Je tedy jasné, že toto usnesení podporuji, ale lituji, že je náš Parlament zvonu nucen žádat o opatření, která mohla být navržena již po takto příliš četných přírodních katastrofách, jež Evropu uvrhly do zármutku v minulých letech.

4. Závažná přírodní katastrofa v autonomní oblasti Madeira a dopady boře Xynthia v Evropě (předložené návrhy usnesení): viz zápis

5. Situace v Chile a strategie humanitární pomoci EU (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise k situaci v Chile a strategii humanitární pomoci EU.

Janez Potočnik, člen Komise. – Pane předsedající, toto prohlášení činím jménem moji kolegyně, Kristaliny Georgievové, komisařky pro mezinárodní spolupráci, humanitární pomoc a řešení krizí. Proč místo ní? Je to dost jasné a zřejmé. Komisařka Georgievová včera, dne 10. března, dorazila do Chile, aby navštívila oblasti zasažené nedávným zemětřesením a sledovala práci evropských odborníků z oblasti humanitární pomoci a civilní ochrany na místě.

Ihned poté, co dorazila do hlavního města Chile, tedy Santiaga, komisařka Georgievová odcestovala do oblasti, která byla nejvíce zasažena zemětřesením a vlnou tsunami, do níž spadá příbřežní region v okolí měst Constitución, Talca a Concepción.

Během návštěvy této oblasti se setkala s partnery z Úřadu pro humanitární pomoc (ECHO), kteří v dané oblasti pracují, navštívila základní tábor monitorovacího a informačního střediska ve městě Penco a vedla bilaterální jednání s chilskými orgány z daného regionu.

Komisařka Georgievová bude dnes rovněž zastupovat předsedu Barrosa během inaugurace prezidenta Sebastián Piñery ve Valparaísu.

Silné zemětřesení a následná vlna tsunami, které v Chile udeřily v časných hodinách v sobotu 27. února, jsou hroznou tragédií. Poslední oficiální údaje uvádí, že nejméně 528 lidí bylo usmrceno, a očekává se, že tento počet se ještě navýší. Byly zasaženy více než dva miliony lidí. Škody na infrastruktuře jsou obrovské a bylo závažně poškozeno půl milionu domovů.

Vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a místopředsdkyně Komise, Cathy Ashtonová, v tentýž den se telefonicky spojila s ministrem zahraničí Chile, Marianem Fernándezem, aby vyjádřila naši soustrast rodinám obětí a projevila naši připravenost poskytnout pomoc a podporu.

Jakmile se objevily zprávy o zemětřesení, byl mobilizován systém reakce na mimořádné události úřadu ECHO. Mechanismy civilní ochrany EU okamžitě vyslaly předběžnou varovnou zprávu účastnickým státům. Krizová jednotka monitorovacího a informačního střediska byla v provozu celý první víkend, získávala zprávy o rozsahu a dopadech zemětřesení, určovala nástroje civilní ochrany, které by mohly být připraveny k rychlému použití. Během dne komisařka Georgievová navštívila krizovou jednotku, aby dohlížela na prováděné operace.

Několik členských států Evropské unie nahlásilo monitorovacímu a informačnímu středisku vyslanou či nabídnutou pomoc. To zahrnuje pracovníky a vybavení již vyslané do města Concepción ze Španělska, Německa, Francie a Spojeného království, přísliby finanční pomoci ze strany Finska, Spojeného království a Nizozemska a nabídky poskytnutí mostů, stanů, polních kuchyní a generátorů od Bulharska, Slovenska, Švédska a Rakouska.

Chilské orgány naznačily, že souhlasí s přijetím nabídek pomoci, které jim učinily členské státy Evropské unie.

Systém mimořádné humanitární reakce Komise byl spuštěn současně v Bruselu a v regionální pobočce úřadu ECHO ve městě Managua, který má působnost v Latinské Americe.

Kvůli co nejrychlejšímu a přímému financování byli kontaktováni partneři se schopností poskytnout okamžitou pomoc a odborníci úřadu ECHO působící na místě byli mobilizováni, aby při první příležitosti odcestovali do oblasti postižené zemětřesením. Časně v neděli ráno bylo přijato primární mimořádné rozhodnutí o pomoci ve výši tří milionů. Dohody o poskytnutí grantů pro humanitární účely byly uzavřeny se čtyřmi partnerskými agenturami: se společností Telecom Sans Frontières z Francie na poskytnutí pohotovostních telekomunikačních služeb; s Panamerickou zdravotnickou organizací a Španělským červeným křížem na pomoc s obnovou zdravotnických služeb a s Německým červeným křížem pro dodání přístřešků, nezávadné vody a základního vybavení pro domácnosti.

Úřad ECHO vyslal tým dvou odborníků na humanitární pomoc, kteří dorazil do Chile v pondělí ráno 1. března, aby provedli posouzení potřeb a setkali se s orgány a případnými partnery z oblasti realizace. Další dva členové týmu se dostavili následující den a o několik dní později se k nim připojil pátý člen.

Mechanismus civilní ochrany EU, tým šesti odborníků, je nyní také v Chile. Čtyři z nich pracují v oblasti postižené zemětřesením v okolí města Concepción a dva jsou v současnosti umístěni v Santiagu, aby byli ve spojení s příslušnými orgány a koordinovali reakci členských států Evropské unie.

Humanitární odborníci úřadu ECHO a týmy EU pro civilní ochranu provádí v nejvíce zasažených oblastech společná posouzení s Úřadem pro koordinaci humanitární činnosti OSN (OCHA) a několika agenturami OSN.

Michèle Striffler, *jménem skupiny PPE*. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jak již bylo řečeno, zemětřesení v Chile, jež bylo silnější než zemětřesení, které zasáhlo obyvatele Haiti, a jemuž navíc následovala vlna tsunami, nicméně přineslo méně úmrtí, a to díky systému včasného varování, který fungoval, díky tomu, že bylo obyvatelstvo na katastrofu lépe připraveno, a díky silnému státu, jenž byl schopný reagovat.

Vítám rychlou reakci Evropské komise a členských států. Monitorovací a informační středisko Evropské komise bylo okamžitě aktivováno, bylo přijato mimořádné rozhodnutí o humanitární pomoci o vyčlenění 3 milionů EUR jako odpověď na okamžité potřeby a odborníci z generálního ředitelství pro humanitární pomoc (DG ECHO) byli vysláni do postižených oblastí, aby provedli posouzení potřeb.

Chtěla bych pochválit okamžitou veřejnou reakci komisařky Georgievové, která včera dorazila do Santiaga, aby navštívila dotčené oblasti.

Většina přírodních katastrof představuje neočekávané události. Za účelem ochrany životů v oblastech ohrožených přírodními katastrofami je zásadně důležité, aby byla rizika snížena na základě lepší připravenosti a výstavbou budov, které jsou uzpůsobeny daným podmínkám. Rovněž je důležité zajistit, aby rozvojová spolupráce zahrnovala snižování rizika katastrof, tedy přípravu na katastrofy, zmírňování jejich účinků a především jejich prevenci.

María Muñoz De Urquiza, *jménem skupiny S&D*. – (ES) Pane předsedající, nejprve bych ráda jménem delegace ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Chile vyjádřila naši sounáležitost s chilským obyvatelstvem, parlamentem a vládou po ničivém zemětřesení, k němuž došlo dne 27. února, a po více než dvou stech následných otřesech, jež se doposud udály.

Bylo usmrceno nejméně 500 lidí, včetně dvou Evropanů, a zemětřesení zasáhlo 2 miliony Chilanů. Nejhuře byli zasaženi Mapučové, protože jejich půda se nachází ve třech ze čtyř jižních regionů země.

Ráda bych rovněž vyjádřila naši vděčnost všem, kteří obětavě pracovali, a všem odborníkům, kteří pomáhali obětem. Samotní Chilané prokázali svoji schopnost čelit výzvám ve velmi složité situaci. Ráda bych poblahopřala prezidentce Bacheletové k okamžitému zahájení záchranného úsilí, které provedla její vláda pro zvládnutí situace způsobené hrozným zemětřesením, které zničilo obytné budovy a infrastrukturu.

Chilská vláda jednala rychle a při určování zvláštních oblastí, v nichž je vyžadována podpora, prokázala svoji vážnost a odpovědnost; solidarita byla ukázána také ze strany mezinárodního společenství, což je dokladem vynikajících vztahů Chile s jeho sousedy a strategickými partnery.

Ráda bych také poblahopřala nové vládě Sebastiána Piñery, který dnes nastoupil do své funkce, a chtěla bych ho podpořit v rekonstrukčním úsilí a doufám, že se v této souvislosti bude moci spolehnout na plnou podporu Evropské unie.

Chile je přátelskou zemí a partnerem Evropské unie a zároveň je rozvinutou zemí a členem Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj; náklady na rekonstrukční úsilí však budou značné: odhaduje se, že dosáhnou výše 20 milionů USD, což představuje 15 % chilského HDP. Z tohoto důvodu vyzývám Evropskou unii, aby chilským orgánům poskytla veškeré dostupné nástroje, aby jim bylo možné pomoci při rekonstrukci. Chile bude potřebovat mezinárodní půjčky a Evropská investiční banka, s níž Chile právě podepsalo dohodu, by měla pomoci s financováním rekonstrukčních projektů.

Evropská unie zřídila pod španělským předsednictvím mechanismus pro koordinaci pomoci se Spojenými národy a pracovní skupinu pro pomoc po katastrofách; také evropská komisařka pro mezinárodní spolupráci, humanitární pomoc a řešení krizí by měla na místo dorazit za několik dní. Doufáme, že Komise rovněž dokáže splnit očekávání chilských občanů, aniž by opomíjela své další naléhavé závazky, jako je situace na Haiti.

Izaskun Bilbao Barandica, jménem skupiny ALDE. – (ES) Pane předsedající, pro vyjádření naší solidarity se zemí, jako je Chile, která utrpěla takovou katastrofu bychom neměli používat pouze slova, a to jsme dnes slyšeli od zástupce Komise.

Chile pro nás bylo v minulosti útočištěm a azylem. Například zde žije velká komunita Basků, kteří do této oblasti emigrovali z ekonomických důvodů v 19. století a z politických důvodů ve 20. století.

Proto by měla být slova v tomto případě podpořena činy a jsem spokojená, že Evropská unie přijala pohotová opatření a okamžitě poslala 3 miliony EUR na pomoc při financování operací; rovněž mě těší reakce vysoké představitelky, paní Ashtonové, a blahopřeji komisařce Georgievové, která jednala pohotově, protože od včerejšího dne je v Chile, kde je podporou a zařizuje vše potřebné přímo na místě.

Jsem spokojená se způsobem, jakým funguje systém civilní ochrany v oblasti humanitární pomoci Evropské komise, dále jsem spokojená s pomocí, jíž poskytují evropské orgány, a se spoluprací, která byla zavedena prostřednictvím různých agentur.

V časech, jako jsou tyto, Evropská unie má a nadále bude mít příležitost upevňovat své vedoucí postavení na mezinárodní scéně, protože pracuje přímo s postiženými oblastmi a napomáhá koordinovat pomoc, jíž organizují členské státy a regiony.

Ráda bych zdůraznila opatření prezidentky Bacheletové, protože znovu předvedla, jakým způsobem by měla být politika vedena, ukázala velký díl lidskosti a úzce spolupracovala s panem Piñerou, který se dnes ujímá funkce prezidenta; ráda bych rovněž poblahopřala panu Piñerovi za jeho příkladný způsob, jakým odsunul politiku stranou, aby se postavil této výzvě, což jeho země potřebuje.

Jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu bych ráda vyjádřila moji sounáležitost, moji podporu pro všechny operace, jež jsou prováděny, a moji soustrast rodinám 528 usmrčených lidí, všem rodinám, jejichž členové jsou pohřešováni a lidem, kteří se ocitli bez domova.

Nedávno jsme navštívili tuto oblast při příležitosti předvolební pozorovatelské mise, a to v rámci delegace ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Chile. Měli jsme možnost pozorovat projekty, které se tam vyvíjí, a byli jsme svědky toho, že Chile představuje model pro hospodářský a sociální rozvoj v oblasti Southern Cone.

Musíme zajistit, aby toto zemětřesení nenarušilo tento pokrok směrem k hospodářskému a sociálnímu vývoji.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Pane předsedající, na začátek bych rád zopakoval, co uvedla paní Muñizová a Bilbaová, protože se domnívám, že první věc, kterou musíme udělat, je to, že ukážeme solidaritu Evropské unie s chilským obyvatelstvem a chilskými institucemi, které velmi dobře reprezentuje prezidentka Bacheletová a nově zvolený prezident Piñera.

Dále si myslím, že je důležité uvědomit si, že jak to v takových situacích obvykle bývá, přírodní katastrofy nedělají rozdíly a v žádném případě nedbají na to, zda jsou lidé bohatí či chudí: každému škodí stejně. Je však také jasné, že chudí trpí nejvíce a že je obzvláště obtížné rekonstruovat chudé oblasti.

Proto si myslím, že je důležité zvážit nejen opatření na obnovu a rekonstrukci potřebná poté, co došlo ke katastrofě, ale také v mnoha případech přešetřit určité strukturální prvky, a moje otázka se týká tohoto bodu. Pokud mohu, pane komisaři, rád bych položil velmi zvláštní otázku týkající se strategického dokumentu, který Evropská unie uzavřela s Chile.

Jaká částka ze 41 milionů EUR vyčleněných na období 2007–2013 bude specificky použita na posílení infrastruktury, jako jsou silnice a doprava? Jaká částka bude použita na zlepšení bytové výstavby, aby se zajistilo, že v případě možné budoucí nepříjemné katastrofy budou lidé lépe připraveni na tento druh situace? Jaká část těchto zdrojů již byla vydána na tyto účely?

Tomasz Piotr Poręba, jménem skupiny ECR. – (PL) Zemětřesení v Chile si vyžádalo několik stovek obětí a více než jeden a půl milionu lidí ztratilo své domovy. Ukažme však dnes solidaritu s Chile a nezapomeňme, že lidé tam stále trpí nedostatečnou hygienou a nedostatečným přístupem k pitné vodě, nedostatkem potravin, léků a příkrývek. Tito lidé jsou navíc sužováni zločineckými skupinami, které rabují v opuštěných obchodech a domech.

Jako Evropská unie musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom zabránili tomu, aby se lidé, kteří přišli o celý svůj majetek a v mnoha případech o své rodinné příslušníky, stali oběťmi zlodějů, jež se živí na jejich utrpení.

Je správně, že jsme rozhodli poslat na nejnaléhavější potřeby 3 miliony EUR. Měli bychom si však uvědomovat, že se v Chile stále nacházejí místa, do nichž pomoc nedorazila kvůli poškozeným silnicím a mostům. Nedávné události v Chile a na Haiti ukazují, že kromě finanční pomoci od Evropské unie, je stále potřebné provádět zlepšení v otázce mechanismů poskytování pomoci zemím, které jsou zasaženy katastrofami.

Solidarita s Chile je velmi krásná věc a je správně, že Evropská unie takovou solidaritu projevuje. Mějme však na paměti, že nesmíme skončit pouze u solidarity, ale musíme Chile podporovat také v budoucnosti.

Fiorello Provera, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedající, přeji vám rychlé zotavení. Nejprve bych rád vyjádřil moji souználost se všemi, kteří byli zasaženi touto přírodní katastrofou. Kvůli velkým zemětřesením bohužel stále dochází k tragédiím. V takových situacích, kdy dochází k rozsáhlému poškození budov a infrastruktury a jsou usmrceny tisíce lidí, je důležité trvale zdokonalovat koordinaci orgánů civilní ochrany a mimořádné pomoci, aby bylo možné vyhnout se překrývání takových úsilí a plýtvání zdroji. Evropská unie zasáhla v Chile rychle, ale musí spolupracovat s místními orgány s cílem určit potřeby a pomoc účinně koordinovat.

Dnešní ranní tisk uvádí, že polovina pomoci, kterou poskytly Spojené národy Somálsku, byla rozkradena místními partnery, několika úředníky OSN a islámskými militanty. Měla by tedy být uvážena transparentnost sbírky veřejných a soukromých darů a účinnost rozdělování pomoci poskytnuté obyvatelstvu. Velkorysost nesmí být zrazena a musí být zaveden přísný systém kontrol, aby bylo možné předcházet plýtvání penězi a jejich krádežím zejména tehdy, je-li pomoc zasílána velmi vzdáleným zemím, jejichž instituce mohou být oslabeny krizemi.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, naši lidé budou potěšeni, když uslyší, že byly podniknuty pozitivní kroky s cílem pomoci obyvatelům z Chile. Všichni jsme byli zasaženi jejich nepříjemnou situací.

Dnes však chci zaměřit moje poznámky na obecnější otázky týkající se strategie humanitární pomoci. Evropská komise je se hrdě prohlašuje za jednoho z největších světových dárců humanitární pomoci. Uvádí, že jejím úkolem je zachraňovat a chránit životy, hledat útočiště pro vystěhované obyvatele a pomáhat světu v zajištění připravenosti na přírodní katastrofy. Tyto snahy jsou opravdu úctyhodné. Nejsou to však peníze Komise, které jsou darovány. Jsou britské, německé, francouzské – jsou to ve skutečnosti peníze od 27 národních států. V době hospodářské krize by se mělo každému z těchto států dostat uznání za jejich úctyhodné úsilí. Komise by to možná měla ve svých dokumentech uvést a uznat úsilí těch, kteří opravdu přinášají oběti. Není to politická elita a úředníci z Berlaymontu, ale obyčejní lidé z obyčejných společenství.

Ačkoli je pravda, že rozvojové země potřebují pomoc, je rovněž pravda, že potřebují naši podporu při zřizování a zachovávání důvěryhodných demokratických struktur. Potřebují naši pomoc při budování silné a nespoutané občanské společnosti. Potřebují rovněž naši pomoc – a co je nejdůležitější, naši upřímnost – abychom zdůraznili darebáctví politických režimů, které zaručuje, že běžní lidé žijí v chudobě a nedostatku.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, nedávne velké katastrofické zemětřesení v Chile krátce po katastrofě na Haiti stálo životy stovky lidí a způsobilo obrovské škody na strukturách této země, zejména v oblasti Concepciónu.

Musíme stát při obětech a jejich rodinách a upřímně projevít naši solidaritu. Musíme stát při této zemi, s níž máme úzké a přátelské vazby a která je jednou z nejsilnějších hospodářství v daném regionu a měřítkem rozvoje pro sousední země. To bylo stanoveno v rámci smíšeného parlamentního výboru.

Chtěl bych připomenout, že Evropská unie a Chile podepsaly dohodu o přidružení, která vstoupila v platnost v roce 2005 a která stanoví politickou a hospodářskou spolupráci a společná opatření ve světovém měřítku. Evropská komise navíc, jak již bylo řečeno, přijala šestiletý strategický plán rozvoje pro Chile na období let 2007–2013, který činí opatření pro to, aby tato latinskoamerická země vyplatila prostředky Společenství na regionální a odvětvové programy, jež budou prováděny nedávno zvolenou vládou této země.

Okamžité ohlášení finanční podpory a všech ostatních věcí, které dnes Komise uvedla, je povzbuzivé. Chci však zdůraznit, že musíme usnadnit co nejrychlejší uvolnění prostředků vyčleněných v rámci výše zmíněného strategického rámce EU-Chile, aby bylo možné pohotově se vypořádat s důsledky tohoto nedávného zemětřesení pro infrastrukturu této země a pro budoucí rozvoj této země.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Pane předsedající, rád bych začal vyjádřením mojí sounáležitosti s chilským obyvatelstvem, tato sounáležitost byla vyjádřena rovněž obyvatelům Haiti, Turecka a Peru, kteří byli také postiženi nedávnými přírodními katastrofami.

Solidarita je jedním z význačných charakteristických znaků Evropské unie a je třeba, abychom posílili tuto solidaritu s ohledem na budoucnost.

V takových dobách přírodních katastrof je Chile naštěstí zemí s dalekosáhlou schopností reagovat; rozsáhlé oblasti světa však tutéž schopnost nemají.

Rád bych proto zmínil evropskou strategii humanitární pomoci. Naše reakce by mohla být ještě účinnější; mohla by být rychlejší a efektivnější, pokud se vydáme správným směrem. Jaký směr je správný? Podle mého názoru za prvé potřebujeme větší koordinaci mezi členskými státy, jejich příslušnými humanitárními agenturami a institucemi Evropské unie.

Za druhé potřebujeme lepší koordinaci mezi Evropskou unií a mezinárodními organizacemi humanitární pomoci, zejména jde o Spojené národy.

Za třetí potřebujeme větší koordinaci mezi vojenskými a humanitárními aktéry. Musíme zachovat bezpečnost civilního obyvatelstva a humanitárních skupin a zároveň podporovat nezávislost, neutralitu a nestrannost humanitární pomoci a dodržování mezinárodního práva.

Co se týče Evropské unie, aby byly humanitární pomoc a řešení krizí základní složkou naší vnější činnosti, potřebujeme více lidských a finančních zdrojů.

Můžeme využít zprávy pana Barniera, abychom zřídili evropský dobrovolnický sbor, a dodal bych vzhledem k tomu, že zde pan komisař Piebalgs, abychom posílili a lépe koordinovali spojitost mezi humanitární pomocí a politikami zaměřenými na rekonstrukci a rozvoj.

Jim Higgins (PPE). – Pane předsedající, souhlasím se vším, co uvedl pan Guerrero Salom, pokud jde o naši reakci. Musím říct, že jsem byl zpočátku šokován, když jsem slyšel, že Evropská unie – baronka Ashtonová – hodlá danému regionu darovat 3 miliony EUR. Částka 3 milionů EUR je nic z hlediska důsledků, dopadu a způsobeného zrušení.

Naposledy, když jsme zde byli – před čtyřmi týdny – diskutovali jsme o Haiti. Dnes dopoledne jsme diskutovali o bouři Xynthia v Evropě a rovněž diskutujeme o dopadech zemětřesení v Chile, k němuž došlo před pouhými dvěma týdny. Poté nastal následný otřes o síle 6,6, což bylo samo o sobě naprosto pustošivé.

Je zde určitý dopad. Jsou zde důsledky. Jsou zde statistiky. Hovoříme o 500 000 – půl milionu – zničených domech. Ty musí být znovu postaveny a zde přicházíme s praktickou pomocí. Je zde přibližně 540 mrtvých a tito mrtví ještě musí být vyproštěni z trosek. To je přírodní katastrofa jako taková. Hovoříme však o celkovém účtu ve výši 22 miliard EUR. V tomto ohledu opravdu musíme posílit naše zvláštní přispění.

Jednou ze silných stránek Lisabonské smlouvy – a víme, že jsme v Irsku zamítli první podobu Lisabonské smlouvy – bylo, že zde bude fungovat okamžitá humanitární reakce na přírodní katastrofy. Musím říci, že ať šlo o Haiti, jižní Evropu nebo situaci v Chile, nereagovali jsme. Víím, že jsou to počáteční dny, ale opravdu musíme spojit naše úsilí. To, co především potřebujeme, je praktická pomoc: a) finanční prostředky, b) čistá voda, c) obnovení dodávky elektřiny a d) co nejrychlejší povzbuzení hospodářství a zajištění jeho fungování.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedající, včera jsem hovořil se senátorem Pizarrem, který se před několika hodinami stal předsedou Senátu Chile. Pan Pizarro dnes představí prezidenta Piñeru a prezidentskou skupinu. Doufám, že prezident Piñera přistoupí k úkolu rekonstrukce účinně a rád bych poblahopřál prezidentce Bacheletové k jejímu řízení této krize.

Pane předsedající, rád bych vyjádřil moji sounáležitost a bratrskou náklonnost vůči chilskému obyvatelstvu po hrozném zemětřesení a vlně tsunami, které zažili v oblastech Concepción, Biobío, Temuco a Valparaíso. Jsem si jistý, že hrdinští lidé z Chile dokáží překonat tuto katastrofickou situaci, stejně jako to dokázali v minulosti. Ještě jednou chci zopakovat moji náklonnost a nejhlubší sounáležitost s Chile.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, vzhledem k ničivým důsledkům zemětřesení o magnitudu 8,8, k němuž došlo v Chile, musíte dát za pravdu starostovi města Concepción, že 24 hodin znamená pro každého, kdo je zavalen pod sutinami, celou věčnost. Ačkoli jsou orgány a záchranné služby v Latinské Americe nepochybně dobře připraveny na případná zemětřesení, pomoc pro více než 2 miliony zasažených lidí se nedostala do všech částí dotčené oblasti dostatečně včas, a to kvůli logistickým problémům. Vojenské jednotky, které na místo opožděně dorazily, byly ovlivněny vzniklým zmatkem. Obyvatelé byli nuceni utéct na střechy a stavět zátarasy nejen ze strachu z následných otřesů, ale také ze strachu ze zločinců. Chile se může dostatečně úspěšně postarat o ty, kteří byli zasaženi zemětřesením, samo, ale bohudíky spolklo svoji hrdost a požádalo o pomoc, o tuto pomoc požádalo také EU.

Ponaučení si toho však musíme odnést i my, konkrétně jde o to, že v naléhavých situacích se slupka civilizace brzy oloupe a že 24 hodin může být velmi dlouhých. V tomto duchu by měly být zajištěny účinnější krizové plány a koordinace pomoci v mimořádných situacích, a to také v EU.

Janez Potočnik, člen Komise. – Pane předsedající, rozsahem této přírodní a lidské katastrofy jsme byli všichni šokováni. Prostřednictvím rychlé mobilizace systému reakce na mimořádné události úřadu ECHO a mechanismu civilní ochrany EU jsme mohli nabídnout koordinovanou a praktickou pomoc krátce poté, co zemětřesení udeřilo.

Jak jsem již zmínil, pomoc vyslaná nebo nabídnutá několika členskými státy EU, byla rovněž důležitá.

Kromě humanitárních a dalších akcí, které jsem popsal, je třeba zmínit, že v úterý v Lucemburku podepsaly Evropská investiční banka a Chile – což uvedl jeden pan poslanec – rámcovou dohodu, aby mohla banka působit v Chile.

Tento vývoj zdůrazňuje vynikající vztahy mezi Evropskou unií a Chile a náš sdílený závazek pokračovat v rozšiřování a prohlubování našeho partnerství. Je to také neobyčejně dobře načasováno, protože Evropská investiční banka (EIB) může být pro Evropskou unii dodatečným nástrojem spolupráce s Chile ve střednědobém až dlouhodobém rekonstrukčním úsilí, které již probíhá.

Nyní se zaměřím na konkrétní otázku strategického dokumentu pro Chile a uvedených 41 milionů EUR. Částka 25 milionů EUR byla vydána v první tranši; 15,6 milionu EU zbývá pro druhou tranši. Za běžné situace by to mělo být rozděleno tak, že 50 % připadne na sociální soudržnost a 50 % na inovace a konkurenceschopnost. Nabídli jsme, že to může být v rámci přezkumu změněno pro účely rekonstrukce. Ze strany chilských orgánů ještě nemáme žádné žádosti, ale oba okruhy by samozřejmě mohly být nasměrovány na rekonstrukci.

Chilské orgány ještě nepředložily Evropské unii žádné zvláštní žádosti o pomoc s rekonstrukcí. Jak jsem zmínil, prezident Piñera dnes nastupuje do funkce. Jistě dá velkou prioritu posouzení, kvantifikaci škod a naplánování důkladného úsilí, jež bude potřebné.

Komise je připravena uvážít jakoukoli žádost, která může přijít. Jak jsem uvedl dříve, skutečnost, že Evropská investiční banka nyní bude moci fungovat v Chile, představuje dodatečný nástroj na výběr mezi těmi, které již máme k dispozici.

Je rovněž třeba připomenout, což také někteří z vás uvedli, že Chile je dobrým příkladem rozvoje. Ve skutečnosti je na rozdíl od většiny zemí Latinské Ameriky čistým věřitelem. Odcházející ministr financí minulý pátek zdůraznil skutečnost, že na rozdíl od ostatních tragédií, které postihly obyvatele Chile, tentokrát disponovali jak tito obyvatelé, tak stát Chile také vlastními zdroji.

Na závěr chci tedy říci, že Evropská unie – občané, regiony a země Unie – stojí po boku Chile vůči této katastrofě a tak by tomu mělo být v civilizovaném a lidském světě.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

António Fernando Correia De Campos (S&D), písemně. – (PT) Po zemětřesení na Haiti opět čelíme hroznému katastrofě, bylo potvrzeno 800 obětí a škoda celkově dosahuje přibližně 15 % HDP Chile. Podle chilské prezidentky, paní Bacheletové, bylo zasaženo 80 % populace a infrastruktura země byla závažně poškozena.

EU znovu převzala odpovědnost jako privilegovaný obchodní partner této země, jejímž je primárním obchodním partnerem a primárním trhem pro vývozy z Chile. Reakcí EU bylo poskytnout 3 miliony EUR v rámci mimořádné pomoci, zatímco evropští odborníci z oblasti civilní ochrany jsou na místě a posuzují nejnutnější potřeby.

Přírodní katastrofy, které postihují svět, jako jsou zemětřesení a smrtící bouře, jejichž svědky jsme byli v nedávné době v EU, nás nutí znovu se zamyslet nad modelem humanitární pomoci a mimořádných událostí, které vyžadují pohotovou, svižnou a koordinovanou odpověď.

EU ukázala svoji účinnost a schopnost jednat. Parlament vyjadřuje Chile své upřímné projevy soustrastí a zároveň prostřednictvím této rozpravy ukazuje svůj závazek napomoci k rekonstrukci země, která byla tak závažně poškozena zemětřesením, k němuž došlo dne 27. února.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:40 a pokračovalo ve 12:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PITTELLA

Místopředseda

6. Prohlášení předsednictví

Předsedající. – Dámy a pánové, než přistoupíme k hlasování, rád bych učinil krátké prohlášení, protože dnes si připomínáme šestý Evropský den obětí terorismu.

Dnes vzdáváme hold více než 5 000 obětem v Evropě a vyjadřujeme naši sounáležitost nespočtu lidí, kteří byli zraněni, kteří byli sužováni krutostí terorismu.

Bombové útoky v Madridu spáchané dne 11. března 2004, které přinesly 191 obětí ze 17 zemí, a bomba odpálená v Londýně dne 7. července 2005 mohou být počítány mezi nejhorší teroristické činy, jež kdy byly spáchány na evropské půdě.

Terorismus je útokem proti nám všem: útočí na základní strukturu naší demokratické společnosti.

Proto bude Evropa v boji proti terorismu vždy jednotná, nezávisle na tom, zda se jedná o terorismus ze separatistických, náboženských či politických důvodů.

Terorismus nelze nikdy ospravedlnit, a to žádným způsobem, ani na základě jakýchkoli důvodů. Tento evropský den nám dává příležitost, abychom ukázali, že žádný terorista nebo teroristický čin nikdy nedokáže narušit nebo zničit naši víru v zásadní hodnoty, jako jsou základní lidská práva a demokracie.

(Potlesk)

7. Termíny dílčích zasedání: viz zápis

8. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Pane předsedající, chtěl bych vás požádat, abychom ještě chvíli počkali, protože mnoho poslanců je stále zdrženo ve výtažích. Někdo měl ten výjimečný nápad opravovat výtahy v průběhu jediného týdne, kdy jsme ve Štrasburku, i když by to mohlo být uděláno ve zbývajících třech týdnech.

Předsedající. – Pane Goebbelsi, již je po 12:00. Už jsme čekali pět minut. Domnívám se, že můžeme přistoupit k hlasování.

(Potlesk)

8.1. Kuba (B7-0169/2010) (hlasování)

8.2. Investice do nízkouhlíkových technologií (hlasování)

8.3. Závažná přírodní katastrofa v autonomní oblasti Madeira a dopady boře Xynthia v Evropě (B7-0139/2010) (hlasování)

9. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Návrh usnesení RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Podle archivů státní správy a dostupné literatury bylo v letech 1948–1989 komunistickým režimem na Slovensku odsouzeno za údajné politické zločiny 71 168 osob.

Neexistuje lepší způsob, jak uctít památku politických vězňů a vězňů svědomí, než aktivně jednat ve prospěch rozšiřování svobody a demokracie tam, kde je považována za nedosažitelný luxus. Výzvy Evropské unie se doposud nestřetly s žádnou reakcí. Situace politických vězňů za Kubě mě však hluboce znepokojuje, a proto naléhavě vyzývám Radu a Komisi, aby podnikly účinná opatření potřebná pro propuštění politických vězňů a pro podporu a zabezpečení práce ochránců lidských práv. Občanům Kubu ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedající, podpořil jsem přijetí návrhu usnesení o Kubě. Upřímně řečeno nechápu, proč evropští přátelé Fidela Castra tak zarputile obhajují myšlenku zkrachovalé a demoralizované revoluce. Musí to znamenat, že pouze smrtelné oběti toho, co se považuje za progresivní režim, donutí lidi, aby si uvědomili, že Kuba potřebuje změnu? Individuální oběti někdy přispívají k historickým změnám. Doufám, že tomu bude tak i tentokrát. Zároveň bych byl nerad, kdyby tam bylo více obětí, jejichž příčinou bude dogmatismus orgánů státní moci nebo jejich neschopnost analyzovat své vlastní postavení a změnu.

Nemohu přijmout ani skutečnost, že mnoho zemí AKT zaujímá naprosto nekritický pohled na povahu a významnost sociálního a politického systému, který byl vybudován na Kubě. Jsem hluboce přesvědčen, že to představuje mylné chápání solidarity. Bylo by čestnější uznat, čeho se na Kubě dosáhlo, ale zároveň odsoudit to, co nebylo úspěchem a co je protisociální, nelidské a destruktivní.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Pane předsedající, chtěl bych hovořit jménem paní Muñizové, abych vysvětlil, proč španělská delegace v rámci skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu hlasovala proti pozměňovacímu návrhu č. 2, který předložila skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, přestože pozměňovací návrh vyžadoval, aby bylo španělské předsednictví při jednáních s Kubou podpořeno.

Za prvé bych rád připomenul skutečnost, že nemůžeme podporovat pozměňovací návrhy předložené skupinou, která sama usilovala o to, aby se distancovala od usnesení jako celku, a dále že náš závazek vůči všem politickým skupinám, které podepsaly usnesení, by nám nedovolil podpořit částečnou změnu tohoto dokumentu.

Za druhé, pozměňovací návrh č. 2 předložený skupinou GUE/NGL není v souladu s postojem, který zaujalo španělské předsednictví, které se snaží vytvořit v Evropské unii konsensus, aby bylo možné obnovit náš rámec pro vztahy s Kubou, nikoli však o naprosté zrušení společného postoje, čehož se tento pozměňovací návrh dožadoval.

To je důvod, proč jsme zamítli tento pozměňovací návrh.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Bylo mi ctí dnes podpořit usnesení o vězních svědomí na Kubě, a to nejen jako poslankyni z bývalé totalitní komunistické země, ale i z důvodu osobního setkání s disidenty na Kubě před časem, zejména s lékařem Darsím Ferrerem, který je spolu s dalšími vězňi již od července loňského roku.

Po mém návratu jsem informovala Parlament o tristní situaci ve zdravotnictví a chci znovu zdůraznit, že lidé, kteří nejsou členy komunistické strany a kteří nemají dolary, nemají přístup k lékům. A právě lékař, kolega Darsí Ferrer byl v Havaně významným člověkem, který pomáhal disidentům k lékům. Nyní je uvězněn.

Jsem ráda, že jsme přijali toto usnesení, které je velmi silným usnesením a jasně vyzývá i evropské orgány k tomu, aby pokračovaly ve svém úsilí o demokratické změny na Kubě.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, kdo by si pomyslel před dvaceti lety, kdy bylo evropské ovzduší prostoupeno cihelným prachem padajících zdí a výkřiky svobody, že nad Havanou bude ještě dnes vlát rudá vlajka a že Fidel Castro bude pokojně umírat v posteli na tomto rozpáleném karibském ostrově.

Sola mors tyrannicida est, řekl můj krajan Sir Thomas More: smrt je jediným způsobem, jak se zbavit tyranů.

Komunistický režim na Kubě udržely dvě věci. První je zarputilá americká blokáda, která Castrovi a jeho režimu umožnila svalovat vinu za veškeré strádání jejich krajanů na zahraniční imperialismus než na špatné hospodaření komunismu; a druhou věcí je slabost některých Evropanů, včetně několika, kteří jsou zde v Parlamentu, kteří uznávají ohavný dvojí standard, kterým omlouvají zneužívání lidských práv a popírání demokracie na Kubě s odůvodněním, že Kuba je dobrá v přípravě lékařů a balerín.

Doufám, že tento Parlament dospěje a že se někteří jeho poslanci zahledí dále do budoucnosti, než jak to činili, když byli studenty, kteří nosili trička s Che Guevarou. Nastal čas konstruktivně se angažovat ve věci demokratických sil na Kubě. Historie nás osvobodí.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch usnesení o Kubě, protože celkem důkladně kritizuje totalitní režim v Havaně. Zároveň bych rád využil této příležitosti, abych vyzval Radu k ukončení pokusů o uvedení jejich vztahů s Kubou do normálu, když stále jednáme s komunistickou diktaturou, která zjevně porušuje lidská práva.

Chtěl bych rovněž naléhavě vyzvat novou vysokou představitelku, aby se nevydávala stejnou cestou, jakou šla v případech předchozích právních předpisů Komise. Odkazuji zde například na pana Louise Michela, který opakovaně navštívil Kubu, aniž by vznesl jakoukoli kritiku ke stavu lidských práv a demokracii, jež zde panují. Pro Evropskou unii je naprosto nepřijatelné, aby podlézala komunistickému režimu na Kubě.

Návrh usnesení B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pane předsedající, schválením návrhu usnesení jsem chtěl vyjádřit podporu investicím do vývoje nízkouhlíkových technologií. Plán SET může být účinný a důvěryhodný pouze tehdy, bude-li řádně financován, a to zahrnuje i finance ze soukromých zdrojů. Argumenty ve prospěch nutnosti takových opatření jsou hlavně tyto: aktuální hospodářská situace, v níž se Evropa nachází, nebezpečné změny klimatu a hrozby pro zabezpečení dodávek energie. Díky nejnovějšímu výzkumu a technologiím zde vyvstala příležitost překonat krizi, což zároveň podporuje opatření související se změnou klimatu. Je to také příležitost pro evropské zemědělství, způsob, jak vytvářet nová pracovní místa ve venkovských oblastech v nezemědělském odvětví, zejména v oblasti vytváření obnovitelných zdrojů energie.

Jan Březina (PPE). – (CS) Já jsem hlasoval pro usnesení o investicích do vývoje nízkouhlíkových technologií (plán SET), protože se domnívám, že se jedná o klíčový nástroj transformace Unie na inovační ekonomiku schopnou dosáhnout splnění náročných cílů. Považuji v tomto ohledu za nezbytné, aby Komise nejpozději do roku 2011 předložila, v úzké spolupráci s Evropskou investiční bankou, souhrnný návrh nástroje investování do energie z obnovitelných zdrojů, projektů energetické účinnosti a rozvoje inteligentních sítí. Ruku v ruce s tím by mělo dojít k posílení úlohy Evropské investiční banky při financování projektů v oblasti energetiky, zejména projektů s vyšší mírou rizika.

Kategoricky odmítám zneužívání tématu nízkouhlíkových technologií k podpásovému, ideologickému útoku na jadernou energetiku v podání kolegů z levé části politického spektra. Trvám na tom, že jaderná energie patří mezi čisté energie přispívající k udržitelnému rozvoji.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Usnesení jsem nemohl podpořit, ačkoli je pro evropské hospodářství mimořádně významné. Je třeba poznamenat, že usnesení zajišťuje velkou koncentraci finančních prostředků

pouze v určitých oblastech, pouze v některých odvětvích energetického průmyslu – v ekologických oblastech. To se střetává s pojmem energetické solidarity se zeměmi, které závisí především na uhlí. Energetické potřeby Polska jsou založeny na uhlí, takže hladký přechod k ekologickému hospodářství je pro nás mimořádně důležitý. V důsledku takových opatření bychom v Polsku namísto vytváření pracovních míst pracovní místa rušili. Během krize je to mimořádně složité a Polsku by to uškodilo.

Návrh usnesení RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, ve dnech 27. a 28. února zasáhla Francii bouře Xynthia. Téměř 60 lidí zemřelo a statisíce lidí utrpěly značné škody.

Vzhledem k této tragédii musím jít Evropská unie příkladem. Proto jsem se osobně podílela na vypracování tohoto usnesení, které vyzývá Evropskou komisi, aby reagovala mimořádným způsobem. Očekáváme od ní, že postiženým oblastem poskytne finanční pomoc prostřednictvím Fondu solidarity EU.

Pokud v důsledku této tragédie budou regiony Poitou-Charentes, Charente-Maritime, Pays de la Loire a Bretaň požadovat změnu v alokaci výdajů, které jsou spolufinancovány Evropským fondem pro regionální rozvoj a Evropským sociálním fondem, Evropská komise bude muset tyto žádosti přehodnotit mimořádně příznivě a velmi rychle.

Nechám-li toto usnesení stranou, rovněž já jsem stejně jako moji kolegové z Unie pro prezidentskou většinu (Union pour la majorité présidentielle) přesvědčena, že nastal čas pro vytvoření skutečné evropské jednotky civilní obrany. Jedině tato jednotka bude moci zajistit zásadní dodatečnou pomoc v souvislosti s takovými katastrofami.

Předsedající. – Pane Kelly, ačkoli jste se před prvním vysvětlením hlasování nezaregistroval, abyste mohl mluvit, můžete tak výjimečně učinit. Příště se, prosím, nezapomeňte zaregistrovat.

Návrh usnesení B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, chci pouze říci, že se domnívám, že nastal čas, abychom měli definitivní dokument o jaderné energetice, aby bylo možné ukázat pokrok a bezpečnostní opatření, kterých bylo dosaženo pro podporu této energetiky, a jak se to v budoucnu přeneso do výzkumu, jenž bude prováděn, aby se občané mohli rozhodnout.

Je to obklopeno velkou nedůvěrou – mnoha pochybnostmi – a musí to být objasněno, což z této rozpravy o nízkouhlíkové technologii odstraní mnoh potíží.

Na závěr bych se chtěl vyjádřit, mohu-li, k výročí vyhlášení nezávislosti Litvy a Estonska, blahopřiji těmto zemím ke dvaceti letům nezávislosti.

Písemná vysvětlení hlasování

Návrh usnesení RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton a Mike Nattrass (EFD), písemně. – Ačkoli uznáváme, že Kuba je komunistickou diktaturou, a chceme, aby byla Kuba přeměněna na mírový demokratický stát, neuznáváme roli EU v tomto procesu.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Usnesení Evropského parlamentu, jehož důvodem byla smrt kubánského vězně Orlanda Zapaty Tamaya, který zemřel na následky hladovky, a to navzdory úsilí kubánských zdravotnických služeb ho uzdravit, je provokativním a nepřijatelným útokem na socialistickou vládu a kubánský lid a tvoří část protikomunistické strategie, již řídí EU a již vede Evropský parlament ve snaze zvrátit socialistický režim. Odsuzujeme pokrytectví a provokativní úsilí o zneužití této události na straně středopravicových a středolevicových poslanců a Zelených, tedy zástupců kapitálu v Evropském parlamentu.

Komunistická strana Řecka odsuzuje toto usnesení Evropského parlamentu a hlasovala proti němu. Vyzývá národy, aby vyjádřily svoji solidaritu s vládou a lidem Kuby. Aby požadovaly zrušení společného postoje proti Kubě. Aby odsoudily snahy EU využívat lidská práva jako záminku pro vyvíjení imperialistického nátlaku a donucování vůči lidu Kuby a její vládě. Aby požadovaly okamžité zrušení trestuhodného embarga Spojených států vůči Kubě. Aby požadovaly okamžité propuštění pěti Kubánců, kteří jsou zadržováni ve vězeních Spojených států. Aby hájily socialistickou Kubu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Evropská unie je nejdemokratičtější strukturou na světě a základní hodnotou, na níž byla vybudována, je dodržování lidských práv. Proto považuji za chvályhodné a povzbuzující, že všechny skupiny v Parlamentu jednotně odsoudily nepravosti páchané kubánskými orgány proti lidským právům, nemluvě o konstruktivním přístupu a ochotě k dialogu, jež se EU rozhodla přijmout vůči Kubě.

Žijeme ve 21. století a zločiny názoru a svědomí by měly být vymazány z hodnot každého státu na světě nezávisle na tom, jak dlouhá může být jeho historie totality a diktatury. Pro změnu postojů může být využito spíše vedení mezinárodního dialogu než ukládání sankcí tak, aby každý, kdo nesouhlasí s orgány vlastní země, nebyl sužován zneužíváním a nespravedlností, které jsou typické pro režimy, jimž chybí respekt vůči lidským bytostem.

Tragédie jako je ta, která se stala kubánskému disidentovi Orlandovi Zapatovi Tamayovi, který se „provinil“ zločinem svědomí, se již nikdy nesmí opakovat. Na Kubě jsou nyní také další političtí vězni, kteří jsou v ohrožení. Jako garant pro dodržování lidských práv musí EU zasáhnout do této záležitosti a diplomaticky přijmout pohotové opatření, aby se tragédie, k níž došlo v případě Zapaty, nikdy neopakovala na Kubě ani nikde jinde na světě.

Andrew Henry William Brons (NI), *písemně*. – Otevřeně odsuzuji špatné zacházení s lidmi na Kubě (a kdekoli jinde). Zdržel jsem se však hlasování o usnesení proti Kubě jako celku. Jedním důvodem bylo to, že cílem usnesení je dát Evropské unii a jejím úředníkům pravomoc mluvit a jednat jménem členských států. Druhým důvodem bylo to, že mnoho členských států Evropské unie stíhá a vězní občany za nenásilné uplatňování svobody projevu, za kacířské názory nebo účast na nekonformních činnostech. V případě stran, které podporují politickou represi v Evropě, je naprosto pokrytecké, že ukazují prstem na státy, jako je Kuba, které sdílí jejich represivní a protidemokratické názory a činnosti.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch návrhu usnesení o situaci politických vězňů a vězňů svědomí na Kubě. Znovu opakujeme nutnost okamžitého propuštění všech politických vězňů a vězňů svědomí. Domníváme se, že zadržování kubánských disidentů kvůli jejich ideálům a jejich pokojné politické činnosti představuje porušení Všeobecné deklarace lidských práv.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog a Åsa Westlund (S&D), *písemně*. – (SV) My, švédští sociální demokraté, sdílíme názor prezentovaný v pozměňovacím návrhu, že by měla být zrušena blokáda vůči Kubě. Nedomníváme se však, že toto prohlášení patří do návrhu usnesení, protože tento návrh se týká vězňů svědomí.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Orlando Zapata Tamayo zemřel na vyhladovění, protože požádal, aby s ním bylo zacházeno tak, jako kdyby byl politickým vězněm stíhaným režimem, který navzdory změnám ve vedení nadále vládne svým občanům železnou rukou a zakazuje jim, aby se shromažďovali nebo jim upírá svobodu projevu.

Tragické okolnosti tohoto úmrtí by nás měly všechny zahanbovat. Zejména tvůrce politických rozhodnutí, kteří pod vedením pana Zapatera a velvyslance Moratinose změnili evropskou politiku vůči Kubě.

Všechno, čeho Evropská unie tímto svým váhavým pokusem o usmíření dosáhla, je posílení pocitu beztrestnosti, zatímco demokraté – kteří si od nás zasloužili mnohem více – se cítí ještě více izolováni.

Věřím v návrat k pevné demokratické politice, která byla pouze v nedávné době zmírněna. Chci, aby Evropská unie konečně uznala, že tato změna politiky byla naprostým selháním. Chci také, aby Oswaldo Payá a hnutí Ženy v bílém mohli svobodně vycestovat do Evropy, aby odhalili okolnosti obklopující události, k nimž na Kubě došlo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Hlasovali jsme proti tomuto usnesení kvůli tomu, jak většina v Parlamentu politicky zneužívá smrt Zapaty Tamaya po hladovce, kterou držel v kubánském vězení navzdory tomu, že mu byla poskytnuta lékařská péče. Snaží se o zmaření veřejně vyjádřených záměrů španělského předsednictví ohledně ukončení společného postojů ke Kubě. Opět útočí na Kubu a její obyvatele tím, že se snaží vměšovat se do její nezávislosti a svrchovanosti, jejích hospodářských a sociálních úspěchů a její příkladné internacionální solidarity.

Kapitalismus není budoucností lidstva. Kuba je i nadále příkladem toho, že je možné vybudovat společnost bez vykořisťovatelů a vykořisťovaných, socialistickou společnost. Zástupci kapitalismu v Evropském parlamentu tuto skutečnost neakceptují. Snaží se zabránit komplexnímu politickému dialogu s kubánskou vládou na základě stejných kritérií, která EU uplatňuje na všechny země, s nimiž udržuje vztahy.

Neodsuzují embargo Spojených států vůči Kubě, o jehož zrušení osmnáctkrát usilovalo Valné shromáždění OSN. Nevyjadřují se k situaci pěti kubánských občanů, kteří jsou od roku 1998 uvězněni ve Spojených státech bez spravedlivého procesu a ignorují, že Spojené státy chrání kubánského občana, který byl původcem bombového útoku na letadlo, při němž zahynulo 76 lidí.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), písemně. – (PL) Při dnešním hlasování jsem podpořil usnesení o situaci politických vězňů a vězňů svědomí na Kubě. Jako Evropský parlament musíme jasně odsoudit postupy havanského režimu a podporovat práva nezávislých novinářů, pokojných disidentů a zastánců lidských práv. V usnesení, které bylo přijato, jsme vyjádřili hlubokou solidaritu s Kubánci a podpořili jejich úsilí o dosažení demokracie a také respektu a ochrany základních práv. Pocházím ze země, v níž vzniklo v opozici ke komunistickému režimu lidové hnutí – hnutí Solidarita. Ačkoli Polsko a ostatní země ve střední a východní Evropě, které v současnosti patří k Evropské unii, již odložily své bolestné zkušenosti s komunistickým režimem stranou, tím více nemůžeme opomíjet ty, kteří jsou uvězněni nebo stíháni, protože tolik touží po demokracii, svobodě a svobodě slova.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) EU nemůže mít romantickou představu o politickém režimu na Kubě, který je skutečnou komunistickou diktaturou založenou na logice jedné strany, která porušuje lidská práva, utiskuje občany, pronásleduje a odstraňuje politické odpůrce a drží ve vazbě nespočet lidí, jejichž jediným prohřeškem je jiný názor.

Smrt Orlanda Zapaty byla pouze jedním z dalších případů, který šokoval svět a který musí Evropský parlament odhodlaně odsoudit, a to bez váhání a falešných odůvodnění. Proto odmítám pokusy některých členů krajní levice přestrojit tento strašný zločin do politických termínů, jejichž účelem je pouze ospravedlnování režimu, který není ani tolerovatelný ani přijatelný.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Hlasoval jsem proti usnesení RC-B7-0169/2010 o Kubě, protože se domnívám, že představuje zásah, který porušuje mezinárodní právo. Svým hlasem jsem vyjádřil své odsouzení tohoto použití politické manipulace, jejímž jediným účelem je vyjádřit nesouhlas s vládou Kuby. Poslanci, kteří hlasovali ve prospěch tohoto textu, jsou ti, kteří opět zamítli předložit v tomto Parlamentu usnesení odsuzující státní převrat, k němuž došlo v Hondurasu. Toto usnesení naléhavě vyzývá Evropskou unii, aby ukázala bezvýhradnou podporu změně politického režimu v Republice Kuba a také navrhuje, aby byl využit evropský mechanismus spolupráce, aby bylo možné dosáhnout tohoto cíle, což představuje nepřijatelný zásah, jenž porušuje mezinárodní právo. Spojené státy americké po více než 50 let zachovávají vůči Kubě hospodářské, obchodní a finanční embargo, což je hrubým porušením mezinárodního práva a což má závažné následky pro hospodářství a životní podmínky Kubánců. Navzdory tomu kubánská vláda svým občanům neustále zaručuje všeobecný přístup ke zdravotní péči a vzdělávání.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Hlasoval jsem ve prospěch společného návrhu usnesení o Kubě, protože pro EU je také důležité, aby jasně vyjádřila myšlenku, že v této zemi, ve které stále vládne komunismus, existuje naléhavá potřeba demokratizace. Věznění disidentů a politických odpůrců je typickým znakem komunistických států, avšak na Kubě je to praktikováno nadměrně. Skutečnost, že orgány státní moci ani neumožní rodině vězně, který zemřel v důsledku toho, že držel hladovku, aby mohla uspořádat pohřeb, je obzvláště skandální.

Je třeba doufat, že změny politického systému bude na tomto ostrově dosaženo co nejdříve. Bez ohledu na to je však pro EU a také pro Spojené státy důležité, aby všude uplatňovaly tytéž standardy. Je nepřijatelné, aby Spojené státy zaručovaly politický azyl Kubáncům, jež jsou zapleteni do případů bombových útoků. Účinnou kritiku lze vyjádřit pouze tehdy, pokud sami splňujete určitý soubor kritérií.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – (ES) Hlasoval jsem ve prospěch společného návrhu usnesení o Kubě (RC-B7-0169/2010), protože jak jsem řekl ve včerejší rozpravě, bez ohledu na naše jednotlivé postoje vůči Kubě, smrt Orlanda Zapaty Tamaya je sama o sobě politováníhodnou událostí.

Rovněž trvám na tom, že musíme požadovat osvobození všech politických vězňů a vězňů svědomí na Kubě a ve zbytku světa, nicméně doporučuji, abychom nepřijímali opatření, která se již ukázala být selháním, pokud jde o pokrok Kuby směrem k demokracii a liberalizaci, jako je např. embargo a blokáda. Je jasné, že změny jsou na tomto ostrově naléhavě potřebné a Evropská unie by je měla sledovat, aby byl přechod Kuby k demokracii pro kubánské občany prospěšný.

Alf Svensson (PPE), písemně. – (SV) USA udržují obchodní embargo vůči Kubě již 48 let. Toto embargo má dopad na kubánské obyvatelstvo a je trvalou a opakovanou omluvou pro nedostatky Castrova režimu. Všechno je svalováno na americké embargo a v důsledku toho kubánští obyvatelé nemohou dávat vinu

komunistickému režimu a distancovat se od něj. Demokratická opozice na Kubě chce, aby bylo embargo zrušeno. Dne 29. října 2009 hlasovalo o zrušení tohoto embarga 187 členských států OSN. Tři hlasovaly pro to, aby bylo zachováno, a dva se zdržely hlasování. Žádný z členských států EU nehlasoval pro zachování embarga. Evropský parlament v minulosti odsoudil embargo vůči Kubě a vyzval k jeho okamžitému ukončení v souladu s požadavky, které při mnoha příležitostech učinilo Valné shromáždění OSN. (P5_TA(2003)0374) Evropský parlament rovněž uvedl, že embargo narušuje jeho vlastní cíl. (P6_TA(2004)0061) Stávající usnesení RC-B7-0169/2010 odkazuje na situaci politických vězňů a vězňů svědomí na Kubě. V průběhu rozpravy před hlasováním jsem předložil návrh, že by Kubě mělo být předloženo ultimátum. Embargo bude zrušeno a do šesti měsíců musí být propuštěni všichni vězni svědomí a musí být zahájeny reformy. Pokud režim nesplní tyto podmínky, USA, EU a Kanada navrhnou nové a inteligentnější sankce, které budou zacíleny na kubánské vedení, jako je např. zákaz vycestovat do dané země a zmrazení kubánských aktiv a zahraničních investic.

Návrh usnesení B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) EU se zavázala, že do roku 2020 sníží emise skleníkových plynů o 20 %, sníží spotřebu energie o 20 % a vyrobí alespoň 20 % spotřebované energie z obnovitelných zdrojů. EU chce navíc jít příkladem v celosvětovém měřítku, pokud jde o úsporu zdrojů a ochranu životního prostředí.

Těchto ambiciózních cílů lze dosáhnout pouze tehdy, pokud se EU jako celek a každý členský stát jednotlivě jasně zaváže k plnění lhůt. Investice do nízkouhlíkových technologií jsou klíčové, aby bylo možné splnit cíle navržené pro rok 2020, což není tak daleko, jak se zdá. Dosažení těchto cílů vyžaduje značné finanční úsilí: 58 miliard EUR na základě několika pečlivých výpočtů, a to jak z veřejných, tak soukromých zdrojů.

Toto finanční, logistické a administrativní úsilí však EU poskytne vedoucí roli v celosvětovém měřítku, pokud jde o inovace, a bude mít pozitivní dopad na její hospodářství tím, že dojde k vytváření pracovních míst a otevření nových vyhlídek v oblasti výzkumu, který je neprávem již po celá desetiletí nedostatečně financován. Investice do vývoje nízkouhlíkových energetických zdrojů přinesou výsledky ve střednědobém či dlouhodobém horizontu a budou mít pozitivní dopad na celou Evropskou unii.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Je zásadní trvat na radikální změně ve společnosti, která bude založena na udržitelnosti měst, decentralizované výrobě energie a průmyslové konkurenceschopnosti. Toto je důležitá politika pro prosperující a udržitelnou společnost, která je připravena na výzvy změny klimatu, bezpečných dodávek energie a na výzvy globalizace, a která zaujímá globální vedoucí postavení v oblasti čistých technologií. Záměrem plánu SET je specificky přispět k rozvoji čistých technologií. Vítám základní pokyny, které sdělení předkládá k tomu, jak organizovat logiku zásahů mezi veřejným a soukromým sektorem a financováním na úrovni Společenství a na vnitrostátní a regionální úrovni. Je však důležité navýšit veřejné financování vědeckého výzkumu v oblasti čistých technologií. Evropa stále musí vytvářet podmínky pro to, aby bylo do vědeckého výzkumu, technologického rozvoje a demonstrací v oblasti energetiky více investováno ze soukromých zdrojů. Je zásadní přejít od slov k činům. Příští finanční výhled EU a osmý rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj by měl upřednostňovat zabezpečení dodávek energie, boj proti změně klimatu a životní prostředí. Pouze tímto způsobem bude možné zachovat konkurenceschopnost našeho průmyslu, podporovat hospodářský růst a vytváření pracovních míst.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch usnesení Evropského parlamentu o investování do vývoje nízkouhlíkových technologií (plán SET), protože aby bylo možné účinně se vypořádat s hospodářskou krizí, investování do těch nových technologií, které mají největší potenciál pro vytváření pracovních míst, by mělo být prioritou. Domnívám se, že tyto investice by mohly vytvořit nové příležitosti pro rozvoj hospodářství a konkurenceschopnosti EU.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Plán SET, který předložila Komise, navrhuje investování do výzkumu a vývoje za účelem rozvíjení účinných a udržitelných čistých energetických technologií s nízkými emisemi uhlíku, které zajistí nezbytné snížení emisí, aniž by byla ohrožena evropská průmyslová odvětví, což je závazek k udržitelnému rozvoji, a věříme, že je tento závazek vážný.

Nové energetické politiky, zejména v souvislosti s obecnou krizí, nesmí opomíjet hospodářskou účinnost a v žádném případě nesmí ohrožovat hospodářskou udržitelnost evropských národů, aniž by to znamenalo horší environmentální výkonnost.

Z tohoto důvodu naléhavě vyzývám k zaujetí nového přístupu k energetické politice, takového přístupu, který bude založen na čisté energii, účinnějším využívání přírodních zdrojů, jež máme k dispozici, a na

velkých investicích do výzkumu a do technologií, jež budou šetrnější k životnímu prostředí, abychom dokázali zachovat evropskou konkurenceschopnost a umožnit vytváření pracovních míst v rámci inovativního a udržitelného hospodářství.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Vítám cíle plánu SET (strategického plánu pro energetické technologie), které vyžadují rozvoj nízkouhlíkové společnosti. Plán SET usiluje o urychlení rozvoje a zavádění nízkouhlíkových technologií. Tento plán zahrnuje opatření týkající se plánování, uplatňování, zdrojů a mezinárodní spolupráce v oblasti inovačních technologií v odvětví energetiky. Několik studií odhaduje, že podpora evropského cíle zavedení výroby 20 % energie z obnovitelných zdrojů povede k vytvoření milionů nových pracovních míst do roku 2020. Přibližně dvě třetiny těchto pracovních míst budou navíc vytvořeny v malých a středních podnicích. Toto řešení vyžaduje rozvoj ekologických technologií. Potřebujeme proto více financí pro plán SET a jsem zastáncem toho, aby mu byly tyto finance poskytnuty při příští revizi finančního výhledu. Musíme také prosazovat ekologické technologie a kvalifikovanou pracovní sílu, a to investováním do vzdělávání a výzkumu. Čím dříve začneme vytvářet nízkouhlíkovou společnost, tím dříve překonáme krizi.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vývoj a uplatňování nízkouhlíkových technologií jsou mimořádně důležité nejen z důvodů životního prostředí – což zahrnuje potřebu snížit atmosférické emise oxidu uhličitého – ale také z důvodů souvisejících s energetikou, protože je třeba přihlédnout k nevyhnutelnému postupnému úbytku a případnému vyčerpání zásob fosilních paliv, na nichž je lidstvo velmi závislé.

Jak plán SET, tak právě přijaté usnesení však nepředstavují pouze neúplný přístup k tomuto problému – jak z hlediska technologií a zdrojů energie, jež je třeba zvážit, tak z hlediska potřeby snížit spotřebu – ale především toto investování stále považují za další dobrou obchodní příležitost (při níž několik vybraných vydělá hodně na úkor mnoha ostatních) spíše než za environmentální a energetickou potřebu, která zajistí obecné blaho pro lidstvo.

Je podstatné a očividné, že při hlasování o pozměňovacích návrzích k usnesení byla namísto podpory „ambiciózních cílů snižování“ emisí atmosférického oxidu uhličitého zvolena „podpora celosvětového obchodování s emisemi uhlíku“.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Využívání nízkouhlíkových technologií, které přirozeně produkují méně oxidu uhličitého, je pozitivní a žádoucí.

Nemůžeme však přijmout, aby byla na úkor technologického rozvoje a posilování tzv. plánu SET hledána jenom další výmluva pro oslabení vnitrostátních energetických politik.

Přečteme-li si slova Komise, že „plán SET je technologickým pilířem politiky EU v oblasti energetiky a klimatu“, nemáme žádné pochybnosti o tom, že skutečným záměrem Evropské komise je oslabení svrchovanosti členských států v tak důležité oblasti, jakou jsou vnitrostátní energetické strategie.

Podrobněji návrh usnesení obsahuje aspekty, s nimiž nemůžeme souhlasit, zejména se jedná o „celosvětové obchodování s emisemi“ vzhledem k tomu, že se toto řešení při snižování emisí uhlíku již ukázalo jako nevýhodné, a dále se jedná o vytváření většího počtu partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem, přičemž je kladen důraz na „výrazné navýšení podílu investic z veřejných zdrojů“, což znamená použití veřejných finančních prostředků pro účely soukromých zájmů a zisku.

Naše skupina tedy hlasovala proti.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – Pane předsedající, udržitelné a účinné nízkouhlíkové technologie jsou zásadním prvkem velkého úkolu dekarbonizace, kterému EU i celý svět čelí. Proto jsem uvítala rychlý postup, jakým Parlament navrhl usnesení k tomuto tématu a Komisi a Radě jasně naznačil, že plán SET je příhodný a důležitý. Pokud náš úkol bereme vážně, je zřejmé, že potřebujeme všechny formy nízkouhlíkových technologií, včetně udržitelné jaderné energie. Proto mě těší, že jsme zvládli vypustit znění bodu i, který je pouze dalším pokusem, jenž klade jadernou energii do takového světla, jaké si v nynější době nezaslouží. Tento bod mohl mít negativní dopady na pojetí „udržitelných nízkouhlíkových technologií“, protože naznačoval, že jaderná energie není jejich součástí. Skutečností je však to, že v EU si nemůžeme dovolit ji nevyužívat, pokud chceme brát změnu klimatu vážně. Dokud nebude moci energie z obnovitelných zdrojů přinášet účinné výsledky a zajistit stálý tok energie, musíme se spoléhat právě na takové nízkouhlíkové technologie.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Investování do nízkouhlíkových technologií musí být prioritou, protože je to jeden z nejúčinnějších způsobů, jak se vypořádat se změnou klimatu a připravit EU na zavádění

ekologického hospodářství. Inteligentním nízkouhlíkovým řešením by tedy měla být věnována zvláštní pozornost v neposlední řadě s ohledem na jejich financování ze strany Společenství, aby bylo možné dosáhnout environmentálních cílů, které si EU stanovila pro rok 2020.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Zdržel jsem se hlasování o návrhu usnesení o investování do nízkouhlíkových technologií, protože ačkoli obsahuje několik rozumných přístupů, podporuje další rozvoj jaderné energie, což je něco, co odmítám kvůli velkým rizikům, jež jsou s tím spojena. Návrh usnesení správně zdůrazňuje, že na výzkum bylo doposud vydáváno velmi málo financí. Aby však Evropa mohla být vůči ostatním globálním aktérům nadále konkurenceschopná, je nutné financování výzkumných projektů výrazně navýšit, zejména v oblasti nových zdrojů energie. Doufám, že vývoj nových nízkouhlíkových technologií v odvětví energetiky nezajistí pouze stávající pracovní místa v této oblasti, ale také bude vytvářet mnoho dalších vysoce kvalifikovaných pracovních míst. V tomto ohledu se však domnívám, že by se mělo investovat do oblasti solární energie a zachycování a uchovávání uhlíku. Vzhledem k možnosti závažných důsledků musí být investice do jaderné energie znovu uváženy a přeměřovány. Tento nový směr politiky v oblasti energetických otázek zlepší také zabezpečení dodávek energie v rámci EU a zajistí mnohem větší nezávislost na zahraničních dodavatelích.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – (ES) Stejně jako skupina Zelených/Evropské svobodné aliance jsem hlasoval proti návrhu usnesení (B7-0148/2010) o investování do vývoje nízkouhlíkových technologií (plán SET) z několika důvodů; zejména pak proto, že pozměňovací návrh, který požadoval zrušení bodu I – jenž pro nás byl klíčový – byl přijat; v tomto odstavci bylo navrhováno, že šestá evropská průmyslová iniciativa nazvaná „Udržitelná jaderná energie“ by se měla přejmenovat jednoduše na „Jaderná energie“. Domníváme se, že koncept „udržitelné jaderné energie“ je nesmyslný, protože v nejlepším případě je možné snížit hrozbu pro životní prostředí a lidské zdraví a rizika šíření jaderných materiálů, které pochází z rozvoje a využívání jaderné energie, ale nikoli je zcela vyloučit.

Návrh usnesení RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem ve prospěch tohoto návrhu usnesení, abych vyjádřil můj zármutek nad oběťmi a své soucítění s jejich rodinami a přáteli, pokud jde o obě přírodní katastrofy. Ty závažně zasáhly několik členských států a regionů.

Rád bych proto uvedl, že je pro Evropu nezbytné, aby na tyto události pohotově reagovala, aby tedy konkrétně aktivovala Fond solidarity EU, a ukázala tak solidaritu EU s těmi, kteří byli zasaženi.

V této době je důležité brát zvláštní ohled na tento ostrov a nejbližší regiony, které kromě svých stálých překážek nyní čelí problému zničení infrastruktury a osobního, obchodního a zemědělského majetku a v mnoha případech nejsou schopni okamžitě pokračovat ve svých běžných činnostech, zejména v regionech, jež téměř výhradně závisí na cestovním ruchu, protože mediální prezentace událostí by mohla odrazovat případné návštěvníky.

Je tedy nezbytné vyzvat Komisi a Radu, aby přijaly pohotové opatření, aby Rada znovu posoudila návrh na zjednodušení, urychlení a zpružnění v otázce uplatňování Fondu solidarity EU.

Stejně tak je důležité přezkoupit společně s příslušnými členskými státy evropské programy a strukturální, zemědělské a sociální fondy s cílem zlepšit reakci na potřeby, které vyvstávají v důsledku těchto katastrof.

Elena Băsescu (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem ve prospěch tohoto návrhu usnesení o závažných přírodních katastrofách, k nimž došlo v autonomní oblasti Madeira, a o dopadech bouře Xynthia v Evropě. Domnívám se, že Evropská unie musí ukázat solidaritu těm, kteří jsou sužováni v důsledku těchto přírodních katastrof. Tyto katastrofy zasáhly regiony v Portugalsku, západní Francii, různé regiony ve Španělsku, zejména Kanárské ostrovy a Andalusii, a také Belgii, Německo a Nizozemsko. V západní Francii bouře způsobila smrt přibližně 60 lidí a zmizení několika lidí, nemluvě o tom, že poničila několik tisíc domovů. Evropská komise může postiženým regionům poskytnout finanční podporu prostřednictvím Fondu solidarity Evropské unie. Je velice důležité, aby se mezi členskými státy vyskytoval smysl pro solidaritu v případě závažných přírodních katastrof. Mezi orgány na místní, vnitrostátní a evropské úrovni musí docházet ke koordinaci úsilí, jehož cílem je rekonstrukce zasažených oblastí. Nesmí být přehlíženy ani účinné politiky prevence. Jak v tomto případě, tak do budoucnosti musíme zajistit, aby se evropské finance dostaly do zasažených regionů co nejrychleji, aby bylo možné pomoci těm, již byli přírodními katastrofami zasaženi.

Regina Bastos (PPE), *písemně*. – (PT) Dne 20. února Madeiru postihl ojedinělý meteorologický jev, který způsobil 42 úmrtí, 32 lidí se pohřešuje, 370 lidí se ocitlo bez domova a přibližně 70 lidí bylo zraněno.

Ve dnech 27.–28. února měl další jev za následek 60 úmrtí, 10 pohřešovaných lidí a více než 2 000 lidí bez domova, a to v západní Francii při pobřeží Atlantického oceánu (Poitou-Charentes a Pays de la Loire). Tato bouře odřízla od světa také několik regionů ve Španělsku, zejména šlo o Kanárské ostrovy a Andalusii.

Kromě lidského a duševního utrpení tyto meteorologické jevy měly za následek scénář rozsáhlého poničení s mimořádně závažným sociálním a hospodářským dopadem na hospodářské činnosti těchto regionů, protože mnozí lidé ztratili vše, co měli.

Hlasovala jsem tedy ve prospěch tohoto návrhu usnesení, který vyzývá Komisi, aby okamžitě přijala veškerá opatření nezbytná pro uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie a učinila tak co nejrychleji a nejpružněji a uvolnila co nejvyšší částku, aby pomohla obětem.

Chtěla bych zdůraznit potřebu vypracovat nové nařízení o Fondu solidarity EU založené na návrhu Komise, aby bylo možné vypořádat se s problémy způsobenými přírodními katastrofami pružnějším a účinnějším způsobem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Bouře, která poničila Madeiru dne 20. února, zapříčinila obrovské lidské a materiální škody v oblasti Madeiry. Role EU je velmi důležitá, protože má k dispozici mechanismy a nástroje, jako jsou Fond solidarity, strukturální fondy – Evropský fond pro regionální rozvoj a Evropský sociální fond – a Fond soudržnosti, které musí být aktivovány a uplatněny rychlým, pružným a jednodušším způsobem. Vítám návrh usnesení, v němž je od Evropské komise požadováno, aby jakmile obdrží žádost od portugalské vlády, zahájila nezbytné kroky k uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie co nejrychleji a nejpružněji a v co největším rozsahu. Vyzývám orgány Evropské unie, aby projevily svoji solidaritu a pohotově a pružně použily Fond soudržnosti a přitom zohlednily zvláštní postavení Madeiry jakožto ostrovní a jedné z nejvzdálenějších oblastí EU. Apeluji na dobrou vůli Evropské komise, pokud jde o vyjednání revize regionálních operačních programů INTERVIR+ (EFRR) a RUMOS (ESF) a také o části tematického operačního programu „Územní podpora“ (Fond soudržnosti), která se vztahuje na Madeiru.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Hlasovala jsem ve prospěch této zprávy a velmi mě těší, že ji Parlament schválil. Vzhledem k podobným, ačkoli méně závažným povětrnostním okolnostem v Irsku, jež zahrnovaly povodně a nedávnou sněhovou kalamitu, vím, jak hluboce tyto tragédie dopadají na rodiny a občany EU, a je důležité, aby tento Parlament jednal tak, aby jim pomohl, jak jen bude moci.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Přírodní katastrofa, která postihla dne 20. února Madeiru, po sobě zanechala dezolátní scénérii, lidské utrpení a rozsáhlé škody s ničivými důsledky pro příslušné hospodářské a výrobní struktury.

O jeden týden později měla další přírodní katastrofa – bouře Xynthia – ničivé důsledky na oblast západní Francie a několik španělských regionů.

Rád bych se také projevil svůj zármutek a vyjádřil solidaritu se všemi, kdož byli touto tragédií zasaženi, pokud jde o lidské i materiální ztráty.

Je zásadní poskytnout lidem pomoc a také zrekonstruovat infrastrukturu, veřejná zařízení a základní služby.

Je pravda, že prostředky z Fondu solidarity lze vyplatit pouze po dokončení postupů týkajících se uvolnění prostředků z tohoto fondu a po příslušném schválení ze strany Rady a Parlamentu. V aktuální situaci je však velmi složité žádat občany, kteří čelí obrovským potížím v otázce návratu k běžnému životu, aby počkali. Žádáme tedy o co největší uspíšení a pružnost jak v otázce uvolnění prostředků, tak při přijímání výjimečných opatření na pomoc Madeíře.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Dne 20. února tohoto roku došlo na Madeíře k tragédii, která je charakterizována nebyvale prudkým deštěm, silným větrem a obrovskými vlnami. To způsobilo 42 úmrtí, několik lidí je pohřešováno, stovky jsou bez domovů a desítky lidí byly zraněny. Rád bych zdůraznil okamžité úsilí regionální vlády Madeiry a jejích institucí, které rychle a koordinovaně reagovaly na tuto tragédii. Ve dnech 27.–28. února 2010 zasáhla západní Francii – zejména regiony Poitou-Charentes a Pays de la Loire – velmi silná a ničivá bouře, které se přezdívá Xynthia. Způsobila více než 60 úmrtí, několik lidí se pohřešuje a tisíce lidí jsou bez domova. Vzhledem k těmto tragédiím bych rád projevily svůj hluboký zármutek a silnou solidaritu se všemi zasaženými regiony, přičemž vyjadřuji soustrast rodinám obětí a vzdávám hold pátracím a záchranným týmům. Vyzývám Komisi, aby jakmile o to příslušné členské státy požádají, zahájila všechny nezbytné kroky k uvolnění co největších možných částek z Fondu solidarity Evropské unie. Při posuzování

těchto žádostí musí Komise zohlednit specifickou povahu jednotlivých regionů, zejména křehkost izolovaných a okrajových regionů.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Podpořila jsem tento návrh usnesení o krocích, které mají být přijaty v důsledku toho, že se přes naše území prohnala pustošivá a smrtící bouře Xynthia, protože kromě hledání viníků musíme především ukázat evropskou solidaritu, aby bylo možné podpořit oběti katastrofy, která zasáhla několik evropských zemí. Nejen, že musíme využít Fond solidarity, ale tato pomoc musí pocházet také z Fondu soudržnosti, Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Musíme konečně povzbudit i pojišťovací společnosti, aby zasáhly co nejrychleji, a následně si vzít ponaučení z těchto událostí, až dojde na vydávání stavebních povolení.

Filip Kaczmarek (PPE), *písemně*. – (PL) Dámy a pánové, podpořil jsem návrh usnesení o velké přírodní katastrofě v autonomní oblasti Madeira a o dopadech bouře Xynthia v Evropě. Zaměříme se na Madeiru, protože právě tam si katastrofa vybrala největší daň. Velké a silné společenství vytváříme z mnoha důvodů, ale také proto, abychom si mohli v době potřeby vzájemně pomáhat. Madeira a ostatní regiony v současnosti tuto pomoc potřebují, protože byly dopady bouře vážně zasaženy. Je naší povinností pomáhat těm, kteří naši pomoc potřebují. Doufám, že návrh usnesení přispěje k účinnému odstranění dopadů této tragédie. Hluboce soucítím se všemi oběťmi a jejich rodinami. Děkuji.

Véronique Mathieu (PPE), *písemně*. – (FR) V nedávných týdnech bylo několik regionů EU zasaženo přírodními katastrofami: Madeira, poté západní Francie a různé regiony Španělska. Lidské a materiální následky zapříčiněné silou těchto meteorologických jevů zanechaly v nás, poslancích Evropského parlamentu, hluboký dojem. To vysvětluje návrh usnesení o přírodních katastrofách, o němž jsme dnes v Evropském parlamentu hlasovali; vyjadřuje to naše nejhlubší soucítění a naši souznalost s oběťmi poškozených regionů. Evropská solidarita musí být vyjádřena finančně, a to uvolněním prostředků z Fondu solidarity Evropské unie a prostřednictvím dalších projektů, které financuje EU. Co se však týče Fondu solidarity, musím zdůraznit, že stávající nařízení neumožňuje dostatečně pružnou a rychlou reakci; existuje zde příležitost změnit toto nařízení a nyní záleží na Evropské radě, aby v této otázce dosáhla pokroku. Hlasovala jsem také ve prospěch pozměňovacího návrhu, který podporuje návrh učiněný v roce 2006 panem Barnierem týkající se vytvoření evropské jednotky civilní ochrany. Lituji, že nebyl přijat; uplatnění tohoto návrhu by zlepšilo schopnost reakce EU na krizové situace.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Nedávná přírodní katastrofa, k níž došlo na Madeiře, zanechala ostrov ve stavu zmatku. Dopady bouře Xynthia byly poškozeny také další regiony v Evropě. Aby EU vyjádřila svoji solidaritu, měla by jim samozřejmě společnými silami pomoci a za tímto účelem by měla uvolnit prostředky z Fondu solidarity EU. Fond solidarity EU byl zřízen s cílem poskytnout naléhavou finanční pomoc členským státům zasaženým přírodními katastrofami.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Dne 20. února zasáhla Madeiru závažná přírodní katastrofa v podobě prudkého deště nebývalé síly ve spojení se silnou bouří a velmi vysokými vlnami, přinejmenším 42 lidí bylo usmrceno, mnoho lidí se stále pohřešuje. Stovky lidí se navíc ocitly bez domova. O několik dní později se přes francouzské pobřeží Atlantického oceánu přehnala ničivá bouře Xynthia, která způsobila téměř 60 úmrtí, zejména v regionech Poitou-Charentes, Pays de la Loire a Bretaň. Také zde je pohřešováno mnoho lidí.

Tisíce lidí jsou rovněž bez domova. Proto jsem podpořil opatření navrhovaná ve společném návrhu usnesení, aby EU finančně pomohla těmto zemím a regionům, a z tohoto důvodu jsem hlasoval ve prospěch návrhu usnesení. Zejména je třeba zajistit, aby byly pohotově a pružně uvolněny prostředky z Fondu solidarity Unie.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písemně*. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí návrhu usnesení Evropského parlamentu RC-B7-0139/2010. Ekologické katastrofy a přírodní katastrofy jsou stále častěji součástí našich životů. Nebezpečí, která vyplývají ze změn životního prostředí, se za poslední desetiletí zvýšila a měli bychom udělat vše, co je v našich silách, abychom těmto nebezpečím předcházeli.

Evropská unie, která se skládá z 27 členských států a čítá půl miliardy občanů, se musí vypořádat nejen s postupným vývojem změny klimatu a životního prostředí, ale musí se také postarat o své občany a zaručit jim co nejlepší podmínky pro další život po krizi. Naše snahy se však nemohou soustředit pouze na pomoc po takových událostech. Základním důvodem existence Evropské unie je dávat občanům pocit jistoty. Ve spojitosti s tím musí příslušné orgány EU přijmout zvláštní kroky k tomu, aby dohlížely na regiony a jejich schopnosti podnikat preventivní opatření.

Aby bylo možné co nejrychleji se vypořádat s dopady bouře Xynthia, měli bychom uvolnit prostředky z Fondu solidarity Evropské unie a pomoci těm, kteří utrpěli škody ve spojitosti s touto katastrofou. Nepříznivé a bolestné události, které dopadají na ostatní, by nás měly vždy vybídnout k tomu, abychom přijali účinná opatření, a to ze solidarity s těmi, kteří trpí. Ukažme, že je tomu tak i tentokrát.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Zdržel jsem se hlasování o usnesení o velké přírodní katastrofě v autonomní oblasti Madeira a o dopadech bouře Xynthia v Evropě (RC-B7-0139/2010), protože byly zamítnuty dva z našich klíčových pozměňovacích návrhů. Konkrétněji jde o pozměňovací návrh, který odkazoval na skutečnost, že ve Francii byla povolena výstavba v záplavových oblastech a v oblastech přirozených mokřin a že stavební spekulace podporuje výstavbu budov v ohrožených oblastech, a o pozměňovací návrh, který uváděl, že veškeré finanční prostředky Společenství pro provádění takových plánů, zejména prostředky ze strukturálních fondů, EZFRV, Fondu soudržnosti a Fondu solidarity EU, mají podléhat opatřením pro udržitelnost.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – (RO) Na začátek bych ráda vyjádřila svou solidaritu s rodinami obětí přírodních katastrof na Madeiře a obětí bouře Xynthia. Přírodní katastrofy jsou v poslední době častější než kdykoli před tím, a to kvůli změně klimatu. Proto musíme zajistit, aby byla Evropská unie připravena reagovat co nejrychleji a nejúčinněji.

Hlasovala jsem ve prospěch návrhu usnesení Evropského parlamentu, který vyzývá Komisi, aby uvážila možnost zvýšení míry spolufinancování ze strany Společenství určeného pro regionální operační programy. Žádný členský stát není schopný zvládnout velké přírodní katastrofy sám. Evropská komise proto musí přizpůsobit Fond solidarity EU, aby zajistila, že členským státům zasaženým katastrofami bude umožněn přístup k finančním prostředkům rychlejším a účinnějším způsobem.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Tento návrh usnesení vyjadřuje potřebu poskytnout pomoc evropským regionům, které byly nedávno dějištěm přírodních katastrof, např. se jedná o autonomní oblast Madeira. Kromě vážných lidských následků, mezi níž se řadí 42 úmrtí, několik zraněných a několik lidí bez domova, měl prudký déšť, který postihl Madeiru dne 20. února, bezpočet dopadů a závažných materiálních škod.

V této souvislosti je zásadní mobilizovat pomoc pro postižené regiony, aby se mohly zotavit z hospodářských a sociálních následků katastrof. Chtěl bych zejména zdůraznit křehkost ostrovních a okrajových regionů, jako je případ Madeiry, kde zvláštní povaha jejího hospodářství a sociální situace ještě více posiluje nutnost poskytnout jí co nejlepší pomoc.

Chtěl bych zopakovat potřebu vyzvat Evropskou komisi, aby pružným způsobem uvolnila prostředky z Fondu solidarity a přezkoumala regionální programy financované z Fondu soudržnosti s ohledem na jejich přizpůsobení požadavkům, které vyplývají z této tragédie.

Byl bych rovněž pro to, aby bylo přezkoumáno financování plánované pro rok 2010, které je vyčleněno na zvláštní projekty, a to v souladu s obecnými pravidly strukturálních fondů pro roky 2007–2013.

Vzhledem k rozsahu přírodní katastrofy na Madeiře a jejím nezahladitelným následkům a vzhledem k dopadům bouře Xynthia jsem hlasoval ve prospěch předloženého dokumentu.

10. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:30 a pokračovalo v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: RAINER WIELAND

Místopředseda

11. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

12. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu(rozprava)

12.1. Případ Gilada Šalita

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (článek 122 jednacího řádu). Začneme případem Gilada Šalita (čtyři⁽²⁾ návrhy usnesení).

Bastiaan Belder (IND/DEM), autor. – (NL) Pane předsedající, dnes ráno kolem osmé hodiny jsem si zde v Parlamentu prohlížel internetovou stránku o Giladu Šalitovi a hned mě na ní upoutala jedna smutná skutečnost: Giladovi, jenž je obětí únosu, je již 1 355 dní, 3 hodiny, 12 minut a 37 sekund odpírán veškerý kontakt s otcem, matkou, bratrem a sestrou. Na té samé internetové stránce jsem však našel i citát z knihy proroka Jeremiáše: „Je naděje pro tvé potomstvo, je výrok Hospodinův, synové se vrátí na své území.“ Noam Šalit, jenž je dnes zde s námi, vkládá ve vás, jakož i v Boha Izraele, naději a důvěru, že se dočká propuštění svého milovaného syna na svobodu.

Pane předsedající, dámy a pánové, dnes vedeme rozpravu o případu Gilada Šalita. Včera odpoledne na mimořádném setkání s izraelskou delegací jsem Noama Šalita ujistil, že tento případ – totiž propuštění Gilada Šalita na svobodu – považujeme i za svoji věc. Nechtěje proto z této rozpravy a tohoto usnesení jasně patrný požadavek, na který svými kroky naváže vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci. Včera ráno jsem o této záležitosti osobně hovořil s baronkou Ashtonovou. Případ Šalit se nás týká, je evropskou věcí.

Dámy a pánové, věnujte se prosím tomuto případu i nadále. Spoléhám na vás. Kež Evropa přinese Blízkému východu změnu. Spolu s Noamem Šalitem a jeho rodinou se těšíme na to, až se naplní rabínská modlitba pro na Gilada Šalita – je to žalm 126, verš první: „Když Hospodin přivedl nazpět sionské zajatce, bylo nám jak ve snu.“

Frédérique Ries, autorka. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, když byl Gilad Šalit během útoku Hamásu poblíž Gazy zajat, bylo mu devatenáct let. K této události nedošlo v Gaze, nýbrž na území Izraele, v kibucu, v němž byla jeho jednotka umístěna.

Již téměř čtyři roky tento mladík tráví ve sklepě. Nemá právo přijímat návštěvy – ani lékaře, ani právníka, ani právo dostávat poštu, nemá ani právo na proces a ani jiná práva zaručená Ženevskou úmluvou, nemá prostě právo na nic. Gilad Šalit, jenž je – ovšem mylně – znám jako voják Gilad Šalit, jako všichni mladí muži v jeho vlasti plnil svoji povinnost vojenské služby.

Je to poměrně ostýchavý mladý muž – ostatně jako jeho otec, s nímž jsme se již několikrát měli možnost setkat a kterého dnes v této sněmovně máme to potěšení přivítat mezi sebou – mladík, jenž měl velmi rád matematiku, kterého bavil fotbal a jenž by se již vrátil zpět do civilního života, kdyby ovšem nebyl po čtyři roky kdesi vězněn, odříznut od světa i od vlastní rodiny.

Pane komisaři, dnes odpoledne se nechci vyjadřovat k politice, nechci hovořit o Blízkém východě, o konfliktech, o vyjednávání nebo výměnách zajatců. Náš Parlament dnes jednomyslně žádá, abyste tomuto mladíkovi – jenž je mladým Izraelcem, Francouzem a Evropanem – pomohli vrátit se domů.

Proto dnes společně se spoluautory tohoto usnesení a se členy šesti politických skupin, paní poslankyní Essayahovou, panem poslancem CohnBenditem, panem poslancem Howitem, panem poslancem Tannockem a panem poslancem Belderem, jenž měl slovo právě přede mnou, píšeme baronce Ashtonové.

Baronku Ashtonovou, která příští týden ve středu navštíví Izrael a Gazu, naléhavě žádáme, aby se veškerou svojí autoritou postavila za žádost o propuštění Gilada Šalita. Její autorita se opírá o mandát vyplývající z našeho dnešního usnesení, jedná se o autoritu 500 milionů evropských občanů, které tato sněmovna zastupuje.

(Potlesk)

Proinsias De Rossa, autor. – Pane předsedající, vítám toto společné usnesení různých politických skupin, kterým žádáme o propuštění izraelského vojáka Gilada Šalita, jehož již od roku 2006 drží v zajetí vojenské křídlo Hamásu. Souhlasím s Giladovým otcem, který požaduje, aby případ jeho syna byl považován za humanitární záležitost a nestal se předmětem politických her. Během tahanic a sporů v rámci politické rozpravy nikdy nesmíme ztrácet ze zřetele bolest izraelských a palestinských rodin, které byly v tomto konfliktu připraveny o své drahé.

(2) Viz zápis.

Ženevské úmluvy musí dodržovat všechny strany. Je naprosto nepřijatelné, aby Giladu Šalitovi jako válečnému zajatci byla upírána práva, na které má podle Goldstoneovy zprávy nezpochybnitelný nárok. Jeho rodina nemá žádné informace o jeho zdravotním, tělesném nebo psychickém stavu.

Na druhé straně je ze 7 200 palestinských vězňů v izraelských věznicích, v jejichž případech jsou také porušovány ženevské úmluvy, 1 500 z nich zadržováno na dobu neurčitou a třináct z nich je vězněno již 25 let. Čtyřiačtyřicet z nich jsou děti. Dvacet tři členů Palestinské legislativní rady je drženo ve vazbě v rámci odvetného opatření za zabití Gilada Šalita. Goldstoneova zpráva opět hovoří jasně: členové Palestinské legislativní rady jsou zadržováni v rozporu s mezinárodním právem.

Příští víkend tyto otázky nadnesu na Euro-středomořském parlamentním shromáždění v Jordánsku. Důrazně žádám Catherinu Ashtonovou, aby během své nadcházející návštěvy tohoto regionu naléhala na izraelské orgány a orgány palestinské samosprávy, včetně těch v Gaze, aby propustily Gilada Šalita, palestinské děti a členy Palestinské legislativní rady a aby zajistily jejich bezpečný a rychlý návrat domů.

Charles Tannock, autor. – Pane předsedající, četaře Gilada Šalita již déle než tři roky zadržují jako rukojmí fanatičtí stoupenci džihádu z hnutí Hamás. Hamás o sobě tvrdí, že je právoplatnou stranou sporu dodržující ženevské úmluvy, a tudíž Gilad Šalit je válečným zajatcem. Izrael ho však, podle mého názoru oprávněně, hned od okamžiku, kdy byl zajat, považuje za unesenou osobu. Bez ohledu na jeho právní status a mezinárodní právo je v Gaze nemilosrdně vězněn bez možnosti styku s okolím, připravený o jakoukoliv možnost komunikace s vnějším světem. Přístup k němu nepovolili ani Červenému kříži, ačkoli to ženevské úmluvy nařizují. Jeho rodina nemá žádné informace o tom, jak se mu daří, kromě jednoho videozáznamu a ojedinělých náznaků ze strany Hamásu, že je dosud živ a v dobrém stavu.

Očekává-li Hamás, že ho mezinárodní společenství bude respektovat, měl by nyní alespoň jednoznačně prokázat, že podmínky Giladova věznění odpovídají mezinárodnímu humanitárnímu právu.

Žádáme však ještě více. Požadujeme jeho okamžité a bezpodmínečné propuštění. Nikterak se netajím tím, že jsem proti dialogu s teroristy z Hamásu, organizace, která si klade za cíl zničit Izrael, ale pokud s Hamásem vůbec máme jednat, musí se tak stát, až bude Gilad Šalit propuštěn z nedůstojného vězení.

Sari Essayah, autorka. – Pane předsedající, když tato sněmovna činí usnesení, které má sebemenší spojitost se situací na Blízkém východě, bývá obvykle velmi obtížné dospět k vzájemné dohodě. V tomto případě, díky kolegům, kteří to umožnili, tomu tak není.

Situace Gilada Šalita je humanitárním problémem a naše společné usnesení důrazně upozorňuje na skutečnost, že od té doby, co se před více než čtyřmi lety stal rukojmím, je Gilad držen na neznámém místě v Gaze, kde mu nejsou přiznávána žádná základní práva odpovídající uznávaným humanitárním normám včetně třetí Ženevské úmluvy. Právě z těchto humanitárních důvodů požadujeme okamžité propuštění Gilada Šalita. Než k tomu dojde, požadujeme alespoň, aby mu byl umožněn kontakt s Červeným křížem a jeho rodiči.

Hodnotu lidské osoby nelze vyčíslit. Je nezměrná. Teroristická organizace Hamás by neměla Gilada Šalita využívat jako zástavu, o které se smlouvá, nýbrž by ho měla okamžitě propustit. Od vysoké představitelky, baronky Ashtonové, očekáváme, že právě tento vzkaz bude v Gaze tlumočit na své nadcházející cestě.

Takis Hadjigeorgiou, autor. – (EL) Pane předsedající, včera jsem se spolu s dalšími poslanci zúčastnil setkání, na kterém byl přítomen Šalitův otec. Chtěl bych říci, že k této rodinné tragédii nelze zůstat lhostejným. Proto zastáváme postoj, že Gilad Šalit, příslušník izraelských ozbrojených sil zajatý dne 24. června 2006 na izraelském území, splňuje kritéria pro to, aby byl podle třetí Ženevské úmluvy považován za válečného zajatce.

Jako takovému by se mu mělo dostávat lidského zacházení a měla by mu být povolena komunikace s vnějším světem. Mezinárodní červený kříž by měl mít možnost jej navštívit a jeho rodina by se měla mít veškerá práva na informace o jeho stavu a samozřejmě také právo na setkání s ním. Zároveň vyjadřujeme svoji důvěru, že bude propuštěn, a žádáme, aby se tak stalo.

Aniž bych chtěl jakkoli ustoupit od toho, co jsem dosud řekl, přesto se domnívám, že náš postoj, podle kterého lze na tuto záležitost pohlížet odděleně od řady případů vězněných Palestinců, je poněkud politicky naivní. Jejich věznění je také humanitární záležitostí. Mám za to, že jeho rodině dáváme klamné naděje, domníváme-li se, že něčeho dosáhneme, když se jakožto Parlament zaměříme výhradně na propuštění této konkrétní osoby. Opakuji, že stojím za naším požadavkem na jeho propuštění.

Není snad skutečnost, že desítky šestnáctiletých Palestinců jsou vězněny, humanitárním problémem? Jak můžeme mezi těmito dvěma záležitostmi dělat rozdíly? Ani nelze přejít mlčením skutečnost, že samotná Gaza – kdosi se prve vyjádřil, že bydlí v chatrči, a je tomu tak – opakují tedy, že samotná Gaza je jednou obrovskou chatrčí. Jeden a půl milionů Palestinců se tam tísní ve společné chatrči. 7 200 Palestinců je vězněno v izraelských věznicích, mezi nimi se nachází 270 dětí ve věku 16–18 let a 44 dětí mladších šestnácti let. Od roku 1967 bylo zatčeno a uvězněno padesát tisíc sedm set Palestinců.

Požadujeme tedy Šalitovo propuštění, ale náš postoj, že toho lze dosáhnout izolovaně od celkové situace v Palestině, je politicky naivní.

Na závěr bych chtěl dodat, že jedinou oblastí na světě s ministrem pro vězněné je Palestina. Chtěl bych znovu rodině Šalitových vyjádřit naše sympatie a soucit a doufám, že tento problém se zakrátko vyřeší.

Nicole Kiil-Nielsen, autorka. – (FR) Pane předsedající, usnesení o desátníkovi Giladu Šalitovi, kterým se dnes zabýváme, doplňuje řadu usnesení o stavu lidských práv na Blízkém východě, která Evropský parlament přijal dříve.

Desátník Gilad Šalit, jenž je držen jako rukojmí již 1 355 dní, musí být co nejdříve propuštěn. Požadujeme jeho propuštění a upřímně doufáme, že se tak stane. Mladý Francouz palestinského původu Salah Hamouri, kterého izraelské orgány zadržují již od 13. března 2005, musí být propuštěn. Děti, které jsou v Izraeli vězněny v rozporu s ustanoveními mezinárodního práva a úmluvami o právech dítěte, musí být propuštěny. Bojovníci nenásilného lidového odporu proti okupaci, například Abdallah Abu Rahmah z vesnice Bil'in, musí být také propuštěni. Zvolení zástupci, členové Palestinské legislativní rady – včetně Marwana Barghoutiho – musí být propuštěni.

Je na čase, aby Evropská unie neústupně trvala na dodržování lidských práv a mezinárodního práva na Blízkém východě. Řešení nespočívá v odvetě formou represivních a násilných opatření, jejichž příkladem bylo zavraždění vůdce Hamásu v Dubaji, jež odsuzujeme, a to v neposlední řadě také proto, že dosáhnout propuštění Gilada Šalita se tak stalo ještě těžším.

Elena Băsescu, jménem skupiny PPE. – (RO) Toto je za poslední dva týdny již druhá příležitost, kdy na plenárním zasedání hovořím o Giladu Šalitovi, a jsem ráda, že naše společné úsilí, které jsme s kolegy poslanci vynaložili, vyústilo v toto usnesení. „Případ Gilada Šalita“ je důkazem zvláštního zájmu Evropské unie o humanitární situaci v Gaze. Giladova práva, která jsou stanovena Ženevskou úmluvou, by v Izraelsko-Palestinském konfliktu neměla být ničím podmiňována. Vždyť otec Gilada Šalita Noam opakovaně potvrdil, že on ani jeho rodina se nijak politicky neangažují. Současná situace není důsledkem jejich rozhodnutí. Ideálním scénářem by pro nás Evropany byly dva státy, které by spolu koexistovaly v míru a bezpečí.

Jednání o propuštění probíhají prostřednictvím různých prostředníků již od roku 2006. V jejich rámci zazněl jeden velmi problematický návrh, že by Gilad mohl být propuštěn výměnou za 1 000 vězněných Palestinců. Gilad a jeho rodina potřebují naši pomoc.

Velice vám děkuji.

Olga Sehnalová, jménem skupiny S&D. – (CS) Případ Gilada Šalita se stal jedním ze symbolů nekonečného zoufalství a frustrace na Blízkém východě. A to jak lidí, kteří zde žijí, tak angažovaného mezinárodního společenství. Gilad Šalit je rukojmím se jménem, jehož pohnutý osud sledujeme s úctou a obavami. Lidé Blízkého východu jsou bezejmennými rukojmími tohoto konfliktu bez konce. Oko za oko, zub za zub. Nebo existuje i jiná naděje pro Gilada a všechny ostatní trpící?

Všechny normy mezinárodního práva nenahradí to, co v tomto konfliktu slýcháme tak zoufale málo – apel na lidskost. Zkusit opustit geopolitický pohled na svět, kde se hraje s lidskými kartami a osudy. Vcítit se do role rodin obětí i všech nevinně zadržených a strádajících.

Copak brání propustit Gilada Šalita a všechny ty, o jejichž vině beze vší pochybnosti nerozhodl soud? A povzbudit tak ty, kteří chtějí žít v míru. Klíčem k němu je důvěra, kompromis a odvaha obhájit jej proti všem nesmiřitelným. Prosím, udělejte první krok.

Margrete Auken, jménem skupiny Verts/ALE. – (DA) Pane předsedající, smyslem naší dnešní rozpravy je, ve vší vážnosti, spojit lidské utrpení s konkrétním jménem a tváří, aby se takto náš soucit a schopnost vcítění rozrostly do větší sféry. Z tohoto hlediska je vskutku velmi hodnotné, že jsme si jako předmět naší dnešní rozpravy vybrali případ Gilada Šalita. Ten přispěje k tomu, že naše vcítění pojme i ostatní oběti, abychom

se dokázali z totožnit s jejich utrpením i bolestí jejich rodin. V naprosto nepřijatelných podmínkách, které se v každém ohledu přičítají mezinárodním předpisům, jsou vězněny tisíce Palestinců. Nacházejí se ve stejné svízelné situaci jako Gilad Šalit a jeho rodina. K tomuto problému se musíme snažit postavit co nejvážněji a mám dojem, že všichni v této sněmovně jsme připraveni k němu takto přistupovat. Nejde tu jen o věznění jednoho rukojmí, ale o tisíce vězněných, kteří jsou oběťmi tohoto vážného konfliktu.

Chtěla bych podotknout ještě jednu věc: je důležité, že se tímto bolestným případem zabýváme přímo a že si uvědomujeme, že jestliže nic neuděláme nejen s vojenskou bloádou Gazy, nýbrž s okupací Palestiny jako takovou, a nedosáhneme-li řešení v podobě dvou států, které, jak se domnívám, všichni požadujeme a chceme, nebudou tito lidé mít před sebou žádnou budoucnost. Myslím si, že toto je skutečně plodný způsob hledání společného řešení, a doufám, že baronka Ashtonová dosáhne toho, že EU bude v takovém postavení, že nebude muset jen stále platit a platit, nýbrž také dokáže prosadit, že její slovo čas od času dojde sluchu.

Louis Bontes (NI). – (NL) Pane předsedající, dne 25. června 2006 při průniku teroristů z pásma Gazy byl unesen branec izraelské armády, desátník Gilad Šalit. Od té doby jej Hamás zadržuje jako rukojmí a úplně jej izoloval od vnějšího světa. Je držen v naprosté tmě a přístup k němu nepovolili ani Červenému kříži.

Případ Šalit je dalším důkazem toho, že Evropa a Izrael jsou na jedné lodi. Barbarští islámští ozbrojenci vedou proti západní civilizaci totální válku. Izrael je v přední frontové linii této války. V Izraeli a Evropě má cenu každý lidský život. Pro islámské teroristy nemá lidský život žádnou cenu, nebo spíše pro ně mezi jedním a tisíci životy není žádný rozdíl, protože Hamás požaduje, aby výměnou za Šalita Izrael propustil tisíc vězňů včetně velkého počtu teroristických vrahů.

Je důležité, abychom dosáhli Šalitova propuštění, ovšem nikoliv za tu cenu, že Izrael bude muset na oplátku propustit teroristy. Ostatně již jsme viděli, co bylo v minulosti výsledkem podobných výměn: opojný pocit teroristů, jejich přívrženců a vůdců z dosaženého vítězství a ruku v ruce s tím nevyhnutelný nárůst terorismu. Nemůžeme připustit, aby lidé z terorismu těžili, a bylo by nezodpovědné, kdybychom Izrael vybízeli, aby na takové braní rukojmí odpověděl výměnou, protože dalším rukojmím Hamásu by se mohl stát někdo z Paříže, Amsterdamu nebo Bruselu. V jakém bychom se pak nacházeli postavení?

Role se musí okamžitě obrátit: Je to Hamás, nikoliv Izrael, kdo musí zaplatit za to, že Gilad Šalit, Evropan, byl vzat jako rukojmí. Cena by měla být tak vysoká, že jej propustí sami z vlastního rozhodnutí. V tomto směru požadujeme, aby pro všechny činitele režimu Hamásu, a to včetně těch, kteří nejsou s Hamásem oficiálně spojeni a nejsou uvedeni na evropském seznamu teroristů, platil úplný zákaz cestovat do Evropy a po Evropě.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedající, tento mladík je za naprostého ignorování veškerých mezinárodních norem vězněn již takřka 1 400 dní a přístup k němu nemá ani Červený kříž. Myslím si, že tento případ by měl být považován výhradně za lidskou tragédii a jako takový i řešen. To, že se tato rozprava těší široké podpoře Evropského parlamentu a že se Šalitovu otci včera od našich kolegů dostalo srdečného přijetí, mi dává naději.

Šalitův případ by se neměl stát předmětem smlouvání. Chce-li Hamás v mírovém procesu získat legitimitu, jsou nyní v sázce právě jeho zájmy. Na závěr konstatuji, že nejlepším důkazem důvěryhodnosti Hamásu by bylo, kdyby Gilada Šalita propustil bez jakýchkoliv podmínek a přestal provádět únosy.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Usnesení, o němž dnes diskutujeme, nemá politický charakter a nesnažíme se urovnat konflikt na Blízkém východě. Jde nám pouze o to, aby nevinnému synovi bylo umožněno vrátit se domů k otci a rodině. Nejsem si jist, zda kolegové poslanci vědí o existenci organizace nazvané Kruh rodičů. Jde o organizaci tvořenou izraelskými a palestinskými rodinami, které v tomto konfliktu přišly o členy rodiny. Dnes o tomto konkrétním případě hovoříme proto, že nechceme, aby otec Gilada Šalita rozšířil řady těch, kdo ztratili své nejdražší – své vlastní děti.

Požadujeme propuštění rukojmího, protože nesouhlasíme s myšlenkou, že účel světí prostředky. Boj za spravedlivou věc neomlouvá skutky, které jsou obecně považovány za zlo nebo teroristické činy. Organizace, které chtějí získat naše uznání a úctu, nesmí držet rukojmí.

(Potlesk)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Chci také podpořit ty, kdo v této sněmovně včera i dnes požadovali propuštění Gilada Šalita, a chci rovněž vyjádřit svoji účast jeho rodině.

Svým projevem bych se chtěl obrátit na ty, kdo si možná kladou následující otázku: „Proč by mělo být přijato usnesení o případu Gilada Šalita a je nutné přijmout ho právě teď?“ Ostatní kolegové poslanci nám připomněli, že brzy to již budou čtyři roky od chvíle, co je mladý Gilad Šalit držen jako rukojmí ve strašných podmínkách, které porušují mezinárodní normy stanovené třetí Ženevskou úmluvou o zacházení s válečnými zajatci. Jak si asi všichni dokážeme představit, každý další den věznění působí Šalitovi i jeho rodině hrozné utrpení.

Uvedl bych ještě jeden důvod, který mluví pro jeho podporu, totiž že Gilad Šalit je evropským občanem, je evropskou obětí terorismu, a v tento den, jenž je Evropským dnem obětí terorismu, si nedokážu představit, které jiné gesto by mohlo být ještě symboličtější, než toto usnesení.

Ana Gomes (S&D). – Pane předsedající, úvodem bych chtěla vzdát poctu úsilí rodiny Gilada Šalita, které vyvinula pro to, aby dosáhla propuštění svého syna. V tom ji plně podporujeme. To chceme také vyjádřit tímto usnesením. V souladu s poznatky Goldstoneovy zprávy jsme přesvědčeni, že Gilad má vskutku nárok požívat statusu válečného zajatce, což by mělo platit také pro vězně zadržované Izraelem, mezi kterými je i mnoho dětí.

Chceme, aby všichni byli propuštěni. Chceme, aby byl propuštěn Gilad Šalit i všichni palestínští mladíci a dívky. To je totiž jediný způsob, jak lze v tomto regionu dosáhnout míru. Vyzýváme baronku Ashtonovou, aby se snažila ze všech sil prosadit propuštění Gilada Šalita a všech ostatních palestinských válečných zajatců, zejména těch mladistvých, kteří jsou oběťmi tohoto věznění.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Případ Gilada Šalita má konkrétní, osobní rozměr. Je tragickým případem velmi mladého muže, jehož věk se shoduje s věkem mého syna, a je také tragickým případem jeho rodiny. Nenamlouvejme si však, že tento případ nemá žádný širší politický kontext. Umožňuje nám totiž si uvědomit, že výpověď onoho černobílého filmu, který bývá často velmi jednostranně promítán také v této sněmovně, onoho filmu, který hovoří jen o obětech na palestinské straně, opravdu není moc objektivní.

Myslím, že bychom dnes měli velmi jednoznačně požadovat propuštění tohoto mladíka, ale nezapomínejme také na to, že ti, kdo odpalují střely na Sderot, nesou odpovědnost za to, že je dosud zadržován.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, jak víme, toto usnesení muselo zohlednit řadu politicky velmi citlivých okolností, ale to by nám nemělo bránit ve schválení jednoznačně humanitárního usnesení, které nebude rozmělněno obecnými politickými vyjádřeními k celkové situaci.

Jsem ráda, že se toto usnesení neodchýlilo od svého záměru. Mám v úmyslu pro něj hlasovat. Zdůrazňuje myšlenku, že všechny strany, kterých se krizová situace na Blízkém východě týká, musí dodržovat mezinárodní humanitární právo a ustanovení o lidských právech. Doufám, že Parlament toto usnesení silně podpoří.

(Potlesk)

Janez Potočnik, člen Komise. – Pane předsedající, případ uneseného izraelského vojáka Gilada Šalita je pro Evropskou unii velmi důležitý.

Moje předchůdkyně komisařka Ferrero-Waldnerová v tomto Parlamentu naléhavě požadovala propuštění Gilada Šalita již dne 5. července 2006, necelé dva týdny po jeho zajetí. V průběhu těchto let při řadě příležitostí, včetně poslední Rady přidružení EU-Izrael loni v červnu a v rámci závěrů zasedání Rady pro zahraniční věci z prosince 2009, EU důsledně vyzývala věznitele Gilada Šalita, aby jej neprodleně propustili. Proto se připojujeme k dnešním návrhům Parlamentu požadujícím jeho propuštění.

Jsme přesvědčeni, ve shodě s hodnocením mnohých lidsko-právních organizací, že podmínky, za nichž je Gilad Šalit zadržován, jsou v rozporu s mezinárodním humanitárním právem. Proto důrazně vyzýváme jeho věznitele, aby plnili tyto povinnosti a zejména aby zástupcům Mezinárodního výboru Červeného kříže umožnili jej navštívit. Poslední bod: víme, že skrze prostředníky stále probíhá vyjednávání, jehož cílem je propuštění Gilada Šalita. Podporujeme všechny snahy podniknuté za tímto účelem a vyjadřujeme naději, že brzy dosáhnou úspěchu. Osobně budu tlumočit své kolegyni Cathy Ashtonové váš jednoznačný vzkaz.

Myslíme samozřejmě na rodinu Gilada Šalita. Vím, že jeho otec je tento týden na návštěvě této sněmovny a že právě v této chvíli zde sedí s námi.

(Potlesk)

Chci ho znovu ujistit, že na něj a na všechny ostatní, kdo trpí v důsledku tohoto dlouhotrvajícího konfliktu, pamatujeme a snažíme se jim pomoci.

(Potlesk)

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozpravy.

Písemná prohlášení (článek 149)

Indrek Tarand (Verts/ALE), písemně. – Chci vyjádřit svoji lítost nad tím, že Gilad Šalit je vězněn. Jeho únos stejně jako věznění ostatních zajatců v této oblasti je nepřijatelné. Tuto situaci je zapotřebí co nejdříve změnit. Jsem přesvědčen, že propuštění Gilada Šalita celkově napomůže blízkovýchodnímu mírovému procesu.

písemně. – (FR) Co se ostatního týče, Francie se právě rozhodla prodat Rusku válečnou loď třídy Mistral. Doufáme, že bude svého činu upřímně litovat.

12.2. Eskalace násilí v Mexiku

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o sedmi⁽³⁾ návrzích usnesení o stupňujícím se násilí v Mexiku.

Ramón Jáuregui Atondo, autor. – (ES) Pane předsedající, úvodem bych chtěl říci, že Mexiko je velkou demokratickou zemí, která se za posledních dvacet let soustavně vyvíjela kupředu. Je přítelem Evropské unie a máme spolu dohodu o strategickém partnerství. Chtěl bych také zmínit, že Mexiko v současné době vede velmi obtížnou válku proti organizovanému obchodu s drogami.

Dnes však v Evropském parlamentu hovoříme o Mexiku v souvislosti s lidskými právy, protože zde došlo a stále dochází k výraznému nárůstu násilí, kterým jsou zasaženi především Mexičané, a protože se odtud opakovaně ozývají závažné stížnosti o porušování lidských práv.

Usnesení, které se dnes chystají hlavní politické skupiny přijmout, se opírá o respekt a shodu; pochopitelně uznává situaci, kterou jsem právě popsal, a vyzývá Mexiko, aby pokračovalo na cestě k právnímu státu a plné demokracii.

Předkládá však také čtyři důležité požadavky: vyzývá Mexiko, aby zajistilo svobodu tisku, protože se vyskytly útoky na novináře; aby zaručilo ochranu organizací, které brání lidská práva, protože tyto skupiny se staly předmětem útoků a vyhrůzek; aby zajistilo ochranu žen, na kterých je pácháno násilí, protože mnoho žen bylo zavražděno; a aby zabránilo beztrestnosti a zneužívání moci ze strany bezpečnostních sil. Toto Parlament v duchu přátelství založeného na příznivém vztahu s Mexikem od Mexika požadoval.

Renate Weber, autorka. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, tento týden slavíme Mezinárodní den žen. Zde v parlamentu jsme viděli velké množství plakátů ve všech jazycích Evropské unie, které zdůrazňovaly, že můžeme zastavit násilí páchané na ženách. Dnes hovoříme o násilí v Mexiku a myslím si, že je správné, abychom uznali, že mexickým ženám, obětem z řad původního i přistěhovalého obyvatelstva, se ze strany lokálních i federálních orgánů nedostává žádné ochrany.

Mexičanky se stávají oběťmi všech forem násilí, od toho domácího až po sexuální násilí a mučení, které páchá vojsko nebo policie. Stávají se také oběťmi vražd. Bohužel zatím však byla odpověď ze strany mexických úřadů neúčinná, a proto můžeme konstatovat, že jsme zde svědky téměř naprosté beztrestnosti.

Naše usnesení vyzývá mexickou vládu, aby zakročila proti vraždění žen, což je tvrdé slovo, ale výstižné, uvážíme-li, že téměř všechny vraždy, jejichž oběťmi jsou ženy, zůstávají nepotrestané. Například během posledních čtyř let byl v Mexiku uložen trest jen 11 % zločinců, kteří zavraždili téměř 700 žen.

Zároveň se ukazuje, že ženy jsou oblíbenými oběťmi beránky soudního systému. Jak jinak lze vysvětlit skutečnost, že bylo možné odsoudit dvě domorodé ženy, Albertu Alcántarovou a Teresu Gonzálezovou, k 21 letům vězení, v němž tráví již více než tři roky, a to za to, že během incidentu na tržišti unesly – bez jakékoliv pomoci – šest agentů Federálního úřadu pro vyšetřování. Doufejme, že soudce, jenž do jednoho týdne rozhodne o odvolání těchto žen, si uvědomí, jak absurdní a nespravedlivá je tato situace.

Násilí páchané na ženách však začíná doma. Doufám, že mexičtí zákonodárci brzy zdokonalí obecný zákon zasazující se o možnost života bez násilí pro ženy tak, aby mohly být náležitě definovány různé formy násilí

(3) Viz zápis.

a stanoveny mechanismy pro uplatňování zákonů. Bylo by také správné uznat domácí násilí a znásilnění mezi manželi jako trestné činy.

Kromě toho, má-li se mexická společnost změnit a odmítnout násilí proti ženám, je důležité, aby se školy při výuce mládeže touto otázkou zabývaly jakožto základním tématem.

Adam Bielan, autor. – (PL) Před několika lety se mexické orgány včetně prezidenta Felipa Calderóna pustily do vedení krvavé války proti drogovým gangům. Do války bylo nasazeno více než 40 000 vojáků a bylo dosaženo několika úspěchů. Mezi tyto úspěchy nepochybně patří uvěznění šéfů kartelů Sinaloa a Juárez, zničení více než 23 000 hektarů máku pěstovaného na výrobu opia a 38 000 hektarů marihuany, uzavření více než padesáti nezákonných laboratoří, které vyráběly drogy, a uvěznění více než 45 000 lidí, kteří byli do těchto záležitostí zapojeni.

Musíme mít na paměti, že mexické drogové kartely ročně dosahují příjmů mnoha miliard dolarů, které nesrovnatelně přesahují částky vynakládané mexickou vládou na řešení problémů s drogami. Tyto gangy proto věnují obrovské sumy peněz na korupci politiků, soudců a policistů. Právě proto státní orgány tuto válku prohrávají. Od roku 2006 bylo zabito téměř 15 000 lidí a od loňského března jich bylo zabito již více než 6 000. Nebezpečí hrozí zvláště novinářům, kterých bylo zavražděno již více než šedesát, naposledy se stal obětí Jorge Ochoa Martínez.

Musíme si uvědomit, že bez mezinárodní účasti Mexiko tuto válku nevyhraje.

(Potlesk)

Santiago Fisas Aixela, autor. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, obchod s drogami a násilí, které s ním souvisí, představují pro Mexiko závažný problém. Vláda prezidenta Felipa Calderóna se chtěla s touto situací vypořádat, a proto zaujala tvrdý postoj, aby dosáhla jeho vymýcení: rozhodla se provést dočasnou mobilizaci ozbrojených sil, což byl krok, jehož významnými důsledky bylo uvěznění řady lidí, zničení drog a zabavení zbraní. Vojsko přijalo veškerá doporučení Národního výboru pro lidská práva, včetně požadavku na prošetřování stížností týkajících se jeho postupu.

Vláda rovněž uznává, že bude muset provést podstatné změny v oblasti bezpečnosti a spravedlnosti, a provádí ambiciózní reformu soudního systému, aby se stal transparentnějším, dbal na dodržování lidských práv a pohnal k odpovědnosti pachatele trestných činů.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) chce mexickému lidu v jeho boji proti obchodu s drogami projevit solidaritu a podporuje odhodlání prezidenta Calderóna bojovat proti organizovanému zločinu.

Na závěr bych chtěl vyjádřit svoji spokojenost s tímto společným návrhem, ke kterému se připojily všechny hlavní politické skupiny tohoto Parlamentu.

Marie-Christine Vergiat, autorka. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, od roku 2007 se v Mexiku ve stále rostoucí míře porušují lidská práva.

Podle mexických NGO a médií bylo jen v roce 2009 zaznamenáno 6 500 vražd, za které nesou odpovědnost drogové kartely, z nichž k naprosté většině došlo ve státě Chihuahua. Vláda prezidenta Calderóna vyslala do nejhůře postižených oblastí tisíce vojáků.

Od té doby za naprosté beztrestnosti narůstá počet násilných činů spáchaných stejnou měrou těmito ozbrojenými silami a policií. NGO zveřejňují stále více zpráv a hovoří o státních zločinech. Zejména postižení jimi jsou novináři, domorodé komunity a zvláště ženy, a to jak z řad původního obyvatelstva, tak i z řad přistěhovalců. Setkala jsem se se ženami z města San Salvador Atenco, které bezpečnostní síly znásilnily a mučily. Byla jsem zděšena tím, co mi řekly. Pachatelé těchto činů, které byly spáchány v květnu 2006, se stále těší naprosté beztrestnosti.

Proto se nemůžeme ztotožnit se zájmy mexických orgánů, jejichž zástupci běžně porušují lidská práva. V důsledku toho nepodpoříme společné usnesení a předložíme...

(Předsedající řečníka přerušil)

Barbara Lochbihler, autorka. – (DE) Pane předsedající, denně se v hromadných sdělovacích prostředcích setkáváme s obrazy brutálního násilí odehrávajícího se přímo na ulicích v rámci tak zvané války proti drogám v Mexiku. Vraždy stovek žen na severu země, většinou dělnic, se dostávají na první stránky novin a vedly ke

vzniku termínu „feminicidio“ (vraždy žen). Evropský parlament o tom vytvořil vlastní zprávu. Přestože mexická vláda ví o velkém nárůstu závažného porušování lidských práv, zdá se, že s tím nedokáže nebo nechce nic dělat. Odvolávání se na nezbytnou neúprosnost boje proti drogovým dealerům není adekvátní náhradou důsledných vládních opatření. Skutečnou příčinou stupňování násilí v zemi je významné posílení přítomnosti a moci armády, pravomoc vojenských soudů nad trestnými činy spáchanými vojáky a téměř úplná beztrestnost. Dokonce i mexický Národní výbor pro lidská práva opakovaně zdokumentoval nárůst násilných trestných činů páchaných vojáky.

Sama vláda si nechce připustit skutečný stav věcí. Také tyto zločiny stále tutlá. Včera se například v médiích objevila zpráva, že ministr obrany zaplatil obrovskou sumu peněz rodinám obětí násilí, aby si koupil jejich mlčení. Kdo byli pachatelé? Byli to vojáci. EU musí ve všech oblastech svých vztahů s Mexikem klást důraz na boj proti beztrestnosti. Vzhledem k závažnosti porušování lidských práv je naprosto nezbytné, aby EU neobnovila globální dohodu s Mexikem. Nesmí tak učinit, dokud v této zemi nedojde k podstatnému zlepšení stavu dodržování lidských práv.

Cristian Dan Preda, jménem skupiny PPE. – (RO) Vystupňování násilí v mexických státech ležících v oblasti u hranic se Spojenými státy, zvláště v Ciudad Juárez, je hluboce znepokojivé. Události posledních měsíců byly mimořádně krvavé, protože zásah federálních orgánů v tomto regionu byl doprovázen výrazným nárůstem počtu trestných činů souvisejících s obchodem s drogami. Válka proti obchodníkům s drogami se rozhořela právě v době, v níž kulminuje válka soupeřících zločineckých gangů, jež vedla k řadě mimořádně brutálních vražd.

Domnívám se, že Mexiko je extrémním případem, na němž jsou ostře patrné veškeré potíže spojené s podniknutím důrazných kroků proti zločinu, jejichž cílem je zajistit národní bezpečnost. Je mimořádně důležité, aby z naší strany, ze strany Evropského parlamentu, zazněl jasný signál, že podporujeme úsilí, které mexická vláda vyvíjí, aby vymýtila zločin, a tím zlepšila situaci civilního obyvatelstva.

Zároveň musíme vybídnout mexické orgány, aby pokračovaly v zásadních reformách týkajících se posílení právního státu, zvláště v reformě soudnictví a trestního systému.

Děkuji vám.

Ana Gomes, jménem skupiny S&D. – (PT) Násilí v Mexiku je spojeno s obchodem s drogami a sociálními nerovnostmi, které se v důsledku hospodářské krize ještě zvětšily. Boj proti beztrestnosti je klíčovým faktorem. Je nezbytné investovat do soudního systému, aby byli souzeni a trestáni pachatelé zločinů, a zajistit ochranu svědků a obětí, z nichž mnohé jsou mladé dělnice, na něž dopadla vlna násilí vyvolaného obchodníky s drogami.

Je otřesné, že Juárez se stal světovou metropolí vyvražďování žen, ale ještě otřesnější je machistická kultura, která bagatelizuje nečinnost orgánů, pokud jde o trestní stíhání osob odpovědných za tyto zločiny a o ochranu obránců lidských práv včetně novinářů.

Evropa musí využít strategického partnerství s Mexikem k tomu, aby konstruktivně podpořila všechny ty, kdo bojují za lidská práva. Jsou to titíž lidé, kteří se zasazují za ochranu právního státu a demokracie. Bez lidských práv neexistuje právní stát ani demokracie.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, před chvílí v této sněmovně zazněla výzva, abychom dohodu s mexickými orgány nepodepisovali. Tomuto návrhu nerozumím. Vždyť chválíme mexického prezidenta – a mí předřečníci to také učinili – za jeho rozhodný boj proti narkobaronům a mafii. Měli bychom proto pochválit mexické orgány za jejich konání, ale zároveň je samozřejmě upozornit na to, že by s vaničkou neměly vylévat i dítě a že by se v tomto boji měly stále snažit dodržovat lidská práva. To je jasné. Musíme chápat situaci země, která po desetiletí bojuje s obrovskými zločineckými organizacemi a s mafii. Vyhlásí-li prezident této země v této oblasti válku, měl by se dočkat naprosté podpory. Hovořili jsme zde ovšem pochopitelně o novinářích a o dalších obětech. Je zapotřebí položit důraz na to, že tito lidé by neměli být diskriminováni.

Rui Tavares, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Dámy a pánové, právě dnes ráno obklíčilo budovu mexického odborového svazu elektrikářů asi sto až dvě stě příslušníků policejních sil. Jde o tytéž odbory, jejichž předseda, Domingo Aguilar Vázquez, byl následujícího dne po vyhlášení generální stávky, tedy 16. března, zatčen a uvězněn na základě falešného obvinění.

Tento útok na svobodu odborářů v Mexiku, který provedla sama vláda, vyznívá, o to skandálněji, vzhledem k tomu, že se zde bavíme o tom, jak mexická federální vláda netrestá zločiny spáchané například jejími vlastními vojáky, nebo o neúčinnosti boje proti obchodu s drogami.

Ano, situace je komplikovaná. Ozbrojené síly útočí na obchodníky s drogami, ale zároveň se obrací proti odborům. Stav, který se vyznačuje neúčinností, beztrestností a rostoucím autoritářstvím, vede k tomu, že taková demokracie, jakou je ta mexická, se postupně vymyká kontrole.

Tento Parlament za to musí mexickou vládu důrazně odsoudit a především ji musí vyzvat, aby konečně přestala postupovat neefektivně proti zločincům a, jak se podle všeho zdá, autoritářsky zasahovat například vůči odborům, pracujícím a hnutím občanské společnosti.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, z našeho usnesení o Mexiku se chci zaměřit na dvě věci.

Zprvė, jak jsme slyšeli, letos dochází k nárůstu násilí. Mexiko je ve spárech velkých drogových kartelů a odhaduje se, že násilnosti, které páchají, stály již život 15 000 lidí. Zvláště vážná je situace u hranic mezi Mexikem a Spojenými státy americkými. Mexická vláda se snaží prostřednictvím rozsáhlé vojenské a policejní operace dostat tuto situaci pod kontrolu. Tato strategie vyvolala také značnou kritiku. Je nepochybné, že odpovědnost za obchod s drogami, za praní peněz a za problémy, které jsou tím zapříčiněny, nesou také další země a Mexiko potřebuje, aby mu byla poskytnuta pomoc a spolupráce.

Za druhé se chci dotknout nedávných zpráv organizace Amnesty International o neochotě vládních orgánů chránit lidsko-právní aktivisty. Zvláště ohroženi jsou ti, kdo se zastávají původních obyvatel a chudých komunit. Stane-li se hájení lidských práv nebezpečným, mnoho lidí bude muset vzít v úvahu rizika, s nimiž je jejich práce spojena. Ti, kvůli nimž aktivisté konají svoji práci, pak ztratí naději.

Tyto záležitosti, problémy týkající se obchodu s drogami a lidských práv, se musí dostat na přetřes také v květnu, kdy budeme na příštím summitu EU-Mexiko uvažovat o plánech naší spolupráce.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mexická vláda se musí pevně zavázat, že bude bojovat proti obchodu s drogami, dodržovat lidská práva a zásady právního státu.

Obchod s drogami vedl k násilnostem, které vyústily až ke ztrátám na životech. Města Tijuana a Ciudad Juárez se v roce 2009 zařadila mezi deset nejvíce nebezpečných měst na světě. Od roku 2007 bylo v rámci války proti obchodu s drogami spácháno 15 000 vražd, přičemž jen v roce 2009 toto číslo činilo 7 724 osob.

Obchodem s drogami a jejich užíváním jsou nejhůře postiženi mladí lidé a ženy. V Mexiku může hospodářská krize vyústit do sociálního konfliktu, přičemž chudoba a nedostatečné vzdělání patří mezi hlavní faktory, které mohou způsobit, že mladí lidé propadnou užívání drog. V roce 2010 nemá v Mexiku přibližně 7,5 milionu mladých lidí žádnou možnost zařadit se do řádného vzdělávacího systému, což ovšem znamená, že nemají žádnou naději na slušné živobytí.

Na závěr bych chtěla říci, že dialog mezi Evropskou unií a Mexikem se musí prohloubit s cílem podpořit hospodářský a sociální rozvoj a také dodržování lidských práv a zásad právního státu.

Děkuji vám.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, v této sněmovně se často hovoří o diktaturách. Mexiko není diktaturou, nýbrž demokracií. Diskutujeme o jednotlivých případech porušování lidských práv. U Mexika však toto není hlavním problémem. Hlavním problémem je skutečnost, že tato velká demokracie, která je naším strategickým partnerem, již desetiletí trpí vážnou, ne-li přímo smrtelnou chorobou.

Ta tudíž vyžaduje náležité léčení a vhodného lékaře. Tímto lékařem je prezident Calderón a jeho spolubojovníci. To ovšem neznamená, že mohou nebo smějí užít jakoukoliv formu léčby, ale musíme je podpořit.

Proto se domnívám, že je tak důležitý odstavec 12 našeho usnesení, v němž prohlašujeme, že abychom zabránili rozkladu státu, hodláme ve větší míře využít své finanční prostředky k posílení dobré správy věcí veřejných, právního státu, státních struktur právního státu i proti organizovanému zločinu a proti beztrestnosti, která je oprávněným předmětem kritiky. To ovšem nelze udělat, omezíme-li naše styky, ty musíme naopak upevnit.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Pane předsedající, nárůstem násilí v Ciudad Juárez jsme všichni znepokojeni, ale důvěřuji celkovým opatřením, které se mexické orgány rozhodly realizovat, aby se účinně vypořádaly s touto složitou situací. Podporuji rovněž ráznou válku, kterou v současné době vede prezident Calderón proti obchodu s drogami, jenž je velmi vážnou globální hrozbou, která nám všem dělá starosti. Proto bychom měli mexickým orgánům pomoci v tomto náročném úsilí.

Dámy a pánové v uplynulých deseti letech v Mexiku proběhl velmi pozitivní proces politické a vládní modernizace. Prezident Calderón pevně prosazuje reformy. Mexiko také ve větší míře přijalo svoji mezinárodní odpovědnost a hraje aktivní roli například v rámci Organizace spojených národů a ve skupině G-20.

V tomto Parlamentu jsem vždy v rámci svých skromných možností podporoval vytvoření strategického partnerství mezi Evropskou unií a Mexikem, kterého jsme nakonec docílili v roce 2008. Doufám, že na květnovém summitu v Madridu budeme moci přijmout ambiciózní společný akční plán nebo program, protože Evropská unie a Mexiko potřebují vzájemně spolupracovat v mnoha oblastech, a to jak na bilaterální úrovni, tak na multilaterálních fórech, abychom mohli společně čelit problémům a hrozbám, včetně obchodu s drogami a ostatním formám organizovaného zločinu.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, Mexiko je již dlouhou dobu primárním dodavatelským kanálem na největší světový trh s nelegálními narkotiky, totiž do Spojených států. Proto je Mexiko poznamenáno brutalitou a násilím, které doprovázejí obchod s drogami. Navíc se Mexiko, jakožto země se 100 miliony obyvatel a velmi důležitý strategický partner EU, samo stalo v rostoucí míře – bohužel – významným kokainovým trhem. Zvláště znepokojující je rostoucí konzumace drog mezi mladými lidmi.

Násilí spojené s drogami se v Mexiku, jak se zdá, ještě zhoršuje, narůstá počet otřesných vražd a počet novinářů, kteří se v důsledku toho, že o těchto případech píší, sami stali jejich oběťmi. Častá nezaměstnanost a chudoba pravděpodobně na tom také mají svůj podíl a v některých částech Mexika vytvářejí klima prospívající nezákonnosti. Prezident Calderón se potýká s velmi náročnými úkoly a je odhodlán se k nim postavit čelem. EU by ho měla důrazně podporovat. Zvláště bychom měli podpořit jeho úsilí o reformu a reorganizaci policie a systému trestního soudnictví, aby byly zrušeny korupční vazby mezi drogovými kartely a orgány vymáhajícími dodržování práva. Domnívám se, že také jeho krok použít armádu jako dočasné mimořádné opatření je zcela oprávněný.

Janez Potočnik, člen Komise. – Pane předsedající, nebyvalý nárůst násilí vytvořil mezi obyvatelstvem v této zemi pocit silného ohrožení. Komise je touto situací pochopitelně znepokojena. Víme, že mexické orgány tento problém berou vážně a zavedly řadu opatření k jeho řešení.

Válka proti organizovanému zločinu je hlavní prioritou prezidenta Calderóna. Kromě nasazení velkého počtu vojáků do boje proti organizovanému zločinu po celé zemi se Mexiko velice usilovně snaží upevnit vymáhání práva a soudní systém.

V srpnu 2008 byl přijat soubor bezpečnostních opatření, jejichž cílem je reorganizovat mexický systém vymáhání práva a soudnictví. Reforma soudnictví přijatá mexickým kongresem v roce 2008 má potenciál dotknout se hlavních systémových problémů, se kterými se potýká trestní soudnictví v Mexiku. Jsme si však vědomi toho, že realizace této reformy bude vyžadovat dlouhodobé nasazení.

Mexiko se také velmi usilovně snaží reagovat na obavy týkající se porušování lidských práv, zvláště pokud jde o vliv skupin organizovaného zločinu a o nezadatelná práva na svobodu médií a svobodu projevu, na něž byla EU upozorněna organizacemi občanské společnosti. V této souvislosti mexická vláda zřídila zvláštního státního žalobce zabývajícího se zločiny, jež byly v roce 2006 spáchány na novinářích.

Mexiko vyvíjí také značné snahy, aby řešilo ostatní nedostatky, což dokazuje přijetí federálního zákona, jehož cílem je vymýtit násilí páchané na ženách, jmenování zvláštního státního žalobce v této věci a také přijetí nového federálního zákona pro boj proti obchodování s lidmi.

Jakožto člen Rady OSN pro lidská práva se Mexiko zavázalo přijmout státní politiku pro lidská práva a zapojit se na mezinárodní úrovni do problematiky lidských práv. Problematika ochrany lidských práv v rámci boje proti organizovanému zločinu a osobní bezpečnosti ochránců lidských práv je zohledněna v doporučeních, které Mexiko přijalo v důsledku svého zapojení do všeobecného pravidelného přezkumu OSN.

Mexiko projevilo zájem a připravenost probírat všechna tato témata s Evropskou unií, naposledy na zasedání smíšeného výboru EU-Mexiko, které proběhlo ve dnech 26.–27. listopadu 2009 v Bruselu. Tato oblast vskutku představuje předmět intenzivní spolupráce.

Ve dnech 3.–4. prosince 2009 EU a Mexiko v Cancúnu společně pořádaly mezinárodní seminář o „Legitimním použití síly a ochraně lidských práv.“ V rámci semináře byla příležitost k tomu, aby proběhly odborné konzultace o návrhu dokumentu o zásadách odpovědnosti místních policejních sil v oblasti lidských práv.

Návrh dokumentu o zásadách odpovědnosti byl v rámci výsledků semináře představen lokálnímu kongresu státu Quintana Roo. Tento podnět doplňuje nedávno přijatý federální zákon o reformě soudního systému a mohly by jej převzít ostatní federální státy.

Domníváme se, že strategické partnerství EU-Mexiko poskytuje EU nejvhodnější rámec pro to, aby mohla podpořit Mexiko v oblastech veřejné bezpečnosti a právního státu. Prováděcí dokument strategického partnerství, o kterém v současné době jednáme, předpokládá navázání oficiálního politického dialogu EU-Mexiko o bezpečnostních otázkách a také zvýšenou spolupráci s příslušnými agenturami EU, jako jsou například CEPOL, Europol, Eurojust a Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou závislost (EMCDDA).

Co se týče Komise, ta již podporuje projekt z let 2004–2007 pro posílení výkonu spravedlnosti v Mexiku. Další spolupráce v této oblasti se předpokládá v období let 2011–2013.

Shrnu-li to, je jasné, že Mexiko se potýká se závažnými problémy v oblasti bezpečnosti a dodržování lidských práv. Nemá to snadné a situace dalece zaostává za ideálem, ale je na místě také konstatovat, že Mexiko projevuje ochotu a odhodlání zajistit, aby účinná politika v oblasti veřejné bezpečnosti byla slučitelná s dodržováním lidských práv. Budeme Mexiko i nadále podporovat v jeho úsilí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozpravy.

12.3. Jižní Korea: uzákonění trestu smrti

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o pěti⁽⁴⁾ návrzích usnesení o uzákonění trestu smrti v Jižní Koreji.

Renate Weber, autorka. – Pane předsedající, po třinácti letech, během nichž nebyla v Jižní Koreji vykonána žádná poprava, je velmi smutné, že tamější Ústavní soud se před několika týdny rozhodl pro zachování trestu smrti. V tomto rozhodnutí se uvádí, že trest smrti je trestem v souladu se zákonem, jenž může v zájmu obecného dobra odradit od spáchání zločinu. Tento argument bývá běžně používán a pouze reaguje na emocionálně rozjitřené situace v tom kterém čase v té které zemi.

Ve skutečnosti to znamená, že trest smrti je považován za preventivní prostředek a doufá se, že pokud pachatel trestného činu ví, že mu hrozí hrdelní trest, pořádně si rozmyslí, co udělá. Všichni víme, že mnohé studie tento závěr vyvrátily.

Ještě důležitější je však skutečnost, že vykonání trestu smrti je nevratné, nelze jej vzít zpět. Římské právo v době císaře Justiniána konstatovalo, že je lepší pachatele nepotrestat než připravit nevinného člověka o život. To bylo před patnácti stoletími. Poněvadž samotný jihokorejský Ústavní soud uznal, že trest smrti není imunní vůči omylům a může být zneužit. Naše znepokojení, které jsme dnes vyjádřili, by mohlo demokratické instituce Korejské republiky utvrdit v přesvědčení, že tento způsob trestu by měl být nadobro zrušen.

Jelikož se Jihokorejská republika roku 1990 připojila k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech a je signatářem většiny nejdůležitějších lidsko-právních úmluv, krok zpět by velmi poškodil její mezinárodní pověst.

David Martin, autor. – Pane předsedající, Evropská unie obecně a zvláště tento Parlament velmi vyniká dlouhým angažmá – úctyhodnou tradicí – v odporu proti trestu smrti. Na rozhodnutí Ústavního soudu Korejské republiky o tom, že trest smrti není v rozporu s ústavou této země, tedy nemůžeme reagovat jinak než s lítostí.

Domnívám se však, že u tohoto tématu musíme mít na zřeteli příslušné poměry. Soudci rozhodli těsnou většinou pěti hlasů ku čtyřem. Když hlasovali posledně, bylo to sedm hlasů ku dvěma. Netrvali na používání

⁽⁴⁾ Viz zápis.

trestu smrti ani ho neomlouvali, ale požadovali na korejském parlamentu politické rozhodnutí, aby sám rozhodl o budoucím zrušení trestu smrti v této zemi.

Musíme také mít na paměti, že Jižní Korea patří de facto mezi země, které odmítají trest smrti. Od února 1998 neprovedla žádnou popravu a v roce 2007 zařadila organizace Amnesty International Jižní Koreu mezi země, které prakticky zrušily trest smrti.

Závažnost této otázky však vyjde opět najevo, když si uvědomíme, že předseda poslaneckého klubu korejské Velké národní strany zcela nedávno prohlásil, že faktické moratorium na výkon trestu smrti by mělo skončit a měla by být rychle vykonána poprava některých vězňů. Doufám, že tento oportunistický hlas nedojde v Koreji sluchu a že Jižní Korea opravdu přestane být pouze zemí faktického moratoria a změnou zákona se stane zemí právního moratoria na výkon trestu smrti.

Martin Kastler, autor. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, je politováníhodné, že řada států v celém světě dosud v této době a tomto století vykonává nebo povoluje tuto nehumánní formu trestu pro nebezpečné zločince. Jsem přesvědčen, že nikdo nemá právo rozhodovat o životě nebo smrti druhého člověka, a to ani o počátku ani o konci tohoto života, a zcela jistě ne ve spojitosti s trestáním zločinu. Tento barbarský trest popravy člověka nepatří do moderního světa.

Nezapomenutelný velký papež Jan Pavel II. zdůraznil, že především musí zůstat možnost nápravy, šance na smíření. Nevratný akt, jakým je trest smrti, to neumožňuje. Proto jakožto parlamentní skupiny společnými silami vyzýváme naše kolegy v Jižní Koreji, aby se zabývali touto otázkou ve svém parlamentu a aby společně s námi Evropany, ve jménu lidskosti, usilovali o zrušení trestu smrti. Chtěl bych vyzvat všechny poslance, aby jednomyslně podpořili tento společný návrh usnesení.

Marie-Christine Vergiat, autorka. – (FR) Pane předsedající, na 4. světovém kongresu proti trestu smrti, který se konal koncem února v Ženevě, hnutí za zrušení trestu smrti uvítalo, že se zvyšuje počet zemí, které zrušily nebo pozastavily výkon trestu smrti. Zdálo se, že Jižní Korea se také vydala tímto směrem, protože od prosince 1997 v ní nebyly vykonány žádné popravy.

Nedávné rozhodnutí Ústavního soudu Korejské republiky nás musí znepokojovat; můžeme jím být jen zklamáni. Chceme proto, aby Komise a Rada považovaly zrušení trestu smrti – jenž je porušením práva na život a státním zločinem – za klíčový bod ve vztazích Evropské unie s třetími zeměmi.

Chceme, aby korejskou vládu a prezidenta republiky, jenž byl sám odsouzen k trestu smrti v roce 1981, vyzvaly k tomu, aby se pevně zavázali, že zruší trest smrti; dále k tomu, aby ve shodě s rozhodnutím OSN rozhodli o moratoriu na výkon trestu smrti; také chceme, aby vyslovily své znepokojení nad situací 59 osob, včetně některých politických vězňů, které byly v této zemi odsouzeny k trestu smrti, a aby požadovaly změnu jejich trestu smrti na jiný trest.

Barbara Lochbihler, autorka. – (DE) Pane předsedající, politika zrušení trestu smrti je velmi úspěšnou částí evropské zahraniční politiky. Je to patrné v jednáních o přistoupení, v bilaterálních rozhovorech a také v OSN, kde se stále více států světového společenství rozhoduje přidat se k moratoriu nebo úplně zrušit trest smrti. Až donedávna patřila Jihokorejská republika mezi ty státy, které v praxi tento hanebný a ponižující trest již nevykonávaly.

Dnešní usnesení vyjadřuje naši obavu, že rozhodnutí jihokorejského Ústavního soudu, že popravy jsou v právním souladu s ústavou, navodilo situaci, která skutečně umožňuje obnovit výkon trestu smrti. Vyzýváme proto vládu Jižní Koreje, aby v rámci prvního kroku udělala vše, co je v jejích silách, pro přijetí právně závazného moratoria, které zakáže vykonání poprav – ostatně na výkon trestu smrti čeká více než 55 osob – a poté by měl v rámci druhého kroku jihokorejský parlament přijmout zákon, kterým zruší trest smrti.

Velmi pozitivním zjištěním je, že v jihokorejské společnosti se vytvořilo také hnutí, které vede kampaň, jejímž konečným cílem je, aby vznikl zákon, který zruší trest smrti. Naše sněmovna by měla podpořit toto hnutí.

Jarosław Leszek Wałęsa, jménem skupiny PPE. – (PL) Pane předsedající, v době, v níž se rostoucí počet zemí vzdává používání trestu smrti, by se mělo rozhodnutí Ústavního soudu Jižní Koreje setkat přinejmenším s překvapením.

Trest smrti jednoznačně porušuje lidská práva, protože lidský život je přece jenom hodnotou, kterou by mělo právo chránit. Právní systém, který povoluje trest smrti, ohrožuje vlastní základy a je zvláštním způsobem pokrytecký. Proti užívání tohoto prostředku výkonu spravedlnosti existuje mnoho argumentů. Podle mě je

nejdůležitější ten, že je nevratný. Trest smrti je totiž, ať se na to díváme tak či onak, konečným trestem. Zbavuje lidi toho vůbec nejvzácnějšího statku, který mohou vlastnit. K tomu ještě přistupuje morální odpovědnost těch, kdo tento čin vykonají, protože vždy je tu jisté nebezpečí, že bude popraven nevinný člověk.

Rozhodnutí Ústavního soudu je kromě toho zklamáním ještě i proto, že víme, že v Koreji nebyly vykonány žádné popravy již léta. Doufám, že toto rozhodnutí neovlivní počet vynesených rozsudků. Ba co víc, požadují, aby v Jižní Koreji bylo udělování trestů smrti úplně ukončeno.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny S&D. – (PL) Jižní Korea je jedním z hlavních obchodních partnerů Evropské unie. Je také zemí, s níž Evropská komise dokončila jednání o dohodě o volném obchodu, která oběma stranám poskytuje velmi rozsáhlý vzájemný přístup na své trhy. Vzhledem k těmto úzkým hospodářským vztahům mě překvapuje skutečnost, že EU a Korea se tak značně liší, pokud jde o dodržování lidských práv.

Všechny členské státy Evropské unie jsou signatáři protokolu č. 13 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, jenž zakazuje používání trestu smrti. Navíc Evropská unie na mezinárodní scéně deklaruje, že si stanovila za cíl usilovat o všeobecné zrušení trestu smrti. V souladu s tímto prohlášením by měla Unie vyjádřit jasnou podporu v Koreji působícímu hnutí, které usiluje o zrušení trestu smrti. Doufejme, že v první řadě bude zavedeno moratorium na provádění poprav a že korejská vláda se aktivně připojí ke snahám o zrušení trestu smrti, které jsou vyvíjeny na úrovni OSN.

Na základě nových pravomocí v oblasti obchodní politiky má Evropský parlament právo a povinnost požadovat zrušení trestu smrti u všech partnerských zemí Evropské unie.

Zbigniew Ziobro, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, kdyby současný názor na trest smrti platil v Evropě již v době Norimberského procesu, žádný z nacistických zločinců, které tento soudní tribunál soudil a kteří byli odpovědni za krutou smrt milionů nevinných lidí, by nebyl odsouzen k trestu smrti. Nesetkal jsem se s tím, že by někdo v Evropě kritizoval norimberský soud kvůli nespravedlnosti rozsudků.

Evropa stále více ustupuje od podstaty spravedlivého trestu, který má úměrně odpovídat zlu vykonanému pachatelem i vině, kterou nese. Hovoříme-li o vraždě, například o zabití mnoha lidí teroristickým činem, nebo hovoříme-li o genocidě a smrti milionů lidí, k čemuž ostatně došlo i v Evropě, pak se vnučuje otázka, jaký trest je úměrný. Je pravdou, že v akademických kruzích v Evropě i jinde ve světě se vede rozprava o efektivnosti tohoto trestu z hlediska jeho preventivních účinků a ochrany nevinných osob. Toto hledisko zde však pravděpodobně není nejdůležitějším argumentem.

Evropa se v současnosti vzdala trestu smrti. Jedná se o demokratické rozhodnutí a chceme, aby tato volba byla respektována. Měli bychom však respektovat také rozhodnutí ostatních, a proto jsem pro diskusi o tomto tématu včetně diskuse s občany Jižní Koreje. Ta je přece demokratickým státem, demokratickou zemí.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Přinejmenším ze dvou důvodů si myslím, že bychom se neměli k této záležitosti vyjadřovat nebo do ní vstupovat. Zprv proto, že Jižní Korea je demokratickým státem a rozhodnutí Ústavního soudu je rozhodnutím právoplatného orgánu tohoto státu. Z toho důvodu nehrozí nebezpečí, že by rozsudek smrti byl vynesen v politických nebo bezvýznamných případech – bude se týkat zločinců a vrahů. Zadruhé je trest smrti odstrašujícím prostředkem. Není sice možné to empiricky prokázat, ale považujeme-li za pravdivý úsudek, že čím přísnější trest, tím více odstrašující má účinek, pak z toho plyne, že nejpřísnější trest, což znamená trest smrti, má nejvíce odstrašující účinek. Je-li tomu tak, pak uplatňováním trestu smrti zachraňujeme životy nevinných lidí. Proto by se neměla Evropská unie ani Evropský parlament vměšovat jihokorejským orgánům do této záležitosti.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Pane předsedající, rozhodnutí jihokorejského Ústavního soudu, že trest smrti není v rozporu s ústavou, je třeba přijmout s politováním. Ve srovnání s dosavadním vývojem, kdy v Jižní Koreji nebyl již celé desetiletí vykonán trest smrti, je toto rozhodnutí krokem zpět. Poslední poprava proběhla před třinácti lety. V současné době čeká v celách smrti 57 odsouzců na provedení trestu. Rozhodnutí jihokorejského soudu je třeba posuzovat kriticky. Jižní Korea jakožto čelní ekonomika v daném regionu by měla v otázce respektování práva na život každého člověka jít příkladem především. Trest smrti je neslučitelný se soudobým systémem trestní spravedlnosti a v rozporu s běžným názorem vůbec nevede ke snížení zločinnosti.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Trest smrti je tématem, které bude tak dlouho živé, dokud se v lidské společnosti budou skrývat bestie, vrahové žijící s vědomím, že mohou lidi mučit, týrat a vraždit, protože slabá a impotentní společnost si neumí poradit s jejich krutým jednáním.

Každá oběť těchto bestí měla stejné právo na život jako my všichni až do okamžiku, dokud jí nezkřížila cestu takováto zrůda, zločinec, který jen na základě své zvrhlé choutky naložil s osudem člověka bez práva na slitování či obhajobu. Korejský Ústavní soud vyjádřil stanovisko, že trest smrti není v rozporu s korejskou ústavou. Tím věcně zhodnotil právní stav. To, že se politické elity v Evropě v našem jménu této cesty zrekly, však neznamená, že jsme se sami stali lepšími lidmi nebo že naše společnost je humánnější. Ne. Hrůzné vraždění slušných lidí rukama krutých bestí se v Evropě stejně jako v Koreji nezastavilo. Jediný rozdíl tkví v tom, že v Evropě se tyto zrůdy nemusí obávat trestu smrti.

Dámy a pánové, respektuji náš model vycházející z Evropské úmluvy o lidských právech, ale jsem přesvědčen, že dříve, než ho budeme vnucovat okolnímu světu, bychom si měli ověřit, že je pro slušné lidi skutečně lepším řešením a že...

(Předsedající řečníka přerušil)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Chtěla bych konstatovat, že rozhodnutí Ústavního soudu Jižní Koreje představuje zklamání a znepokojení. Navzdory skutečnosti, že poslední popravy se uskutečnily v Jižní Koreji v roce 1997, tento soud dne 25. února rozhodl, že trest smrti je forma trestu, která není v rozporu s ústavou zaručeným právem na život. Toto je již druhé rozhodnutí zmíněného soudu se stejným zněním. První rozhodnutí bylo vyhlášeno v roce 1996, kdy tento soud prohlásil, že veřejné mínění není nakloněno zrušení trestu smrti. Z toho lze vyvodit, že veřejné mínění se v Jižní Koreji nezměnilo, a to je škoda, protože země, která je vůdčí ekonomikou by měla jít ostatním zemím příkladem v respektování práva na život, jež je základním lidským právem.

(Potlesk)

Janez Potočnik, člen Komise. – Pane předsedající, boj proti trestu smrti je základním prvkem politiky EU v oblasti lidských práv. EU považuje trest smrti za krutý a nelidský trest, který páchaní zločinů nezabraňuje, kdežto jeho zrušení přispívá k upevnění lidské důstojnosti.

V boji proti trestu smrti jsme měli možnost přivítat řadu nedávných pozitivních příspěvků. Letos v lednu vyhlásilo Mongolsko moratorium na trest smrti. Během roku 2009 Burundi, Togo a stát USA Nové Mexiko zrušily trest smrti. V roce 2007 Valné shromáždění OSN poprvé přijalo rezoluci vyzývající jednotlivé státy k zavedení moratoria na popravy s cílem zrušit trest smrti. Další usnesení v roce 2008 tuto výzvu znovu potvrdilo.

Vzhledem k tomu byla EU pochopitelně zklamána rozhodnutím Ústavního soudu Korejské republiky ze dne 25. února – přijatého dílčím hlasováním v poměru pět hlasů ku čtyřem –, že trest smrti je v souladu s ustanoveními ústavy. Bereme však na vědomí, že v tomto případě se jednalo o výklad korejské ústavy, nikoliv o politické rozhodnutí o zachování trestu smrti. Bereme dále rovněž na vědomí zvláště stanoviska, která vyjádřili tři z pěti soudců, jež shledali, že trest smrti je v souladu s ústavou. Soudcové Lee Kang-Kook a Min Hyung-Ki vysvětlili, že užití trestu smrti je zapotřebí omezit a že je nutno snížit počet zločinů, za které se uděluje trest smrti. Soudce Song Doo-hwan hájil tezi, že jakékoliv rozhodnutí o trestu smrti by mělo být předmětem veřejné diskuse a měl by je učinit zákonodárny sbor.

Ačkoliv soudy i nadále vynášejí rozsudky smrti, Korejská republika již od roku 1997 zachovává moratorium na popravy. V současné době neexistují žádné signály, že rozhodnutí Ústavního soudu bude mít dopad na toto moratorium. Víťame odhodlání Korejské republiky zachovat moratorium na výkon poprav.

Rezoluce Valného shromáždění OSN však zároveň připomínala, že moratorium by nemělo být chápáno jako vlastní cíl, nýbrž jako krok na cestě k úplnému zrušení trestu smrti. V souladu s tím EU vybízí korejské národní shromáždění, aby podniklo co nejrychleji kroky ke zrušení trestu smrti. Korejská republika po dlouhou dobu v Asii fungovala jako hlavní regionální obhájce lidských práv. Zrušení trestu smrti by proto jen potvrdilo pevné odhodlání Korejské republiky chránit a prosazovat lidská práva.

Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozpravy.

Písemná prohlášení (článek 149)

Gerard Batten (EFD), písemně. – Blahopřeji Ústavnímu soudu Jižní Koreje k tomu, že podpořil trest smrti. Trest smrti hodlají zachovat pro ty nejtěžší zločince. Například pro Kang Ho-soona, jenž se údajně přiznal k vraždám sedmi žen. Ministerstvo spravedlnosti nedávno zveřejnilo čísla, která ukazují, že trest smrti má více než 60% podporu. Kdyby byla podobná otázka položena ve velké Británii, dospělo by se přinejmenším ke stejnému výsledku. V britských věznicích máme nejrůznější druhy sériových vrahů, pachatelů znásilnění, pedofilních vrahů dětí, nekrofilů a kanibalů odsouzených na doživotí. Čerstvým příkladem z minulého týdne je zvrhlík Peter Chapman, jenž nalákal nevinnou sedmnáctiletou oběť Ashleigh Halloovou, kterou pak zabil, a byl odsouzen k 35 letům vězení. Tento trest není dostačující. On a jemu podobní by měli být popraveni. Tím by se také ročně ušetřily miliony liber, které se zbytečně vydávají na doživotní věznění takových zločinců. Tyto peníze by bylo lépe vynaložit na péči o staré a nemocné občany. Jižní Korea tedy udělala dobře: jen dále pokračujte v popravách nejhroších zločinců.

Monica Luisa Macovei (PPE), písemně – „Každý člověk má mít právo na život. Nebude-li tomu tak, pak vrah bezděčně dosáhne konečného zvráceného morálního vítězství, protože učiní vraha také ze státu, a tím oslabí sociální odpor k vědomému zabíjení lidských osob.“ (Amnesty International 1998). Morálnost, zabránění zločinům a oprávněnost jsou klíčovými hledisky v diskusi o trestu smrti. Přístup založený na „kontrolu zločinnosti“ se snaží potlačit zločinné jednání, zatímco model založený na „lidských právech / řádném postupu“ zdůrazňuje práva jednotlivce. První přístup považuje trest smrti za morální, protože pachatel někomu vzal život (odplata), za odstrašující, protože potenciální vrah by mohl na základě obavy o vlastní život upustit od svého záměru, zatímco oprávněnost v něm není důležitá nebo zůstává neprovedená. Druhý model tvrdí, že trest smrti je nemorální, protože stát by neměl lidem brát život, dále proto, že nemá odstrašující účinek – jak vyplývá ze statistik – a že bývá udělován neoprávněně, protože někdy lidé odsouzení k trestu smrti bývají nevinní a jejich procesy nebyly prosty pochybení. Já důvěřuji modelu založenému na lidských právech, který zahrnuje právně vynutitelné i právně nevynutitelné předpisy mezinárodního společenství a přiklání se k němu stále více zemí tím, že ruší trest smrti. Žádám Korejskou republiku, aby projevila jednoznačnou politickou vůli ke zrušení trestu smrti a než je provede, aby neprodleně přijala moratorium na jeho vykonávání.

Cristian Dan Preda (PPE), písemně. – (RO) Obecné zásady EU týkající se trestu smrti pocházejí z roku 1998. V témže roce začalo v Jižní Koreji období neoficiálního moratoria na trest smrti. Během let, která od té doby uplynula, se v jihokorejském parlamentu diskutovalo o třech návrzích na zrušení trestu smrti. Minulý měsíc Ústavní soud této země znovu potvrdil těsnou většinou ústavnost trestu smrti.

Hledím na toto rozhodnutí s politováním a doufám, že korejský parlament přijme usnesení, kterým zakáže trest smrti.

Kdyby Jižní Korea rozšířila řady zemí odmítajících trest smrti, vyslala by tím velmi účinný signál celému asijskému kontinentu.

13. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

13.1. Případ Gilada Šalita (B7-0171/2010)

13.2. Eskalace násilí v Mexiku (B7-0188/2010)

13.3. Jižní Korea: uzákonění trestu smrti (B7-0191/2010)

14. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

15. Postoje Rady v 1. čtení: viz zápis

16. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

17. Předložení dokumentů: viz zápis

18. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 123 jednacího řádu): viz zápis

19. Předání textů přijatých během zasedání: viz zápis

20. Termíny příštích zasedání: viz zápis

21. Přerušování zasedání

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16:30)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 9, kterou pokládá Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė(H-0060/10)

Předmět: Plánované jaderné elektrárny v Rusku a Bělorusku

V Bělorusku a v Kaliningradské oblasti Ruské federace se plánuje výstavba dvou jaderných elektráren. Místa, na kterých mají být obě jaderné elektrárny postaveny, jsou vzdálena méně než 100 km od dvou členských států – Litvy a Polska, které rovněž plánují výstavbu jaderných elektráren.

Jaký je názor Rady na koncentraci jaderných elektráren na východní hranici EU? Vzhledem k tomu, že záměrem španělského předsednictví je podporovat budování strategických vztahů s Ruskem, jakým konkrétním způsobem chce Rada navázat spolupráci s Ruskem a Běloruskem, pokud jde o environmentální dopad plánovaných jaderných elektráren na území těchto států?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2010.

Rada neustále vyzdvihuje význam vysokých standardů jaderné bezpečnosti a vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Rada pravidelně zdůrazňuje svou podporu vysoké úrovně jaderné bezpečnosti a ochrany životního prostředí v Evropské unii a ve třetích zemích.

Úmluvy MAAE, jako je Úmluva o jaderné bezpečnosti (CNS), jejímiž smluvními stranami jsou jak Bělorusko a Rusko, tak Euratom a většina členských států EU, potvrzují národní odpovědnost za jadernou bezpečnost. Hodnotící konference k Úmluvě o jaderné bezpečnosti nicméně poskytuje příležitost vyvíjet vzájemný nátlak na ostatní smluvní strany, pokud jde o bezpečnost jejich zařízení a způsob, jakým provádějí příslušná ustanovení Úmluvy.

Rada si obzvláště přeje zdůraznit, že v rámci Úmluvy o jaderné bezpečnosti musí být konzultovány smluvní strany nacházející se v blízkosti plánovaného jaderného zařízení, protože toto zařízení na ně pravděpodobně bude mít vliv.

Kromě toho dohoda mezi Euratomem a Ruskem o mírovém využití jaderné energie, která se v současnosti projednává, má obsahovat ustanovení o ověřitelných požadavcích na jadernou bezpečnost a na ochranu zdraví a bezpečnosti pracovníků.

Rada dále připomíná, že tato otázka je pravidelně projednávána v rámci dialogu EU–Rusko o energetice a na zasedáních Stálé rady partnerství pro energetiku. V tomto ohledu je třeba zaznamenat, že poslední (desátá) zpráva o pokroku v rámci dialogu o energetice uvádí, že:

„Strany [Rusko, EU] uvádějí, že diverzifikace energetických zdrojů i dopravní infrastruktury je naléhavým úkolem naší doby. V této souvislosti podporují rozvoj obchodu s elektřinou mezi EU a Ruskem majíce na paměti nutnost zajištění nejvyšší úrovně jaderné bezpečnosti.“

Pokud jde o posouzení dopadu v mezinárodních souvislostech, Rada poznamenává, že Bělorusko je smluvní stranou Úmluvy o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států, podepsané v Espoo, která obsahuje závaznou povinnost posoudit a minimalizovat dopad na životní prostředí a potenciální nebezpečí pro životní prostředí. Rada zdůrazňuje, že odpovědnost za dopad na životní prostředí nesou do velké míry předkladatelé těchto projektů.

Ruská federace není plnohodnotnou „smluvní stranou“ úmluvy z Espoo. EU přesto Rusko již poměrně dlouhou dobu vybízí, aby úmluvu z Espoo uplatňovalo dobrovolně, a to i vzhledem k existujícím jaderným elektrárnám.

*
* *

Otázka č. 10, kterou pokládá Czesław Adam Siekierski(H-0062/10)**Předmět: Složení Evropského parlamentu po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost**

V souladu s Lisabonskou smlouvou, která platí od 1. prosince 2009, má mít Evropský parlament 750 poslanců plus předsedu. V porovnání s podmínkami stanovenými v Niceské smlouvě (do 1. prosince 2009), to znamená zvýšení počtu poslanců o 18.

V listopadu 2009 přijal Evropský parlament zprávu týkající se statutu nově příchozích poslanců. Ten potvrdil, že nově příchozí poslanci se ujmou svých funkcí po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost poté, co bude zvláštní dodatečný Protokol zvyšující počet poslanců ratifikován všemi členskými státy. Dodatečný protokol však nebyl doposud hlavami států EU podepsán a je těžké říci, kdy k tomu dojde. Dokud nebude svolána příslušná mezivládní konference, nebudou noví poslanci moci vykonávat své funkce.

S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem se táží, co hodlá Rada udělat pro co nejrychlejší přijetí úpravy, která by novým poslancům umožnila vykonávat jejich funkce v souladu s ustanoveními Lisabonské smlouvy? Můžeme takové řešení očekávat během španělského předsednictví?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2010.

Jak vážený pan poslanec správně uvádí, podle článku 14 Smlouvy o Evropské unii, jak je zaveden Lisabonskou smlouvou, nesmí počet poslanců Evropského parlamentu překročit sedm set padesát, nepočítaje předsedu. Jelikož se volby do Evropského parlamentu v červnu 2009 konaly na základě předešlé Smlouvy (tj. bylo zvoleno 736 poslanců EP), dne 18.–19. června 2009 se Evropská rada dohodla, že k počtu 736 míst obsazených v červnových volbách bude v případě vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dodatečně přidáno 18 míst⁽⁵⁾. Provedení této dohody Evropské rady vyžaduje, aby byl v 27 členských státech přijat a ratifikován protokol, kterým se mění článek 2 protokolu č. 36 o přechodných ustanoveních, který je přílohou Lisabonské smlouvy, a to v souladu s postupem stanoveným v čl. 48 odst. 3 Smlouvy o EU. Dne 4. prosince 2009 předložila španělská vláda v tomto smyslu návrh na změnu Smluv.

Ve dnech 10.–11. prosince 2009⁽⁶⁾ se Evropská rada rozhodla konzultovat Evropský parlament a Komisi, aby mohl tento návrh být posouzen. S ohledem na čl. 48 odst. 3 druhý pododstavec Smlouvy o EU Evropská rada uvedla, že nemá v úmyslu před konferencí zástupců vlád členských států svolat konvent (složený ze zástupců vnitrostátních parlamentů, hlav států či předsedů vlád členských států, Evropského parlamentu a Komise), jelikož to z hlediska Evropské rady není odůvodněné rozsahem navrhovaných změn. V tomto smyslu tedy zástupci Evropské rady požádali Evropský parlament o souhlas v souladu s čl. 48 odst. 3 Smlouvy o EU.

Předpokládaný harmonogram zahájení konference zástupců vlád členských států závisí na přijetí stanoviska Evropského parlamentu k těmto dvěma otázkám.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Zigmantas Balčytis(H-0065/10)**Předmět: Institucionální dohled nad projekty připravovanými v rámci strategie pro Baltské moře**

Strategie pro Baltské moře je proces, který má pro pobaltské země strategický a historický význam. Jeho úspěšný rozvoj posílí jednotu celé Evropské unie, protože miliony lidí, kteří žijí v zeměpisně blízkých oblastech a kteří v tradičních historických podmínkách málo spolupracovali, soustředí své úsilí na realizaci společných projektů. Jako zástupce tohoto regionu jsem znepokojen osmnáctiměsíčním plánem činnosti Rady, který vypracovaly tři předsednické země EU a který zdůrazňuje strategii EU pro oblast Dunaje, avšak nezmiňuje se o strategii pro oblast Baltského moře.

(5) 11225/2/09 REV 2

(6) EUCO 6/09

Vzhledem k tomu, že počáteční fáze strategie pro Baltské moře byla zahájena poměrně nedávno, nedomnívá se Rada, že je příliš brzy na to, aby byl projekt považován za uskutečněný a aby mu bylo věnováno méně pozornosti ze strany orgánů EU? Domnívá se Rada, že strategie pro Baltské moře musí být zařazena do osmnáctiměsíčního plánu činnosti tří předsednických zemí EU a že je třeba připravit mechanismus dohledu pro tento životaschopný projekt, který by zaručil, že připravované projekty budou v řádných lhůtách prováděny?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2010.

Dne 14. prosince 2007 vyzvala Evropská rada Komisi, aby připravila strategii Evropské unie pro oblast Baltského moře, kterou Komise v červnu 2009 předložila Parlamentu, Radě, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

Strategie pro oblast Baltského moře je zaměřena na koordinaci činnosti členských států, regionů, EU, organizací působících v celé Baltské oblasti, finančních institucí a nevládních subjektů k podpoře vyváženějšího rozvoje oblasti Baltského moře a doplňuje ji akční plán, tvořený čtyřmi pilíři: mořské prostředí, prosperita, doprava a energie, bezpečnost.

Na svém zasedání v říjnu 2009 Evropská rada uvedla, že strategie pro oblast Baltského moře významným způsobem přispívá jak k ekonomickému úspěchu oblasti a k její sociální a územní soudržnosti, tak ke konkurenceschopnosti EU, a vyzvala všechny příslušné činitele, aby jednali rychle a zajistili úplné provádění strategie pro oblast Baltského moře.

Samotná strategie se opírá o stávající nástroje, fondy, politiky a programy EU.

Jak se Rada vyjádřila ve svých závěrech ze dne 26. října 2009, její role v tomto smyslu spočívá v rozvíjení politik, jelikož od Komise dostává pravidelné zprávy a návrhy doporučení, zatímco Komise je zodpovědná za vlastní koordinaci, monitorování, podávání zpráv, pomoc při provádění a následné kroky.

Dále Rada vyzvala Komisi, aby nejpozději v červnu 2011, tedy po období 18měsíčního programu předsednictví, předložila zprávu o pokroku.

Do té doby se Rada může zapojit pouze tehdy, jestliže se Komise rozhodne pozměnit strategii, vzhledem k tomu, že by v tomto případě měla být Rada požádána o podporu navrhovaných změn.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Ilda Figueiredo(H-0066/10)

Předmět: Fondy Společenství

Vzhledem k vážné situaci v některých členských státech je třeba bezodkladně přijmout různá opatření, především v rozpočtové a finanční oblasti, zaměřená na účinný boj proti nezaměstnanosti a chudobě, a zároveň je třeba upřednostnit řešení nezaměstnanosti, podpořit výrobu a vytváření pracovních příležitostí spojených se sociálními právy a zajistit ekonomickou a sociální soudržnost.

Má Rada v úmyslu podpořit na základě solidarity mezi členskými státy převod prostředků z fondů Společenství, na něž mají nárok země, které se potýkají se závažnými sociálními a finančními problémy, tak aby je tyto země mohly využít, aniž by musely poskytnout jakékoliv národní příspěvky? Je Rada ochotna spolu s ECB zvážit opatření zaměřená na finanční podporu, zejména poskytování půjček s výhodnými podmínkami?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani její členy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Ve snaze vypořádat se s krizí zavedla EU a její členské státy od prosince 2008 široké spektrum mimořádných opatření, včetně evropského plánu hospodářské obnovy, která se zakládají na solidaritě a sociální

spravedlnosti. V rámci tohoto plánu bylo v roce 2009 revidováno nařízení o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) tak, aby Fond mohl pokrýt redundance zapříčiněné vlivem celosvětové finanční a hospodářské krize.

V období 2010–2013 by dále měla být funkční nová facilita mikrofinancování. Cílem této facility je zlepšení přístupu k půjčkám, a tudíž snížení nezaměstnanosti a chudoby vyplývající z krize. Z tohoto hlediska považuje Rada shodu s Evropským parlamentem ohledně nové facility mikrofinancování, které dosáhla v prvním čtení, za skutečný přínos.

V oblasti strukturálních fondů je zapotřebí dalších opatření, jež by zmírnila dopady hospodářské krize v nejvíce zasažených členských státech. Rada proto předpokládá opatření ke zjednodušení výplaty záloh příjemcům státní pomoci. Ve snaze umožnit pravidelný peněžní tok a zjednodušit platby příjemcům v průběhu provádění programu Rada navíc předpokládá dodatečnou platbu předběžného financování na rok 2010.

Pokud jde o finanční pomoc, měly by být vztahy mezi členskými státy založeny na odpovědnosti, jakož i na solidaritě.

Zatímco hospodářská a měnová unie ze své podstaty poskytuje jistý prvek stability a ochrany před turbulencemi trhu, členové eurozóny mají společnou odpovědnost za stabilitu v eurozóně a jejich hospodářské politiky jsou předmětem společného zájmu.

Potýkají-li se členské státy mimo eurozónu s potížemi či jim hrozí vážné problémy týkající se jejich zahraničních plateb, může jim Rada poskytnout finanční pomoc.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Gay Mitchell(H-0070/10)

Předmět: Podpora hospodářské obnovy

Většina členských států Evropské unie a eurozóna jako celek překonala recesi a prozatím vykazuje mírný hospodářský růst. Vezme-li Rada v úvahu nadějný vývoj v různých částech Evropy a celkovou situaci, jaká konkrétní opatření přijímá k povzbuzení hospodářské obnovy a k zajištění dalšího růstu a posílení ekonomiky?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani její členy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Po prvních příznivých známkách zmírnění krize z loňského podzimu se ve třetí čtvrtině loňského roku hospodářský růst v EU dostal do pozitivních hodnot.

Ve snaze překonat hospodářskou krizi provedly členské státy a EU ohromné fiskální intervence na podporu finančního sektoru a reálné ekonomiky, zejména v rámci evropského plánu hospodářské obnovy schváleného v prosinci 2008 v reakci na světovou finanční krizi a hospodářské zpomalení.

V současnosti má nicméně 20 členských států přílišné deficity, které by se v příštích několika letech měly snížit pod referenční hodnotu. Nedostatek zdravých rozpočtových politik a slabý finanční sektor by mohly vážně ohrozit hospodářské zotavení a podkopat důvěryhodnost makroekonomických politik Evropské unie.

Na jedné straně je sice nezbytné postupně zrušit mimořádná finanční opatření, která nejsou pro členské státy udržitelná, nicméně na straně druhé by načasování takového zrušení mělo být v souladu s hospodářským oživením, které nebude potřebovat vnější podporu.

Z tohoto pohledu by se politika Unie měla přeorientovat na dlouhodobé reformy v podobě ambiciózní a přepracované nové strategie, aby se dále zvyšovala konkurenceschopnost a vzrostl potenciál trvalého růstu EU.

Na základě zprávy Komise o strategii Evropa 2020 z 3. března 2010 Komise navrhla, aby se při jarním zasedání Evropské rady dohodl záměr této strategie, stanovily kvantitativní cíle a dokončila struktura řízení;

a že by v červnu měla Evropská rada schválit integrované hlavní směry k provádění strategie a specifických kvantitativních cílů jednotlivých zemí.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Vilija Blinkevičiūtė(H-0073/10)

Předmět: Základní myšlenka rovnosti pohlaví

Ve Smlouvě o ES je zakotvena rovnost pohlaví jako základní zásada Evropské unie a jeden z cílů a úkolů Společenství. Rovnost žen a mužů je zohledněna ve všech oblastech politiky. Otázky související s rovností pohlaví jsou důležité pro udržitelný růst a konkurenceschopnost, pro řešení demografického problému a pro hospodářskou a sociální soudržnost v EU.

Udržet zvýšený zájem o problematiku rovnosti pohlaví v dnešní době hospodářské recese není jednoduché, ale jednou z cest je toto téma i nadále zviditelňovat. Rada ve svých závěrech přijatých dne 30. listopadu 2009 vyzvala předsednictví a Komisi, aby začlenily část věnovanou otázkám rovnosti pohlaví mezi klíčová sdělení, která má přijmout Rada ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO) a předložit na jarním zasedání Evropské rady v roce 2010.

Bude základní myšlenka rovnosti pohlaví zařazena do programu Rady EPSCO a předložena na jarním zasedání Evropské rady?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani její členy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Jak si čestná členka povšimla, rovnost žen a mužů má v EU přesahující a zásadní význam. Ustanovení Smluv EU rovnost mezi ženami a muži důrazně potvrzují. Článek 3 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že by Unie měla propagovat rovnost mezi ženami a muži a Článek 8 Smlouvy o fungování Evropské unie specifikuje, že tento cíl má být sledován v rámci všech aktivit Unie. Při přijetí Evropského paktu pro rovnost žen a mužů⁽⁷⁾ 23. a 24. března 2006 Evropská rada také výslovně potvrdila, že politiky rovnosti žen a mužů jsou pro hospodářský růst, prosperitu a konkurenceschopnost nezbytné.

30. listopadu 2009 Rada přijala závěry týkající se právě tohoto tématu⁽⁸⁾ a vyzvala k postoupení klíčových sdělení o rovnosti žen a mužů Evropské radě.

V těchto závěrech Rada přesně potvrzuje některé body, které zmínila i čestná členka. Rada zejména předpokládala, že „rovnost žen a mužů představuje zásadní předpoklad pro naplnění cílů EU vztahujících se k ekonomické a sociální soudržnosti a vysokému stupni zaměstnanosti i k zajištění trvalého růstu a konkurenceschopnosti a k vypořádání se s demografickými výzvami“⁽⁹⁾.

Problematicke rovnosti žen a mužů se věnuje i strategie 2020, kterou Rada přijala 3. března. Rada si vyměňovala názory na toto obecné téma na svém zasedání 8. března a předsednictví se zavázalo sdělit výstupy těchto rozhovorů Evropské radě. Tento postup dává členským státům a předsednictví zásadní příležitost potvrdit tyto zájmy a přesné stanovisko, které Rada vyjádřila v listopadu ve svých závěrech.

Stojí také za zmínku, že současné španělské předsednictví Evropské unie vyvíjí v oblasti rovnosti žen a mužů velkou aktivitu a 4. a 5. února, po Evropském summitu věnovaném otázce žen u moci konaném 3. února, již oslavilo Evropské fórum Peking + 15, které svedlo dohromady zástupce vlád Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru, kandidátských zemí, Evropské komise, Evropského parlamentu a hlavních evropských sdružení žen, která se ve své práci věnují rovnosti žen a mužů.

25.–26. března španělské předsednictví organizuje neformální schůzi ministrů pro rovnost mužů a žen, která se má zaměřit na „rovnost žen a mužů jako základ růstu a zaměstnanosti“.

⁽⁷⁾ Viz dokument. 7775/1/06 REV 1, odstavec 40 a Příloha II.

⁽⁸⁾ Dokument. 15782/09.

⁽⁹⁾ Dokument. 15488/09, odstavec 2(a).

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Alan Kelly(H-0075/10)**Předmět: Nekalé praktiky v potravinářském dodavatelském řetězci**

Jaký je postoj Rady k nekalým obchodním praktikám, k nimž dochází v rámci v potravinářského dodavatelského řetězce? Jak upozornila Komise ve svém sdělení KOM(2009)0591, snížení cen potravin pro výrobce se žádným smysluplným způsobem neprojevovalo na spotřebitelských cenách. Právě zvýšení spotřebitelských cen potravin vedlo k poklesu poptávky po evropských potravinářských výrobcích do té míry, že většina zemědělců prodává své zboží pod výrobní cenou.

Podle informací řady pracovníků maloobchodního sektoru dochází k případům, kdy velké obchodní řetězce požadují od dodavatelů peníze za pouhé umístění jejich výrobků mezi své zboží.

Domnívá se Rada, že tato situace vyžaduje důkladnější šetření v oblasti hospodářské soutěže na úrovni EU? Uznává Rada, že vyjednávací pozice maloobchodníků a dodavatelů/výrobců není rovnocenná a že hrozí, že maloobchodníci budou této situace využívat, neboť počet výrobců/dodavatelů potravin množství maloobchodníků značně převyšuje?

Jaké navrhuje Rada řešení pro tento problém a hodlá v blízké budoucnosti vydat k této věci nějaká sdělení?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani její členy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Jak zdůraznilo španělské předsednictví během svého vystoupení před Zemědělským výborem 27. ledna, hlavní význam má zlepšení fungování potravinového řetězce, jelikož je součástí výkonného a konkurenceschopného zemědělského a zemědělsko-potravinářského průmyslu, jenž je jedním z jeho priorit.

V současné době Rada zejména přezkoumává sdělení Komise nazvané „Lepší fungování potravinového řetězce v Evropě“ (KOM(2009) 591 v konečném znění). Z tohoto hlediska Rada v lednu uspořádala na toto téma výměnu názorů, která čerpala z dotazníku vytvořeného předsednictvím, a nyní pracuje na návrhu závěrů Rady o tomto sdělení.

Navrhované závěry v současné podobě rozpracovávají pět klíčových myšlenek, nezaujatě vůči konečnému textu. Většinu těchto myšlenek zmiňujete ve své otázce:

Zlepšení struktury a posílení zemědělsko-potravinářského průmyslu ve snaze pomoci dosáhnout míry potřebné k získání větší vyjednávací síly při jednáních s velkými maloobchodníky.

Zvětšení transparentnosti v potravinových řetězcích. Větší transparentnost umožňuje sledovat cenové hladiny a jejich vývoj a zvětšit tlak na zainteresované skupiny, aby urychlily převod cen. Toto je klíčový bod pro spravedlivou distribuci přidané hodnoty v potravinovém řetězci.

Boj s nekalými obchodními praktikami. Komise navrhuje posoudit tyto praktiky v rámci vnitřního trhu a navrhnout potřebná opatření Komise, která se na takové praktiky zaměří.

Podpora samoregulačních iniciativ. Komise navrhuje spolupracovat se zainteresovanými skupinami z potravinářského dodavatelského řetězce při přípravě řady standardních smluv. Počítá se také s přijetím kodexů osvědčených postupů v oblasti obchodních praktik.

Prozkoumání konkurence v potravinářském dodavatelském řetězci. Komise navrhuje spolupracovat s Evropskou sítí pro hospodářskou soutěž na vývoji společného přístupu k otázkám hospodářské soutěže relevantním pro činnost potravinářského dodavatelského řetězce. Rada uvažuje o souhře mezi stávající hospodářskou soutěží a pravidly SZP.

Předsednictví doufá, že Rada tyto závěry přijme na svém březnovém zasedání.

V neposlední řadě Rada v současné době spolupracuje s Evropským parlamentem na návrhu Komise přepracovat směrnici 2000/35/ES Evropského parlamentu a Rady z 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Georgios Papastamkos (H-0078/10)**Předmět: Řízení evropského hospodářství**

Velmi hluboká finanční krize v Řecku, ale také finanční nerovnováha v dalších členských státech eurozóny vedou k otázce statiky, dynamiky a samotné udržitelnosti hospodářské a měnové unie. Nelze pochybovat o tom, že konsolidace veřejných financí jednoho členského státu eurozóny daný stát velmi zatěžuje. Stále však platí, že finanční krize prokázala nesouvztažnost mezi celistvou a jednotnou měnovou unií a nedokonalou hospodářskou unií, která v EU převažuje.

Je Rada ochotna navrhnout koncepci a vytvoření Evropského měnového fondu, který bude mít požadované zdroje a intervenční kapacity pro pokrytí strukturálních deficitů hospodářské a měnové unie a bude odrážet jasnější a koordinovanější řízení evropského hospodářství?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Přestože samotná existence hospodářské a měnové unie poskytuje prvek stability a ochrany před tržními turbulencemi, členové eurozóny sdílejí za stabilitu v této oblasti také společnou odpovědnost a jejich hospodářské politiky jsou věcí společného zájmu. Je potřeba, aby vedli rozumné vnitrostátní politiky v souladu s Paktem stability a růstu a hlavními směry hospodářských politik.

Současná hospodářská krize a aktuální vývoj na finančních trzích ukázaly význam úzké koordinace hospodářských politik. Na neformálním setkání dne 11. února hlavy států a předsedové vlád EU prohlásili, že členské státy eurozóny podniknou v případě potřeby rozhodné a koordinované kroky k zabezpečení finanční stability v eurozóně jako celku. Žádný ze států eurozóny dosud nepožádal o pomoc.

Rada se dne 16. února na základě výzvy hlav států a vlád zaměřila na situaci týkající se schodku řeckého státního rozpočtu a dluhu a přijala:

stanovisko k aktualizovanému programu stability Řecka, který stanovuje plán pro snížení schodku jeho veřejných financí pod 3 % hrubého domácího produktu do roku 2012;

rozhodnutí o výzvě Řecku, aby do roku 2012 napravilo svůj nadměrný deficit a stanovilo opatření ke konsolidaci rozpočtu podle konkrétního harmonogramu, včetně lhůt pro oznámení přijatých opatření;

doporučení Řecku, aby uvedlo své hospodářské politiky v soulad s hlavními směry hospodářských politik EU.

V souvislosti s hospodářskou koordinací a dohledem v eurozóně obecněji hodlá Komise podat Radě na jaře návrh podle článku 136 Smlouvy na základě ustanovení Lisabonské smlouvy. Rada návrh po jeho přijetí prozkoumá. Rada dosud neobdržela žádný takový návrh, a především neobdržela ani neprojednala žádný návrh, který by se týkal Evropského měnového fondu.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0083/10)**Předmět: Plán na posílení koordinace hospodářské politiky států eurozóny a dohledu nad ní**

Mohla by Rada podrobněji odpovědět na návrh, že by se státy eurozóny mohly více podílet na rozhodování o řízení hospodářství ostatních členských států eurozóny? Evropská komise nedávno oznámila, že v souladu s pravomocemi vyplývajícími z Lisabonské smlouvy do června navrhne plán na posílení koordinace hospodářské politiky členských států eurozóny a dohledu nad ní. Souhlasí Rada s tímto přístupem usilujícím o větší hospodářskou koordinaci? Domnívá se Rada, že tento nový přístup by eurozónu posílil?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Současná hospodářská krize a aktuální vývoj na finančních trzích ukázaly význam úzké koordinace ekonomických politik, jak bylo potvrzeno hlavami států a předsedy vlád EU a předsedou Evropské rady u příležitosti jejich neformálního setkání dne 11. února.

Hlavní odpovědnost za své hospodářské politiky nesou samotné členské státy. Evropská unie je monitoruje a koordinuje zejména v souvislosti s Paktem stability a růstu a hlavními směry hospodářských politik. Zatímco Pakt růstu a stability se zaměřuje zejména na prosazování a udržování fiskální disciplíny, hlavní směry hospodářských politik usilují o zajištění mnohostranného dohledu nad hospodářskými trendy v členských státech. Strukturální politiky, zvláště za účelem zvýšení konkurenceschopnosti, vedoucí k většímu růstu a zaměstnanosti, jsou koordinovány v rámci Lisabonské strategie, která bude letos na jaře znovu spuštěna jako strategie Evropa 2020.

Všechny tyto nástroje jsou založeny na partnerství a spolupráci mezi členskými státy. Lisabonská smlouva poskytuje eurozóně další právní rámec k zajištění správného fungování hospodářské a měnové unie. Existence Euroskupiny je formálně uznána v článku 137 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a Protokolu 1 (č. 14) o Euroskupině. Článek 136 navíc umožňuje přijetí dalších opatření, která jsou použitelná jen na eurozónu a která slouží k posílení koordinace a dohledu nad rozpočtovou disciplínou členských států eurozóny nebo stanoví směry hospodářské politiky pro tyto členské státy. Takováto opatření se přijmou v souladu s jedním z příslušných postupů uvedených v článcích 121 a 126 SFEU, s výjimkou postupu stanoveného v čl. 126 odst. 14 SFEU.

Komise hodlá na jaře podat Radě návrh k posílení koordinace hospodářské politiky a dohledu nad ní na základě těchto ustanovení Lisabonské smlouvy. Rada návrh po jeho přijetí prozkoumá.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Enrique Guerrero Salom (H-0086/10)

Předmět: Nezákonné finanční toky, daňové úniky a rozvojové země

Dnes máme dostatek důkazů o tom, jak škodlivé důsledky mají nezákonné finanční toky pro rozvojové země. I když přeshraniční nezákonné finanční toky plynou v převážné míře v skrytu a je obtížné určit jejich rozsah, rozumné odhady se pohybují mezi 1 a 3 biliony dolarů ročně. Světová banka je odhaduje na 1–1,6 bilionu dolarů ročně, z toho polovina, tj. 500–800 miliard dolarů ročně, pochází z rozvojových zemí. Tato odhadovaná roční částka 500–800 miliard dolarů nezákonných finančních prostředků, které unikají z rozvojových zemí, je nejškodlivějším hospodářským jevem, který poškozuje chudé. Vysává rezervy ve volně směnitelných měnách, zvyšuje inflaci, snižuje výběr daní a má množství dalších důsledků, které podřývají možnosti rozvojových zemí.

Jaké úsilí a jaké iniciativy EU vyvíjí nebo má v úmyslu v nadcházejících měsících vyvíjet v rámci boje proti daňovým únikům v rozvojových zemích a úniku kapitálu z nich? Jak můžeme posílit kapacitu fiskální správy v rozvojových zemích?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Daňové úniky, odliv kapitálu a nezákonné finanční toky jsou nepochybně vážným problémem pro rozvoj především v rozvojových zemích, a prohlášení z Dohy o financování rozvoje z roku 2008 je označilo za hlavní překážku pro uvolnění domácích příjmů pro rozvoj.

V květnu roku 2008 přijala Rada závěry⁽¹⁰⁾ zdůrazňující, že řádná správa v oblasti daní, jejíž součástí jsou zásady transparentnosti, výměny informací a spravedlivé daňové soutěže, je základním prostředkem pro

⁽¹⁰⁾ Viz. závěry Rady týkající se „daňových otázek v dohodách se třetími zeměmi.“

boj s přeshraničními daňovými podvody a úniky a pro posílení boje proti praní špinavých peněz, korupci a financování terorismu.

Evropská unie tyto zásady aktivně prosazuje v různých souvislostech:

Evropská politika sousedství obsahuje v několika svých akčních plánech pro jednotlivé třetí země obecné odkazy na spolupráci v daňových věcech a na zásady transparentnosti, výměny informací a na kodex chování při zdaňování podniků. Tyto akční plány jsou nástroji hospodářské a politické spolupráce mezi EU a partnerskými zeměmi.

Politika rozvojové spolupráce EU poskytuje dodatečnou podporu rozvojovým zemím, které jsou ochotny zavázat se, a to i pokud jde o oblast daní, zásadám řádné správy prostřednictvím Evropského nástroje sousedství a partnerství pro oblast správy a Iniciativy pro řádnou správu 10. Evropského rozvojového fondu.

Nedávně širší mezinárodní uznání daňových standardů OECD, také ze strany mnohých rozvojových zemí, navíc podstatně změnilo mezinárodní prostředí směrem k větší transparentnosti v daňových věcech a posunulo kupředu diskusi uvnitř EU. Komise vydala 28. dubna 2009 sdělení o podpoře řádné správy v daňové oblasti⁽¹¹⁾, ve kterém bylo zmíněno množství myšlenek k prosazování řádné správy v daňových věcech vůči třetím zemím.

Ve svých závěrech z 18. května 2009 vyzvala Rada Komisi k vytvoření návrhů pro konkrétní kroky EU k dialogu s rozvojovými zeměmi a jejich podpoře při prosazování řádné správy v daňových věcech a efektivnějších národních daňových systémů za účelem dosažení rozvojových cílů.

Věc byla znovu projednána Radou v rámci jejích závěrů ze 17. listopadu 2009, které se týkaly soudržnosti politik ve prospěch rozvoje. Tato záležitost byla zařazena do počátečního výběru pěti prioritních otázek, na něž se zaměří pracovní program pro soudržnost politik ve prospěch rozvoje, který má být předložen Radě tento rok. V závěrech Rady byla vyjádřena potřeba transparentnosti a boje s nezákonnými přeshraničními toky a daňovými úniky s tím, že se „uznává, že tyto záležitosti mají vážný dopad na uvolnění domácích zdrojů v rozvojových zemích.“

Na základě těchto předchozích úspěchů začlenilo španělské předsednictví Rady tuto záležitost mezi své priority v rozvojové agendě na tento půlrok.

Na neformálním setkání v La Granje (Španělsko) ve dnech 17. až 18. února 2010, za účasti předsedkyně Výboru pro rozvoj Evropského parlamentu, tak mezi ministry EU pro rozvoj proběhla důkladná výměna názorů na problematiku zdanění a řádné správy ve prospěch rozvoje a o inovativních mechanismech financování.

V následujících měsících bude Rada dále rozvíjet tuto diskusi; očekává chystané sdělení Komise o podpoře řádné správy v daňové oblasti v souvislosti s rozvojovou spoluprací, které má být předloženo Radě jako součást takzvaného „dubnového balíčku“.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Nikolaos Chountis(H-0092/10)

Předmět: Pakt o stabilitě a finanční situace v členských státech

Evropská rada dne 11. února 2010 a eurokupina dne 16. února 2010 přijaly historická rozhodnutí. Poprvé je členský stát – Řecko – pod dohledem tří orgánů. Poprvé Rada zakázala přijímat opatření týkající se platů, systémů zdravotní péče, důchodových systémů, veřejné správy, trhů atd. Je zarážející, že Rada dosud nikdy nenaznačila, v jak špatné situaci se nachází hospodářství jiných členských států Evropské unie. Např. ve Španělsku činí schodek 11,2 % a míra zvyšování zadluženosti 20 %. Ve Francii dosáhl schodek 8,3 % a míra zvyšování zadluženosti 10 %. Itálie má schodek 5,3 % a zadluženost představuje 114 % HDP. Schodek Portugalska činí 8,7 % a míra zvyšování zadluženosti 10 %, schodek Velké Británie činí 12 % stejně jako v případě Řecka. Míra zvyšování zadluženosti Řecka dosahuje 20 %. Celkový dluh Nizozemí je na hranici 234 % HDP, Irsko 222 %, Belgie 219 %, Španělska 207 % a Řecka 179 %.

Z výše uvedeného vyplývá, že Pakt o stabilitě byl prakticky zrušen. Uznává to Rada? Mohla by Rada naznačit, zda tyto značné schodky, které byly v Evropské unii zaznamenány, jsou zapříčiněny různými soubory

⁽¹¹⁾ dok. 9281/09 – KOM (2009) 201 v konečném znění.

opatření na podporu bank a různých odvětví? Znamenají opatření přijatá na úkor řeckých pracujících přípravu na podobná „doporučení“ pro pracující celé eurozóny? Je Řecko pokusným králíkem, jak tvrdí řecký premiér?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani její členy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Pakt stability a růstu zůstává hlavním nástrojem pro udržení finanční stability eurozóny a Evropské unie jako celku. Je uplatňován trvale a nestranně na všechny členské státy, a to včetně flexibility uvedené v jeho revidovaném znění v roce 2005. Pakt stability a růstu má tedy ke svému zrušení velmi daleko.

Abychom překonali nejzávažnější celosvětovou hospodářskou krizi od roku 1929, provedly členské státy a EUv uplynulých dvou letech obrovské fiskální intervence na podporu finančního sektoru a reálné ekonomiky, což přirozeně vedlo k nárůstu veřejných schodků. Tyto intervence byly nezbytné a vhodné a hrály velmi důležitou úlohu v odvrácení ještě horší krize, ve stabilizaci ekonomiky a prevenci daleko hlubší recese. V tomto obtížném období ukázal Pakt stability a růstu význam své flexibility.

Jakmile bude potvrzeno hospodářské oživení, mimořádná opatření musí být odvolána. Rada se již dohodla na hlavních pravidlech takzvané exitové strategie, jakéhosi plánu pokračování po překonání recese. Po fiskální stránce jsou tato pravidla uplatňována v rámci Paktu růstu a stability. V letech 2009 a 2010 přijala Rada opatření s ohledem na snížení schodku pod požadovanou hodnotu 3 % HDP ve 20-ti členských státech včetně Belgie, Španělska, Irska, Itálie, Nizozemí, Portugalska a Velké Británie. Lhůty pro nápravu rozpočtových schodků se pohybují od roku 2011 do fiskálního roku 2014/2015 v závislosti na konkrétní situaci v jednotlivých členských zemích.

Mezi členskými zeměmi, na které se momentálně vztahuje postup při nadměrném rozpočtovém schodku, je Řecko jediným členským státem, jenž nepřihlédl k účinným opatřením přijatým podle doporučení Rady v dubnu 2009. Dále, jak ukazují aktualizované údaje o rozpočtu z října 2009, číselné údaje poskytnuté řeckými orgány nebyly spolehlivé. Rada bude i nadále blíže sledovat situaci v členských státech, jejichž rozpočtový schodek přesahuje požadovanou hranici a v případě, že kterýkoli z nich nebude postupovat v souladu s doporučeními, přijme Rada nezbytná opatření.

Doporučení pro Řecko či kteroukoli jinou členskou zemi mají orgánům pomoci udržet zdravou fiskální politiku. Nejsou směřována „proti“ žádným skupinám obyvatel. Některé členské země připustily neudržitelný vývoj svých veřejných financí, a musí proto přijmout nápravná opatření – toto je jediná správná a udržitelná cesta směrem k silnému hospodářskému oživení. V dlouhodobém výhledu by nedostatek rozpočtové kázně vedl k neudržitelným rozpočtovým schodkům a veřejným dluhům, které by měly stejně tak škodlivý vliv na zúčastněné členské země jako na hospodářství Evropské unie jako celku.

*

* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou(H-0093/10)

Předmět: Opatření úpravy rozpočtu v rámci růstu v Řecku

Rada Ecofin ve svém doporučení ze dne 16. února 2010 vyzvala Řecko, aby přijalo řadu opatření nejen ke snížení výdajů, ale i ke zvýšení příjmů. Tato opatření se týkají zejména snížení výdajů na platy a zvýšení DPH a daní z osobních automobilů a energie. Faktem přitom je, že většina opatření, která řecká vláda přijala nebo hodlá přijmout, se již týká snížení výdajů na platy a zvýšení příjmů formou zvýšení přímých i nepřímých daní.

Táži se předsednictví: nedomnívá se, že tato opatření, která směřují k velmi přísné příjmové politice, mohou sama vést k tomu, že v řecké ekonomice nastane ještě větší pokles poptávky ve formě investic a spotřeby, což zadusí veškeré úsilí, které se v Řecku vynakládá na oživení a ozdravení veřejných financí? Hodlá navrhnout řecké vládě prorůstová opatření, která obnoví produktivitu hospodářství a zastaví rostoucí nezaměstnanost?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani její členy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Zhoršení veřejných financí v Řecku spolu s širší makroekonomickou nerovnováhou a ztráta konkurenceschopnosti řeckého hospodářství v současné době vedla k obtížné ekonomické situaci, které tento členský stát čelí. Řecké orgány jsou odhodlány přijmout nezbytná opatření k řešení této situace a Rada je odhodlána řecké úsilí podpořit.

Rada opakovaně poukazovala na dlouhodobé strukturální problémy řeckého hospodářství při různých příležitostech mnohostranného dohledu. Společně s Lisabonskou strategií pro růst a zaměstnanost Rada ve svém doporučení k aktualizaci hlavních směrů hospodářských politik členských států pro rok 2009 uvedla, že „vyžaduje zvýšené úsilí při řešení makroekonomické nerovnováhy a strukturálních nedostatků řeckého hospodářství“. Doporučila Řecku zvýšit hospodářskou soutěž v oblasti svobodných povolání, investice do výzkumu a vývoje, efektivněji využívat strukturální fondy, provést reformu veřejné správy a přijmout celou řadu opatření na trhu práce v rámci integrovaného přístupu flexikurity.

Dne 16. února se Rada v návaznosti na výzvu hlav států nebo předsedů vlád zaměřila na situaci v oblasti schodku a dluhu veřejných financí v Řecku přijetím:

stanoviska k aktualizaci řeckého programu stability, který stanoví plány na snížení schodku veřejných financí pod hranici 3 % hrubého domácího produktu do roku 2012;

rozhodnutí o výzvě Řecku ke snížení nadměrného schodku do roku 2012, vypracováním opatření ke konsolidaci rozpočtu v souladu s konkrétním časovým plánem včetně lhůt pro oznámení přijatých opatření;

doporučení určené Řecku, aby svoji hospodářskou politiku uvedlo do souladu s hlavními směry hospodářských politik členských států.

V souvislosti s opatřeními uvedenými výše doporučila Rada Řecku provést komplexní balíček opatření ke zlepšení fungování produktového trhu a podnikatelského prostředí, k podpoře produktivity a růstu zaměstnanosti, a zvýšit účinnost a rychlost čerpání strukturálních fondů Evropské unie, stejně jako snížit nadměrný rozpočtový schodek a řešit dlouhodobou udržitelnost veřejných financí. S ohledem na podporu produktivity a růst zaměstnanosti bylo Řecko vyzváno k:

přijetí okamžitých opatření k boji proti nehlášené práci;

přezkoumání regulace trhu práce včetně právních předpisů na ochranu zaměstnanosti s cílem zvýšit nabídku práce;

podpoře poptávky po pracovní síle posílením cíleného snižování nákladů na pracovní sílu;

přijetí reformy vzdělávací soustavy s cílem zlepšit úroveň dovedností pracovních sil a zvýšit reakci na potřeby trhu práce.

V kontextu náročného úkolu zlepšit produktivitu, mimo jiné prostřednictvím upřednostňovaných strategií v oblasti veřejných investic, by Řecko mělo přijmout veškerá nezbytná opatření ke zlepšení účinnosti a tempa čerpání strukturálních fondů Evropské unie. Přitom by měla být věnována zvláštní pozornost rychlému a účinnému provádění operačních programů pro „správní reformu“ a „digitální konvergenci“, neboť tyto podporují zásadní reformy ve veřejné správě, které mají ústřední význam pro reformní strategii popsanou v aktualizaci programu stability z ledna 2010.

Očekává se, že Řecko o provádění těchto opatření předloží první zprávu do 16. března a druhou, následovanou čtvrtletními zprávami, v květnu. Rada bude bedlivě sledovat situaci a pokračovat v přijímání vhodných opatření tak, aby podpořila řecké orgány v podpoře hospodářského růstu, jakož i zdravé fiskální politiky.

*

* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Ryszard Czarnecki(H-0096/10)**Předmět: Diskriminace polské menšiny v Bělorusku**

Přijme Rada nějaká opatření v souvislosti s diskriminací národnostních menšin a zejména polské menšiny v Bělorusku? Zejména v posledních týdnech se situace zhoršila. Dochází k častému a opakovanému zatýkání vedoucích představitelů polských organizací a zabavování majetku těchto organizací, např. budov, v nichž se shromažďují polské svazy a spolky.

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani její členy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

Evropská unie je znepokojena nedávným zhoršením situace a nárůstem porušování lidských práv v Bělorusku. EU vnímá situaci Svazu Poláků jako součást této zhoršující se tendence, ve které nedostatek svobody projevu a shromažďování, nárůst kontroly nad médii a tlaku na novináře, nový zákon omezující užívání internetu a obtěžování opozičních aktivistů jsou dalšími varovnými signály.

Vysoká představitelka Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku Ashtonová ve svém prohlášení ze dne 16. února vyjádřila obavy o situaci polské menšiny v Bělorusku a zvláště nad zásahy policie, která zástupce těchto menšin z komunitou vlastněného majetku vyhošťuje, nad zadržováním členů komunity policií a nad pokusy Minsku vnutit komunitě nové vedení. Tyto obavy byly rovněž diplomatickou cestou běloruským orgánům sděleny.

Dne 22. února proběhla na toto téma v Radě rychlá výměna stanovisek a k tomuto tématu se Rada vrátí v hloubkové diskuzi v nadcházejících měsících.

Dne 25. února při krátkém setkání s ministrem zahraničních věcí Martynovem, u příležitosti inaugurace ukrajinského presidenta Janukovyče v Kyjevě, vyjádřila vysoká představitelka Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku Ashtonová vážné obavy nad porušováním lidských práv a poznamenala, že situace kolem Svazu Poláků nebyla běloruskou "vnitřní záležitostí".

Rada hodlá pokračovat v politice podmíněného zapojení EU, což je rovněž podporováno prominentními běloruskými pro-demokratickými a pro-evropskými vůdci, například Alexandrem Milinkevičem.

Současně je nanejvýš důležité, aby se Bělorusko řídilo závazky OBSE a mezinárodními závazky i pokud jde o ochranu a prosazování práv menšin.

V zájmu EU je udržovat vztahy s Běloruskem a rozvíjet sdílené hodnoty a zásady.

EU bude situaci v oblasti lidských práv v Bělorusku nadále sledovat a udržovat ji na programu politického dialogu s touto zemí.

*

* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher(H-0097/10)**Předmět: Neoprávněné užívání evropských pasů**

Padělané evropské pasy včetně irských pasů byly použity v souvislosti se zavražděním vůdce hnutí Hamás v lednu 2010 v Dubaji. Může Rada poskytnout aktualizované hodnocení opatření přijatých v souvislosti s obavami občanů EU týkajících se neoprávněného užívání evropských pasů?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani její členy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na březnovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2010.

V prohlášení vydaném dne 22. února Rada zdůraznila, že zabití Mahmúda al-Mabhú v Dubaji dne 20. ledna vzneslo řadu otázek, které Evropskou unii hluboce znepokojují.

Rada byla toho názoru, že tento čin nemůže vést k míru a stabilitě na Blízkém východě. EU ostře odsoudila skutečnost, že účastníci této akce použili padělané pasy a kreditní karty členských států Evropské unie získané krádeží identity občanů EU.

EU vítá vyšetřování dubajských orgánů a vyzývá všechny země ke spolupráci v této věci. Dotčené země EU pak samy provádí důkladné vyšetření zneužití svých pasů.

Evropská unie je zavázána zajistit, aby jak občané EU, tak země celého světa měli i nadále důvěru v integritu cestovních pasů členských států EU. V tomto směru přijala EU v roce 2004 normy pro bezpečnostní prvky a biometrické údaje v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy. Tato legislativa byla aktualizována v roce 2009 a EU je odhodlána učinit tyto doklady bezpečnějšími a ustanovit spolehlivější propojení mezi cestovním dokladem a jeho držitelem.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Brian Crowley(H-0099/10)

Předmět: Bušmeni pocházející z oblasti Kalahari

Nejvyšší soud v Botswaně v roce 2006 rozhodl, že vystěhování Bušmenů z jejich tradičního území v Kalahari bylo nezákonné a protiústavní. Navzdory tomu jim vláda Botswany nadále brání v návratu na jejich tradiční území tím, že přerušila přívod vody. Může Rada zjistit, jaká je v Botswaně situace, a posoudit rozsah šikanování, kterému Bušmeni z oblasti Kalahari čelí?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu 2010.

Politika vlády Botswany a její program přemístění Sanů z centrální přírodní rezervace Kalahari (CKGR) přitahuje mimořádnou pozornost a vzbuzuje obavy mezinárodní komunity zabývající se lidskými právy, včetně Výboru OSN pro odstranění rasové diskriminace a Stálého fóra OSN pro otázky domorodých obyvatel.

EU vede prostřednictvím místních vedoucích misí pravidelná jednání s vládou Botswany o záležitosti Sanů/Bušmenů v Botswaně. Tato jednání se konají v kontextu dialogu podle článku 8 Dohody z Cotonou, který zajišťuje systematický a formální dialog vztahující se ke třem základním prvkům Dohody z Cotonou, jmenovitě dodržování lidských práv, zásad demokracie a právního státu. Na těchto jednáních informovala vláda Botswany EU o následných krocích po rozhodnutí Nejvyššího soudu. Dle našich informací jmenovali Bušmeni/Sanové v prosinci své zástupce, kteří byli pověřeni projednáním otázky rezervace CKGR s vládou. Ve snaze nalézt řešení k záležitosti přemístění z CKGR jsou nyní jednání mezi nimi a vládou Botswany v plném proudu.

Rada bude nadále pečlivě sledovat situaci Sanů/Bušmenů v Botswaně.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Georgios Toussas(H-0105/10)

Předmět: „Nová strategie“ Spojených států amerických v Afghánistánu

NATO s aktivní podporou Evropské unie a SZBP zahájilo v rámci „nové americké strategie“, kterou naplánoval prezident USA Barack Obama, držitel Nobelovy ceny za mír, operaci „Mustarak“, nejrozsáhlejší ofenzívu od počátku vojenského zásahu Spojených států a jejich spojenců v Afghánistánu. Tato operace měla již po několika málo dnech od svého zahájení smrtící následky. V oblasti kolem města Marjah při ní bylo usmrceno nejméně patnáct civilistů. Ozbrojené síly NATO tvrdí, že se jednalo o pochybení, afghánské síly však připouštějí, že šlo o vybraný terč a svalují vinu na hnutí Taliban. Tato úmrtí dále zvyšují počet 2 412 civilistů, kteří byli podle OSN zabiti okupačními silami NATO v Afghánistánu pouze v průběhu roku 2009.

Odsuzuje Rada toto nové zabíjení páchané na afghánském lidu? Bude reagovat na požadavek stažení všech zahraničních vojsk z Afghánistánu, který vyslovili pacifisté?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu 2010.

Rámec pro účast EU v Afghánistánu je stanoven v akčním plánu EU pro Afghánistán a Pákistán, schváleném Radou dne 27. října 2009. Dle tohoto rámce jsou snahy EU v Afghánistánu civilní. EU se neúčastní operace „Mustarak“ ani jakékoli jiné vojenské operace.

Snahy EU se soustředí na to, aby se zvýšila kapacita afghánského státu a jeho institucí dobře vládnout, prosazovat lidská práva a provádět účinnou veřejnou správu, především na úrovni místní a regionální. Velkou prioritou je také podpora hospodářského růstu především prostřednictvím rozvoje venkova a pokroku v sociální oblasti.

Kromě toho soustředí EU své snahy na posílení právního státu, tj. přispívá k vybudování civilních policejních sil prostřednictvím policejní mise EU EUPOL Afghánistán, kterou Evropská unie zahájila v červnu 2007 a jež podporuje provádění národního programu v oblasti justice.

Tyto snahy jsou také v souladu se strategickými prioritami předloženými vládou Afghánistánu.

Rada zdůraznila, že mezinárodní pomoc musí být přechodnou strategií, jejímž cílem je umožnit afghánské vládě převzít plnou zodpovědnost, zatímco úloha mezinárodního společenství bude s postupem času spíše podpůrná.

EU hluboce lituje všech civilních obětí v Afghánistánu.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Charalampos Angourakis(H-0106/10)

Předmět: Vražedné útoky Izraele proti Palestincům

Na palestinských územích dochází ke stále častějším provokacím Izraele zaměřeným proti Palestincům. Izraelská armáda násilně pronikla do kanceláří Palestinské lidové strany, přičemž způsobila velké materiální škody a zatkla přítomné osoby. K této události došlo v rámci desítek izraelských razíí v Rámaláhu a na Západním břehu Jordánu, při nichž byly pod záminkou „narušení veřejného pořádku“ zatčeny stovky osob. Izrael zároveň nadále podporuje politiku „mimosoudních poprav“ a vraždění představitelů palestinských organizací, a to za tichého souhlasu Spojených států, Evropské unie a NATO.

Odsoudí Rada izraelskou politiku, která je zaměřena proti palestinskému lidu a proti míru v oblasti a zahrnuje vražedné vojenské útoky? Odsoudí Rada rovněž otálení Izraele s uznáním nezávislého palestinského státu v hranicích z roku 1967 s Východním Jeruzálem jako hlavním městem?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu 2010.

Pronásledování civilního obyvatelstva státní mocí, ať je namířená proti občanům vlastního či jiného státu, je v rozporu s právním státem a obecně se zásadami demokracie. Navíc je takové jednání neslučitelné se základními hodnotami Evropské unie, zejména s právem na život v bezpečí. Je zcela nezbytné, aby byla obvinění z takových činů podrobena důkladnému vyšetření.

Pokud jde o různé incidenty mezi izraelskými bezpečnostními službami a Palestinci a o izraelskou okupační politiku, Rada vždy trvala na tom, že obě strany by měly dodržovat mezinárodní právo a mezinárodní humanitární právo. Toto jsou zásady, které Rada zmiňovala ve svých závěrech o mírovém procesu na Blízkém východě, naposledy v prosinci 2009.

Rád bych ujistil váženého pana poslance, že Rada i nadále přikládá mimořádný význam lidským právům jednotlivců v souladu se zmíněnými právními zásadami a je připravena náležitě odsoudit jejich porušování, je-li založeno na spolehlivých důkazech.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău(H-0108/10)

Předmět: Situace týkající se přijetí rozhodnutí Rady o dohodách mezi Evropskou unií a Kanadou souvisejících s leteckou dopravou

Posílení transatlantického dialogu mezi Evropskou unií na jedné straně a Spojenými státy a Kanadou na druhé straně je jednou z priorit španělského předsednictví Unie. Mezi částí dialogu s Kanadou patří nejprve přijetí rozhodnutí Rady a zástupců vlád členských států EU, pokud jde o podepsání a prozatímní uplatňování dohody o letecké dopravě, a dále přijetí rozhodnutí Rady o podepsání dohody o bezpečnosti civilního letectví mezi EU a Kanadou.

Může Rada sdělit s ohledem na význam, který má podepsání těchto dohod pro spolupráci mezi Evropskou unií a Kanadou, jaký je současný stav, pokud jde o přijetí těchto rozhodnutí?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu 2010.

30. listopadu 2009 přijala Rada rozhodnutí o podpisu a prozatímním uplatňování dohody o letecké dopravě mezi EU a Kanadou a tato dohoda byla podepsána 17.–18. prosince 2009.

Podle ustanovení dohody, jež zatím nevstoupila v platnost, bude tato dohoda prozatímně uplatňována EU a členskými státy v souladu s příslušným vnitrostátním právem od prvního dne měsíce následujícím po dni, ke kterému se strany vzájemně informovaly o dokončení příslušných domácích postupů umožňujících provizorní uplatňování dohody. Rada prozatím žádné takové oznámení neobdržela.

Nicméně za účelem přípravy uzavření dohody začnou přípravné orgány Rady v pravý čas provádět nezbytné úpravy dle Lisabonské smlouvy a následně přijmou rozhodnutí předložit návrh rozhodnutí Rady o uzavření dohody i o jejím znění Evropskému parlamentu k odsouhlasení.

Pokud jde o dohodu mezi EU a Kanadou o bezpečnosti civilního letectví, přijala Rada rozhodnutí o podpisu dne 30. března 2009 a dne 6. května 2009 byla dohoda v Praze podepsána.

Tato dohoda není provizorně uplatňována, musí být uzavřena dříve, než vstoupí v platnost. Proto začaly přípravné orgány Rady pracovat na nezbytných úpravách dle Lisabonské smlouvy, aby bylo možné připravit rozhodnutí o předložení návrhu rozhodnutí Rady o uzavření dohody i o jejím znění Evropskému parlamentu k odsouhlasení.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 38, kterou pokládá Marian Harkin (H-0087/10)

Předmět: Zelená kniha o dobrovolnictví

Zvažuje Komise – s cílem zvýšit v EU povědomí o významu dobrovolnictví – společně s navrhovanými iniciativami na uspořádání Evropského roku dobrovolnictví vypracování souhrnné zelené knihy o dobrovolnictví, což by je usnadnilo a zvýšilo jeho uznání a hodnotu?

Považuje Komise kromě vypracování zelené knihy za důležité dosáhnout součinnosti s dalšími mezinárodními organizacemi jako je MOP a OSN, pokud jde o projekt měření dobrovolné činnosti JHU/MOP a příručku OSN o neziskových organizacích?

Odpověď

(EN) Evropská Komise vítá neustávající zájem Evropského parlamentu v záležitosti dobrovolnictví.

Evropský rok dobrovolnictví 2011 se zaměří na následující čtyři cíle: za prvé na vytvoření odpovídajícího prostředí pro dobrovolnictví, za druhé na posílení dobrovolnických organizací, za třetí na zvýšení povědomí o významu a důležitosti dobrovolnictví a za čtvrté na zvýšení uznání dobrovolnických aktivit. Evropský rok tudíž zapojí všechny relevantní zúčastněné subjekty, především organizace občanské společnosti na evropské, národní, regionální a místní úrovni. Komise také doufá, že Parlament se bude nadále účastnit příprav tohoto Evropského roku dobrovolnictví.

Komise by chtěla váženou paní poslankyni ujistit, že naší hlavní prioritou je zajistit úspěšné pokračování dobrovolnické činnosti i po skončení Evropského roku dobrovolnictví. Jeho vliv by se měl odrazit v politických iniciativách a pokračujícím dialogu se zúčastněnými subjekty občanských společností, s podniky i s evropskými a mezinárodními institucemi. Všichni tito aktéři v následujících letech zajistí konkrétní, užitečné výsledky pro dobrovolnický sektor i pro celou evropskou společnost. Avšak Komise soudí, že v současném stádiu příprav Evropského roku dobrovolnictví 2011 je příliš brzy posuzovat, zda by zelená kniha o dobrovolnictví byla vhodným nástrojem pro podporu, uznání a zvýšení významu dobrovolnictví.

Studie Komise o dobrovolnictví v Evropské unii, která byla dokončena na začátku roku 2010⁽¹²⁾, poprvé poskytuje průzkum a nahlédnutí do současné situace dobrovolnictví v Evropské unii. Přestože tato studie porovnává a využívá velké množství pramenů za účelem shromáždění co nejvíce informací týkajících se dobrovolnictví v EU, nebylo dosud možné poskytnout statisticky přesné srovnání v rámci Evropy a nadále není k dispozici dostatečné množství srovnatelných údajů mezi členskými státy. Komise z toho důvodu vítá iniciativy, jejichž pomocí by se zlepšilo porozumění dobrovolnického sektoru, a plně usiluje o prozkoumání potenciální spolupráce s Eurostatem a s dalšími mezinárodními institucemi, jako např. Mezinárodní organizací práce či s Organizací spojených národů, jak paní vážená paní poslankyně navrhl.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Marc Tarabella (H-0095/10)

Předmět: Opatření, která by měla Komise přijmout za účelem účinného boje vedeného na evropské úrovni proti násilí páchanému na ženách

Evropský parlament právě přijal velkou většinou usnesení o rovnosti žen a mužů v Evropské unii – 2009 (P7_TA(2010)0021). Jako zpravodaj Výboru pro práva žen jsem navrhl stanovit evropský rok proti násilí páchanému na ženách. Návrh byl přijat 591 hlasy pro, 30 proti, 15 se zdrželo hlasování. Rovněž písemné prohlášení, které předložila

Eva-Britt Svenssonová, požadující vyhlášení evropského roku proti násilí na ženách podepsalo v dubnu 2009 408 signatářů.

Může Komise uvést, jaká opatření hodlá přijmout v souvislosti s vážným a soustavným zájmem, který této otázce věnuje Evropský parlament?

Kromě toho byl můj návrh vyzývající Komisi, aby „zahájila práci na návrhu souhrnné směrnice o opatřeních pro prevenci a potírání všech forem násilí na ženách, zejména obchodování se ženami“, přijat 558 hlasy pro, 85 proti, 22 se zdrželo hlasování.

Jaké kroky hodlá Komise podniknout v návaznosti na tuto žádost?

Odpověď

(EN) Potlačení násilí páchaného na ženách představuje pro Komisi politickou prioritu. Komise vítá ze strany Evropského parlamentu schválení usnesení o rovnosti žen a mužů v Evropské unii (P7_TA(2010)0021), jakož i přijetí návrhu o zavedení evropského roku za účelem potlačení násilí na dětech, mladých lidech a ženách.

Komise je rozhodnuta využít své politické a zákonodárné moci, finančního potenciálu i prostředků, aby pomohla vymýtit násilí páchané na ženách v Evropě a jinde. Problém řeší Komise legislativními a politickými iniciativami a opatřeními v oblasti ochrany základních práv, rovnosti pohlaví a další zaměstnanecké a sociální politiky, v záležitostech politiky nezákonného obchodování s lidmi a sexuálního zneužívání, spolupráce při

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

prosazování zákona a trestní justice, azylové a imigrační politiky, veřejného zdravotnictví, vývojových trendů, výzkumu a vzdělávání.

V poslední době zahájila Komise v oblasti boje proti násilí celou řadu iniciativ.

Aktuálně se připravuje střednědobá strategie pro rovnost žen a mužů navazující na stávající rámec, která by měla být přijata v polovině roku 2010. Předpokládá se, že problematika násilí páchaného na ženách bude pro Komisi představovat i nadále zvláštní prioritu.

V oblasti trestního soudnictví Komise brzy předloží návrh týkající se nezákonného obchodování s lidmi. Tento návrh podporuje také projekt španělského předsednictví na vytvoření evropského ochranného příkazu, který se také zaměřuje na lepší ochranu žen, jež se staly obětí domácího násilí.

V rámci programu Daphne III, který představuje nejkonstruktivnější a nejrozsáhlejší opatření v oblasti boje proti násilí, byla nedávno zahájena studie zkoumající nejčastější formy násilí. Tato studie bude dokončena na počátku dubna 2010. Navíc byl v rámci tohoto programu zahájen průzkum Eurobarometru hodnotící vnímání násilí páchaného na ženách mezi občany EU, který umožní porovnání změn ve vnímání násilí v EU za posledních deset let. Výsledky tohoto průzkumu Eurobarometru by měly být k dispozici v polovině roku 2010.

Kromě toho program Daphne III zahájil přípravnou činnost navazující na iniciativu Evropského parlamentu týkající se standardizace vnitrostátních právních předpisů pro násilí na základě pohlaví a násilí páchané na dětech. Tato studie má za cíl pomoci Komisi určit oblast budoucí činnosti, kam spadá také možnost navržení legislativy v této oblasti. Studie bude na evropské úrovni zkoumat možnost harmonizace právních předpisů o násilí na základě pohlaví, jejichž úprava by mohla pomoci omezit tento druh násilí v rámci Evropské unie. V současné době se na studii pracuje a závěrečná zpráva je očekávána na konci září 2010. Výsledky této studie budou představeny na konferenci, která se bude konat na konci roku 2010. Komise tak bude mít možnost prezentovat své kroky k posílení strategie v boji proti násilí.

S ohledem na výše uvedené iniciativy dbá Komise na žádost Parlamentu, který ji vyzývá k vytvoření evropské strategie boje proti násilí na ženách, k přípravě závazných právních nástrojů směřujících k potlačení násilí páchaného na ženách a k vytvoření kampaně pro zvýšení povědomí o násilí na ženách. Komise v současné době tyto možnosti prověřuje a uvažuje o možnostech co nejefektivnější reakce na tyto žádosti.

*
* *

Otázka č. 41, kterou pokládá Brian Crowley (H-0100/10)

Předmět: Protidrogová strategie EU

Nezákonný obchod s drogami stále dopadá ničivým způsobem na jednotlivce, rodiny a společnosti v celé Evropě. Má Komise v úmyslu zvýšit účinnost protidrogové strategie EU, a náležitě tak řešit problém přeshraničního obchodování s nepovolenými drogami a jejich dodávkou?

Odpověď

(EN) Protidrogová strategie EU na období 2005–2012 byla přijata Evropskou radou v roce 2004. Jedná se o strategii, nikoli o formální právní nástroj. Její provádění je převážně v rukou členských států.

Úlohou Komise v této záležitosti je navrhnout čtyřletý akční plán pro provádění strategie a následné monitorování. Kontrolní zprávy jsou směřovány Radě a Evropskému parlamentu formou sdělení.

*
* *

Otázka č. 42, kterou pokládá Sarah Ludford (H-0058/10)

Předmět: Obchod se slonovinou v Tanzanii a Zambii

Tanzanie a Zambie si chtějí na březnovém setkání smluvních stran CITES (Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin) zajistit povolení prodávat zásoby slonoviny. Navrhují to udělat tak, že jejich sloní populace bude přesunuta ze seznamu v příloze 1 CITES, v němž je zakázán veškerý obchod, do seznamu přílohy 2, který dovoluje kontrolovaný obchod.

Ostatní africké státy, které jsou členy Koalice na ochranu afrických slonů, se proti této žádosti důrazně postavily a předložily na tuto schůzku CITES protinávrh, který vyzývá k úplnému moratoriu na veškerý obchod se slonovinou.

Bude EU a její členské státy plně podporovat výzvu k moratoriu a odmítne povolení k dalšímu kolu prodeje slonoviny?

Odpověď

(EN) Evropská unie musí vyjádřit konečné stanovisko k různým návrhům týkajících se slonů, které budou projednávány na konferenci smluvních stran úmluvy CITES. Tato konference bude zahájena 13. března 2010. Komise svůj postoj zveřejní, jakmile budou dostupné všechny relevantní informace a zejména zpráva skupiny odborníků, které jmenoval stálý výbor CITES za účelem zhodnocení návrhu podaného ze strany Tanzanie a Zambie.

Je ovšem velmi nepravděpodobné, že EU podpoří jakékoliv rozhodnutí schvalující opětovné obnovení obchodu se slonovinou. V současné době probíhá studie na zhodnocení možné spojitosti mezi jednorázovým obchodem se slonovinou a nezákonným činem. Již nyní je velmi těžké si představit, že by Evropská unie schválila obnovení obchodu se slonovinou, v současné době především v souvislosti s velmi rozšířeným pytláctvím a nezákonným obchodem se slonovinou.

*

* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Bendt Bendtsen (H-0059/10)

Předmět: Ochrana čínských podniků a sdělení č. 618

Čínský národní akreditační program pro domácí inovační produkty (sdělení č. 618 ze dne 15. listopadu 2009) má za cíl chránit čínské podniky při zadávání veřejných zakázek. Zdá se, že tento program omezuje možnosti nečínských podniků – včetně těch, které mají v Číně dceřiné společnosti – vyrábět a dodávat produkty, které jsou v něm zahrnuty, na čínský trh.

Jaké kroky podnikla Komise od chvíle, kdy prezident obchodní komory EU v Číně, pan Jörg Wuttke, jasně vyjádřil ve svém dopise čínským orgánům ze dne 14. prosince 2009 své znepokojení nad tímto programem a položil jim řadu vyjasňujících otázek týkajících se obsahu a případných dopadů programu?

Jaký je postoj Komise k nové politice Číny, která chrání své vlastní podniky, v souvislosti s jednáními o zapojení Číny do dohody Světové obchodní organizace o zadávání veřejných zakázek?

Jaké další kroky hodlá Komise v současné situaci podniknout?

Odpověď

(EN) 17. listopadu 2009 zveřejnily čínské orgány oběžník, v němž informovaly o opatřeních na vytvoření systému v „inovačních“ odvětvích, kde přístup k zadávání veřejných zakázek probíhá na základě předkvalifikačního systému (akreditace). Od té doby je Komise v úzkém kontaktu s evropskými podniky v Číně a Evropě i s mezinárodními partnery, aby zhodnotila dopady tohoto oběžníku.

Komise opakovaně zmínila tuto záležitost při četných bilaterálních jednáních s čínskou vládou, a vyjádřila tak své znepokojení nad těmito opatřeními a vybídla čínskou vládu k jejich vysvětlení. Několik mezinárodních partnerů i značné množství národních a mezinárodních podnikových organizací učinilo totéž.

Komise je toho názoru – stejně jako mnoho dalších mezinárodních partnerů – že čínské orgány neposkytly uspokojivé vysvětlení těchto nových opatření. Důležité otázky zůstávají nezodpovězené. Komise má v plánu řešit tuto záležitost s čínskými orgány na všech příslušných úrovních, aby byla situace vyjasněna a aby byla zaručena ochrana zájmů evropských podniků na čínském trhu s veřejnými zakázkami.

Čína není členským státem dohody Světové obchodní organizace o zadávání veřejných zakázek, i když o tom probíhají jednání. Jakmile Čína tuto dohodu podepíše, bude muset dodržovat mezinárodně schválené úmluvy, které budou nápomocné při řešení podobných záležitostí. Avšak Komise se mezitím zabývá ve Světové obchodní organizaci projednáváními o možnostech řešení deformace trhu způsobené dotacemi ovlivňujícími trh služeb, jak je nařízeno v článku XV Všeobecné dohody o obchodu službami, která je pro Čínu závazná.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá Santiago Fisas Aixela(H-0061/10)

Předmět: Vícestranná obchodní dohoda mezi Evropskou unií a Kolumbií

Poté, co v Limě úspěšně proběhlo kolo jednání o vícestranné obchodní dohodě mezi EU a Kolumbií, bylo by možné naznat, že je smlouva prakticky uzavřena. Někteří poslanci ovšem vyvíjejí tlak, aby smlouva nebyla podepsána kvůli vraždám členů odborů, ačkoli v oblasti lidských práv nepochybně došlo ke zlepšení situace, o něž se zasloužila kolumbijská vláda a jež ve Výboru pro rozvoj Evropského parlamentu uznala i MOP. Prezident Obama navíc nedávno uvedl, že USA posílí své obchodní vztahy s Kolumbií.

V jakém stadiu se nachází jednání s Kolumbií a kdy Komise předpokládá, že tato obchodní dohoda bude podepsána?

Odpověď

(CS) 1. března 2010 Evropská komise zakončila technickou část vyjednávání s Peru a Kolumbií ohledně této vícestranné obchodní dohody mezi EU a Andskými zeměmi. Tento text nyní musí projít fází právních úprav předtím, než může být parafován, a poté zaslán návrh Radě za účelem autorizace oficiálního podpisu smlouvy. Poté bude o souhlas požádán Parlament. Jak již přislíbil komisař odpovědný za obchod, předtím, než bude tento dokument parafován, proběhnou také politické diskuze v rámci Výboru Evropského parlamentu pro mezinárodní obchod. Celý proces bude trvat několik měsíců a s největší pravděpodobností můžeme očekávat, že se smlouva podepíše nejdříve na podzim.

*
* *

Otázka č. 45, kterou pokládá Alan Kelly(H-0064/10)

Předmět: Občanská iniciativa - zpřístupnění on-line

Lisabonská smlouva dala právní status novému modelu participativní demokracie – občanské iniciativě. Mohla by Komise zvážit možnost zpřístupnění této občanské iniciativy pomocí určitého on-line média tak, aby bylo zajištěno účinné a přístupné sbírání podpisů?

Internet představuje v současné Evropě hlavní hromadný sdělovací prostředek a je obzvláště účinným nástrojem participativní demokracie. Všichni jsme svědky kampaní na podporu politických iniciativ na sítích MySpace a Facebook a sledujeme, kolik občanů se zapojuje ve snaze prosadit demokratickou změnu.

Vzhledem ke zdokonalování informačních a komunikačních technologií by mělo být možné ověřovat podpisy on-line, a pokud by Komise občanskou iniciativu rozšířila o on-line prvek, otevřelo by to cestu skutečné participativní demokracii, přičemž by se velmi usnadnilo sbírání podpisů a snížily související náklady a bylo by ve větší míře možné vést evropskou veřejnou debatu.

Mohla by Komise sdělit, zda toto považuje za možné při současném zohlednění práv občanů, kteří nepoužívají internet, účastnit se občanské iniciativy prostřednictvím tradičních podpisů?

Odpověď

(EN) Komise je přesvědčena, že by mělo být umožněno shromažďovat prohlášení na podporu Evropské občanské iniciativy na internetu. V současnosti připravuje v této věci legislativní návrh.

*
* *

Otázka č. 46, kterou pokládá Ilda Figueiredo(H-0067/10)

Předmět: Fondy Společenství

Vzhledem k vážné situaci v některých členských státech je třeba bezodkladně přijmout různá opatření, především v rozpočtové a finanční oblasti, zaměřená na účinný boj proti nezaměstnanosti, která se týká více než 23 milionů osob, a chudobě, v níž žije více než 85 milionů osob.

Je nezbytné zaměřit se na sociální pokrok tak, aby byl upřednostněn boj proti nezaměstnanosti a chudobě, aby byla podpořena výroba a vytváření pracovních příležitostí spojených se sociálními právy, zajištěna

ekonomická a sociální soudržnost a aby byla zemím, které se nacházejí ve velmi vážné situaci, poskytnuta finanční podpora, zejména prostřednictvím zpřístupnění prostředků z fondů, a to bez povinnosti poskytovat národní příspěvky.

Mohla by Komise sdělit, zda je ochotna bezodkladně převést prostředky z fondů Společenství, na něž mají nárok země, které se potýkají se závažnými sociálními a finančními problémy, tak aby je tyto země mohly využít, aniž by musely poskytnout národní příspěvky?

Odpověď

(EN) Ve svých publikacích „Plán evropské hospodářské obnovy“⁽¹³⁾ a „Společný závazek v oblasti zaměstnanosti“⁽¹⁴⁾ se Komise zavázala, že přijme účinná opatření na pomoc členským zemím v boji proti dopadům krize urychlením provádění operačních programů (OP) spolufinancovaných ze strukturálních fondů a fondu soudržnosti.

První soubor opatření, který zahrnuje zjednodušení pravidel způsobilosti a dodatečných záloh z OP, byl přijat v Plánu evropské hospodářské obnovy v dubnu a květnu 2009. Členským zemím bylo dále vyplaceno 4,5 miliard eur z Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF) a 1,8 miliard eur z Evropského sociálního fondu (ESF) na podporu bezodkladných operací nezbytných pro boj s krizí (celkem byly v roce 2009 vyplaceny členským zemím zálohy ve výši 11,3 miliardy eur).

Komise také vyzvala členské země, aby využily flexibilitu OP a soustředily financování ze strukturálního fondu na operace tak, aby mohly na krizi reagovat, a v případě nutnosti si tyto OP upravily. Také zdůraznila, že některé operace mohou být financovány pouze ze strukturálních fondů, přičemž dodržení zásady spolufinancování je stanoveno průměrem pro prioritu daného programového období. To znamená, že takové operace mohou být zcela financovány z evropských fondů, za podmínky, že byly vyváženy jinými, které byly financovány výhradně z vnitrostátních fondů před koncem roku 2015.

Sdělení „Společný závazek v oblasti zaměstnanosti“ a související opatření byla potřebná za účelem podpory vytváření pracovních míst a boje s dopady krize na pracovní místa v době, kdy reálná ekonomika a pracovní trhy začaly pociťovat její dopad. Zároveň byly vydány pozměňovací návrhy obecných nařízení strukturálních fondů a fondu soudržnosti.

Klíčový pozměňovací návrh umožnil dvouletou výjimku (pro roky 2009 a 2010) z pravidel kalkulace náhrad průběžných plateb z OP Evropského sociálního fondu. Pokud by tedy členská země chtěla využít této možnosti, 100% veřejných příspěvků na její priority pokryté z požadavků průběžných plateb do konce roku 2010 by byly vyplaceny v náhradách. Zatímco by tedy OP musely respektovat sazbu spolufinancování daného období, odrážely by možnosti na operační úrovni. Vzhledem k charakteristice ESF, který je hlavním nástrojem EU pro investice do obyvatelstva (každý rok podporuje 9 milionů osob), toto nařízení jasně usilovalo o zrychlení operací ve prospěch obyvatelstva, a obzvláště těch osob, které to potřebují nejvíce: nezaměstnaných nebo těch, kterým hrozila ztráta zaměstnání. Tento návrh počítal s celkovými vynaloženými prostředky 6,6 miliard eur.

Rada dospěla ke kompromisu a přijala dohodu, která zahrnovala platbu dodatečných záloh 775 milionu EUR z ESF a Fondu soudržnosti pěti členským zemím, které krize zasáhla nejvíce (Rumunsku, Maďarsku, Litvě, Lotyšsku a Estonsku). Kromě toho byla navržena větší flexibilita, co se týče automatického zrušení závazku z roku 2007.

Komise s tímto kompromisem nesouhlasila, protože cítila, že neposkytoval dostatečnou podporu obyvatel postižených krizí. Tento návrh je v současnosti předložen Parlamentu.

Návrh Komise pro novou strategii Evropa 2020 obsahuje několik návrhů jako součást stěžejních iniciativ utvořit nebo posílit instrumenty EU dostupné pro přímý či nepřímý boj s rostoucí nezaměstnaností. Stěžejní iniciativa „Program pro nové dovednosti a pracovní místa“ navrhuje usnadnění a podporu pracovní mobility uvnitř EU, zlepšení shody mezi nabídkou a poptávkou na trhu práce, a odpovídající finanční podporu ze strukturálních fondů, zejména ESF. Stěžejní iniciativa „Inovace v Unii“ navrhuje posílení role strukturálních fondů, fondů pro rozvoj venkova, rámcový program pro podporu výzkumu a vývoje na podporu inovací.

⁽¹³⁾ KOM(2008) 800 v konečném znění.

⁽¹⁴⁾ KOM(2009) 257 v konečném znění.

Stěžejní iniciativa „Digitální program pro Evropu“ navrhuje podporu zjednodušení využití strukturálních fondů EU pro účely tohoto programu.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Catherine Bearder(H-0074/10)

Předmět: Biologická rozmanitost a podřízení environmentálních priorit komerčním zájmům

Skutečnost, že africký slon je opět v ohrožení, poukazuje na nebezpečný stav, kdy se z některých nejvzácnějších a nejohroženějších druhů planety stává zboží. Ohrožení tohoto konkrétního živočicha je typickým příkladem jednání, kdy se připisuje ekonomickým hodnotám větší význam než nutnosti chránit náš ekosystém a oblast, v níž se daný živočišný druh vyskytuje.

Druhým takovým příkladem může být záměr Komise vyjádřený v jejím dokumentu, jehož obsah se nedávno dostal na veřejnost, totiž záměr přeradit palmové plantáže mezi „lesy“, a umožnit tak využívání palmového oleje jako biopaliva.

Tím, že Komise přeřadí palmové plantáže do jiné kategorie, získá olejářský, těžební a papírenský průmysl povolení k tomu, aby odlesňoval, ničil a zabíjel. Právě kvůli agresivní expanzi těchto odvětví bojují organizace na celém světě za přežití druhů dohnaných na hranici vyhynutí.

Jaké kroky se chystá Komise v roce, který OSN vyhlásila rokem biologické rozmanitosti, učinit na záchranu mnoha ohrožených druhů zneužívaných pro komerční zisk?

Odpověď

(EN) Komise sdílí znepokojení nad neudržitelným tempem, jakým jsou přírodní zdroje přecerpávány. Řešením tohoto problému se zabývá na několika úrovních tak, aby bylo lépe zajištěno zachování biologické rozmanitosti uvnitř i mimo EU.

Komise společně s Německem a dalšími zeměmi podporuje rozsáhlou nezávislou studii Ekonomie ekosystémů a biologické rozmanitosti (TEEB)⁽¹⁵⁾. TEEB byla založena ministry životního prostředí zemí G8 v roce 2007 a k dnešnímu dni publikovala tři zprávy podtrhující důležitost ocenění ekonomické hodnoty biologické rozmanitosti a ekonomické následky jejího neustálého úbytku. Tato práce je důležitá, protože dokud zůstane otázka ocenění přírody nezodpovězena, ekonomické zájmy stojící za jejím zneužíváním budou stále převládat nad snahou ji uchovat. Záměrem je zajistit, aby závěry a doporučení TEEB byly reflektovány ve všech příslušných rozhodnutích a politikách a byla jim přikládána stejná váha jako ostatním ekonomickým záměrům (například začleněním této hodnoty do konvenčních účetních procesů), nejen v EU, ale na celém světě. Závěrečná zpráva TEEB bude představena na 10. konferenci smluvních stran Úmluvy o biodiverzitě (COP10 CBD) v japonské Nagoji v říjnu 2010.

V letošním roce, který OSN vyhlásila rokem biologické rozmanitosti, proběhnou jednání o novém rámci světové politiky biodiverzity, a to v rámci Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti (CBD). 10. konference smluvních stran o CBD v japonské Nagoji v říjnu 2010 přijme upravený a aktualizovaný Strategický plán pro Úmluvu, čímž stanoví dlouhodobou světovou vizi pro biologickou rozmanitost, střednědobou misi a její cíle, a také soubor mezníků a jejich dílčích částí, vedoucí ke splnění této mise a jejího cíle. Komise bude usilovat o to, aby se ochrana bezbranných druhů promítla i do světového plánu po roce 2010 a zlepšila jejich ochranu.

EU bude také hrát klíčovou roli na Konferenci smluvních stran Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy (CITES), v březnu 2010. Zdůrazní zde nutnost přijetí opatření pro ochranu mořské biologické rozmanitosti pomocí regulace mezinárodního obchodu s mořskými druhy ohroženými vybíjením. EU bude také proti přijetí jakýchkoli opatření, která by mohla vést k pokračování obchodu se slonovinou za současných podmínek a bude nápomocna africkým zemím při tvorbě akčního plánu ke zlepšení ochrany slonů.

Komise bude i nadále usilovat o zajištění toho, aby spotřeba dřeva a dřevařských výrobků nepřispívala k ilegálnímu dřevorubectví, které má často za následek vážné negativní dopady na biologickou rozmanitost. Vše bude zahrnuto v Akčním plánu pro vymahatelnost práva, správu a obchod v lesnictví (FLEGT). Zároveň

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org/>

bude navrženo nařízení o „řádné péči“, které stanoví povinnosti pro provozovatele, kteří posílají dřevařské výrobky na trh. Nařízení je nyní v procesu spolurozhodování s Evropským parlamentem.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0076/10)

Předmět: Porušení předpisů týkajících se hospodářské soutěže a kapitálových převodů bankou Unicredit

Skupina Unicredit, která vlastní polskou banku Pekao, porušila v rámci projektu Chopin předpisy týkající se hospodářské soutěže a kapitálových převodů. Konkrétně se jedná o zneužití dominantní pozice skupiny Unicredit na trhu. UniCredit a stavební firma Pirelli společně a po vzájemné dohodě podepsaly v červnu 2005 se společností Pekao SA tzv. dohodu Chopin (neinformovaly o tom však trh a dozorčí orgány, a nedodržely tak informační povinnost). Následně pak skupina UniCredit jako společnost s dominantním postavením donutila společnost Pekao v dubnu 2006 k podepsání nevýhodné smlouvy o spolupráci s firmou Pirelli. Firma Pirelli a UniCredit jsou kapitálově spojeny ve společnosti Olimpia, v níž Alessandro Profumo plní funkci výkonného ředitele. Současně s tím probíhá v Olympii asymetrická transakce, při níž firma Pirelli odkupuje od skupiny UniCredit bezcenné akcie společnosti Telecom Italia.

S o d v o l á n í m n a s v o u p ř e d c h o z í o t á z k u (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2009-0506&language=CS>) se táží, zda Komise zamýšlí přijmout v této záležitosti nějaká opatření? Jedná se totiž o subjekty, které působí ve dvou členských státech EU.

Odpověď

(EN) Nejprve by mělo být zdůrazněno, že pouhý fakt, že zmíněné společnosti působí ve dvou členských státech EU, nezaručuje, že jejich případ bude řešen v rámci Společenství. Soudní dvůr v souladu s ustálenou judikaturou v tomto ohledu naznačil, že rozhodování o případu v rámci Společenství a zájem na případu je posuzován na základě toho, jak je ovlivněn obchod uvnitř Společenství zdali zmíněné praktiky ovlivňují obchodní toky mezi členskými státy způsobem, který by mohl ohrozit dosahování cílů jednotného trhu (viz. zejména ESD, AEPI v. Komise, Věc C-425/07P, konkrétně § 42). Z informace, kterou nám vážený pan poslanec sdělil, je patrné, že v daném případě se jedná o jednorázovou obchodní dohodu mezi dvěma společnostmi a jejich dohoda podle všeho nespadá pod pravomoc Společenství.

Navíc se podle ustálené judikatury zákon o hospodářské soutěži, zejména pravidla týkající se zneužití dominantního postavení, nevztahuje na případy týkající se vztahů mezi dceřinnou a mateřskou společností (viz. zejména ESD, Viho Europe BV v. Komise, Věc C-73/95). Proto v tomto případě právo hospodářské soutěže nemůže být použito.

Na základě výše zmíněných bodů Komise nehodlá zasáhnout do případu, o němž ji vážený pan poslanec informoval.

*
* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Georgios Papastamkos (H-0079/10)

Předmět: Řízení evropského hospodářství

Velmi hluboká finanční krize v Řecku, ale také finanční nerovnováha v dalších členských státech eurozóny vedou k otázce statiky, dynamiky a samotné udržitelnosti hospodářské a měnové unie. Nelze pochybovat o tom, že konsolidace veřejných financí jednoho členského státu eurozóny daný stát velmi zatěžuje. Stále však platí, že finanční krize prokázala nesouvztažnost mezi celistvou a jednotnou měnovou unií a nedokonalou hospodářskou unií, která v EU převažuje.

Je Komise ochotna navrhnout koncepci a vytvoření Evropského měnového fondu, který bude mít požadované zdroje a intervenční kapacity pro pokrytí strukturálních deficitů hospodářské a měnové unie a bude odrážet jasnější a koordinovanější řízení evropského hospodářství?

Odpověď

(EN) Rámec politiky hospodářské a měnové unie, který je sepsán ve Smlouvě o fungování Evropské unie a v Paktu stability a růstu, se snaží zajistit spolehlivé hospodářské a rozpočtové podmínky. V některých případech bohužel členské státy eurozóny nedokázaly ve vhodnou dobu prosadit řádnou politiku. Došlo k rozvoji nerovnováhy a zranitelnosti, která si během krize vynucuje vysokou cenu na růstu a zaměstnanosti a na vysokých rizikových prémiech. Tyto země se potýkají s vážnými ekonomickými a fiskálními problémy, jež vyžadují rychlá a rozhodná opravná řešení. Komise jim v tomto směru pomáhá svým dohledem a politickým poradenstvím.

Zejména ohledně Řecka přijala Komise dne 3. února obsáhlý a ambiciózní plán detailně vypracovaných opatření týkající se fiskální politiky a získávání statistik (doporučení Radě přijmout opatření podle čl. 126 odst. 9 – postup při nadměrném schodku), návrh na stanovisko Rady k programu stability, a strukturální reformy (doporučení Rady podle čl. 121 odst. 4 – nesoulad s hlavními směry hospodářských politik a ohrožení řádného fungování hospodářské a měnové unie). Rada Ecofin přijala tyto podklady dne 16. února a požádala, aby nejpozději 16. března byla předložena první zpráva o podpůrných opatřeních na zajištění cílového schodku pro rok 2010.

Hlavy států a vlád a Komise společně požádaly řeckou vládu, aby učinila, co je nutné, včetně přijetí dalších opatření, pro zajištění ambiciózních cílů sepsaných v programu stability, zejména snížení rozpočtového schodku o 4 % HDP v roce 2010. Řecký předseda vlády 3. března oznámil další konsolidační fiskální opatření ve výši 2 % HDP. Komise uvítala tato opatření, která dokazují odhodlání řecké vlády přijmout všechna nezbytná opatření ke splnění cílů programu stability a zejména ujistění, že cílené snížení rozpočtu o 4 % HDP pro rok 2010 bude dosaženo. Komise zároveň zdůraznila, že úplná a včasná provedení fiskálních opatření je klíčové, stejně jako rozhodné strukturální reformy, které musí být v souladu s rozhodnutím Rady. Komise situaci důkladně sleduje a udržuje stálý kontakt s řeckou vládou. Komise připraví způsob detailního posouzení daných opatření, který by měl být připraven do poloviny března na zasedání Rady Ecofin. Tato posouzení budou založena též na očekávaných zprávách ze strany řeckých úřadů.

Jak již hlavy států a vlád zdůraznily, členové eurozóny sdílejí odpovědnost za stabilitu eura. Naše hospodářská politika je naším společným problémem. Důležitým ponaučením z této krize je to, že naléhavě potřebujeme hlubší a širší dohled nad hospodářskými politikami, včetně včasného odhalování a vypořádání se s nerovnováhou, za účelem lepšího zajištění makrofinanční stability v eurozóně. Komise již brzo předloží návrhy, jak dále posílit koordinaci a dohled nad vnitrostátními hospodářskými politikami v eurozóně.

*
* *

Otázka č. 50, kterou pokládá Laima Liucija Andrikienė(H-0081/10)

Předmět: Obchodní vztahy mezi EU a Ruskem.

Od konce roku 2008, kdy se začala projevovat finanční krize, Rusko uvalilo cla na řadu dováženého zboží, např. na maso a mléčné výrobky, nábytek, některé výrobky z oceli, nákladní vozidla, televizory atd., jako „dočasná“ ochranná opatření ke zmírnění následků krize. 1. ledna 2010 navíc vznikla celní unie mezi Ruskem, Běloruskem a Kazachstánem. Vnější celní sazby, na nichž se tyto tři země dohodly, vycházejí většinou ze sazeb Ruska. Zvýšené celní sazby tak byly zaznamenány u celkem 30 % sortimentu vyváženého z EU do Ruska.

Je všeobecně známo, že hlavní problém, s kterým se EU potýká, spočívá ve skutečnosti, že Rusko není členem Světové obchodní organizace (WTO) a není tudíž vázáno pravidly WTO, jež zakazují jednostranné zvyšování dovozních cel a jiná opatření omezující obchod.

Jak se Komise dívá na současné problémy obchodu EU s Ruskem a jak je hodlá řešit? Má EU určitou strategii, pokud jde o řešení otázky členství Ruska ve WTO?

Odpověď

(EN) Od konce roku 2008 zvýšilo Rusko dovozní cla na široký sortiment zboží, údajně jako reakci na současnou hospodářskou krizi. Skutečnost je, že Rusko jako země G-20 přijalo za poslední rok největší počet ochranných opatření. Tato opatření přímo zasáhla hospodářské zájmy EU, jelikož EU je největším obchodním partnerem Ruska.

Tato ochranná opatření byla původně představena jako dočasná. Nedávným vytvořením celní unie s Běloruskem a Kazachstánem však byla ustálena. Nové společné vnější sazby této celní unie, platné od 1. ledna 2010, upevnilly většinu těch „dočasných“ zvýšených sazeb pro dovoz z Ruska a zároveň zavedly stejné sazby pro další dva členy této celní unie.

Komise se během posledních pár měsíců snažila posoudit a zmírnit následky tohoto nového obchodního režimu. Komise požádala Rusko, aby stáhlo sazby na původní nižší úroveň, a to zejména na produkty, které jsou významné pro dovoz do EU. Rusko bylo také opakovaně požádáno o oficiální konzultace, které byly očekávány díky Dohodě o partnerství a spolupráci.

Až dosud Rusko nadále zvyšuje sazby. Je třeba uvést, že podle současných bilaterálních dohod mezi EU a Ruskem, Rusko nemá žádné specifické právní závazky, aby respektovalo „ustálenou“ úroveň dovozních cel. Tato ustálenost, ačkoli není právně vynutitelná, se však dá běžně očekávat od jakékoli země, která si přeje být členem Světové obchodní organizace (WTO).

Komise je stále zapojená do procesu vyjednávání o ruském přistoupení k WTO. Pokračují intenzivní jednání na vysoké úrovni za účelem vyjasnění této nové situace. Komise zůstává plně zapojena v urychlení přijímacího procesu a zároveň žádá Rusko, aby zlepšilo a stabilizovalo svůj obchodní režim s ohledem na dodržování vyjednávaných závazků ohledně přistoupení.

*
* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Nadezhda Neynsky (H-0082/10)

Předmět: Směrnice 2001/18/ES o geneticky modifikovaných organizmech

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES <http://www.europa.eu.int/rapid/servlet/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+QT+H-2010-0082+0+DOC+XML+V0//CS&language=CS> „l"def1" nezajišťuje bezpečnost, pokud jde o horizontální přenos virů z genetického materiálu geneticky modifikovaných organismů (GMO) na jiné druhy plodin, ani pokud jde o vytváření zemědělských oblastí, kde by se nepěstovaly GMO, s cílem provozovat biologickou a konvenční zemědělskou výrobu.

Jaká opatření má v úmyslu přijmout Komise, aby ve směrnici 2001/18/ES byla pro všechny členské státy vytvořena možnost zavést doplňující omezení týkající se zavádění GMO do prostředí v případě modifikovaných druhů zemědělských plodin, které jsou z hlediska zemědělství důležité pro danou zemi, a dále vytvářet plochy, na nichž by se nepěstovaly GMO, s cílem zajistit biologické a konvenční zemědělství a ochranu biologické rozmanitosti?

Odpověď

(EN) Směrnice konkrétně usiluje o to, aby posoudila všechny nepříznivé vlivy, které by uvolnění geneticky modifikovaných organismů (GMO) mohlo mít na zdraví a na životní prostředí. Toto posouzení zahrnuje potenciální převod genetických materiálů z virů na jiné organismy.

Co se týče vytvoření oblastí, kde by se nepěstovaly GMO, Komise by ráda zmínila, že v září roku 2009 prezident Komise naznačil, že v oblasti s GMO by mělo být možné kombinovat systém povolení z EU, založený na vědě, se svobodou členských států rozhodnout se, zda chtějí či nechtějí pěstovat geneticky modifikované plodiny na svém území.

2. března 2009 Komise zahájila analýzu za účelem posouzení, zda existující legislativa povoluje členským státům takovou svobodu, a pokud ne, předloží do léta právní návrh.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0084/10)

Předmět: Státní podpora pro malé a střední podniky činné v oblasti zemědělské produkce

Čl. 11 odst. 8 nařízení Komise (ES) č. 1857/2006⁽¹⁶⁾ o použití článků 87 a 88 Smlouvy na státní podporu pro malé a střední podniky činné v oblasti zemědělské produkce uvádí, že od 1. ledna 2010 bude jakákoli náhrada vyplacená zemědělcům za ztráty na úrodě způsobené nepříznivými klimatickými podmínkami

(16) Úř. věst. L 358, 16.12.2006, s. 3.

závislá na tom, zda zemědělci uzavřeli pojištění s pojistnou ochranou vztahující se alespoň na 50 % jejich roční produkce nebo příjmu souvisejícího s produkcí. Pokud zemědělci neuzavřeli zmíněné pojištění úrody, jakékoli odškodnění, které jim bude nabídnuto bude sníženo o 50 %. Jaký status má čl. 11 odst. 8 v členských státech, ve kterých pojištění úrody neposkytuje žádná pojišťovna?

Může Komise poskytnout informace o nástrojích pro posuzování rizik aktuálně dostupných v členských státech, a to zejména v členských státech, ve kterých je pojištění zemědělcům nabízeno? Jakou úroveň krytí toto pojištění poskytuje a jakým způsobem je financováno, tzn. je-li financováno státem, zemědělci nebo podílí-li se na financování stát a zemědělci společně?

Odpověď

(EN) Pokud v některém ze členských států žádná pojišťovna neposkytuje pojistné smlouvy, které by pokrývaly škody způsobené statisticky nejvýznamnějšími klimatickými riziky, čl. 11 odst. 8 nařízení Komise č. 1857/2006 se neuplatňuje, avšak režim podpory stanovený pro odškodnění není způsobilý pro osvobození od oznamovací povinnosti v souladu se stejným nařízením. V takovém případě může členský stát na základě čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie informovat o režimu podpory Komisi a v oznámení uvést, že přes veškeré přiměřené úsilí nebylo možné v době, kdy byla škoda způsobena, získat v daném členském státě nebo regionu přijatelnou pojistnou ochranu pokrývající statisticky nejvýznamnější klimatická rizika. Pokud bude takový důkaz poskytnut, 50% snížení se nebude uplatňovat.

V členských státech je v současnosti dostupná celá řada nástrojů pro posuzování rizik. Co se týče pojištění, v rámci EU jsou nejobvyklejší klasické pojistné režimy (nejčastěji pojištění jednotlivých rizik, kombinované pojištění, ale také pojištění výnosů), které jsou většinou soukromé. V mnoha členských státech působí pouze omezené množství pojišťovacích společností. Úroveň rozvoje zemědělského pojištění v jednotlivých státech ovlivňují zejména dva rozhodující faktory:

- Potřeby jednotlivých zemí (úroveň rizika);
- Ekonomická podpora pojišťovacích systémů poskytovaná jednotlivými členskými státy.

Některé vlády nabízí podporu formou subvencování pojistného, jiné poskytují pomoc zpětně a příležitostně formou systémů odškodnění nebo fondů pro případy katastrof, které mohou být částečně financovány dobrovolnými nebo povinnými příspěvky investorů v oblasti zemědělství.

Zpráva o systémech zemědělského pojištění⁽¹⁷⁾, financovaná Komisí a naposledy aktualizovaná v roce 2008, představuje různé existující nástroje pro posuzování rizik dostupné zemědělcům v rámci EU. To napomáhá lepšímu pochopení vývoje pojistných systémů v Evropě, neboť ten těsně souvisí jednak s dostupností dalších nástrojů pro posuzování rizik, jednak s úlohou veřejného sektoru, zejména co se týče příležitostných podpůrných opatření.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Nikolaos Chountis (H-0085/10)

Předmět: Plánovaná fúze leteckých společností Olympic Air a Aegean Airlines

Dne 11. února 2010 vydaly letecké společnosti Olympic Air a Aegean Airlines podobná prohlášení, v nichž potvrdily, že jednájí o „budoucí spolupráci“, třebaže se ve sdělovacích prostředcích objevily zprávy o plánované fúzi obou společností. Tento scénář, který by vedl k monopolu mezi soukromými společnostmi a ke ztrátě 2 500 pracovních míst, vyvolal ostré reakce organizací pro ochranu spotřebitele. S ohledem na to, že tyto dvě společnosti prakticky kontrolují celý domácí trh přepravy cestujících, že Řecko má vzhledem ke svým geografickým podmínkám více letišť než jiné členské státy a že se očekává zvýšení vnitrostátních poplatků, počtu dotovaných linek a objemu přepravy na těchto linkách, se táži Komise:

Je skutečnost, že tyto dvě společnosti kontrolují 97 % vnitrostátní přepravy cestujících, pro Řeckou komisi pro hospodářskou soutěž důvodem k tomu, aby odmítla vydat souhlas k jejich fúzi? Může řecký stát odmítnout dát název Olympic a příslušné logo nové společnosti, která by takovou fúzí vznikla, a stanovit maximální výši vnitrostátních poplatků, protože tato nová společnost by měla 97% podíl v segmentu vnitrostátní přepravy cestujících?

⁽¹⁷⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

Odpověď

(EN) Komise byla o plánované fúzi společností Olympic Air a Aegean Airlines informována prostřednictvím prohlášení společností.

V této rané fázi zatím není možné stanovit, zda bude nutné, aby byl tento proces oznámen Evropské komisi nebo příslušným řeckým orgánům pro hospodářskou soutěž.

Podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 (nařízení ES o spojování)⁽¹⁸⁾ má Komise pravomoc posuzovat slučitelnost spojování podniků s působností na úrovni EU se společným trhem, a to v souladu s předpisy pro finanční obrat stanovenými v nařízení ES o spojování.

Hlavním cílem hodnocení spojení ze strany Komise je uchovat na společných trzích účinnou hospodářskou soutěž a zabránit nežádoucím dopadům spojení na hospodářskou soutěž a posléze i na klienty. Při hodnocení bere Komise v úvahu mimo jiné tržní sílu dotčených podniků a jejich postavení na trhu.

Jelikož plánované spojení nebylo dosud předmětem formálního sdělení Komisi podle nařízení ES o spojování, nemůže se Komise v současnosti ke zmíněné transakci podrobněji vyjadřovat.

Název a logo Olympic se po dokončení privatizace společnosti Olympic Airlines stávaly součástí majetku společnosti Olympic Air.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0094/10)

Předmět: Opatření úpravy rozpočtu v zájmu růstu v Řecku

Rada Ecofin na svém únorovém zasedání vyzvala Řecko, aby zavedlo specifická opatření úpravy rozpočtu. Pan Juncker zdůraznil, že Evropská komise navrhne Řecku soubor možných opatření ke snížení výdajů a zvýšení příjmů, přičemž se orientačně zmínil o snížení výdajů na platy a zvýšení DPH a daní z osobních automobilů a energie. Faktem přitom je, že většina opatření, která řecká vláda přijala nebo hodlá přijmout, se již týká snížení výdajů na platy a zvýšení příjmů formou zvýšení daní.

Táží se Komise: nedomnívá se, že tato opatření, která směřují k velmi přísné příjmové politice, mohou sama vést k tomu, že v řecké ekonomice nastane ještě větší pokles poptávky ve formě investic a spotřeby, což zadusí veškeré úsilí, které se v Řecku vynakládá na oživení a ozdravení veřejných financí? Navrhne řecké vládě prorůstová opatření přizpůsobená reálné situaci v Řecku, která obnoví produktivitu hospodářství?

Odpověď

(EN) Vysoký schodek veřejných financí i vysoké veřejné zadlužení mohou vzhledem ke svým důsledkům pro finanční trhy, úrokové sazby a úvěrové podmínky mít podstatný negativní dopad na schopnost země ekonomicky růst. Fiskální konsolidace je tedy pro ekonomický růst nezbytná. Přestože budou v roce 2010 podmínky k růstu v Řecku nepříznivé, odkládání fiskální konsolidace by jistě vedlo ke zhoršení výsledků v této oblasti. Při zohlednění opatření uvedených v Paktu o stabilitě a růstu předložilo Řecko v lednu roku 2010 aktualizovaný program stability, podle kterého hodlá usilovat o fiskální konsolidaci, zahrnující snížení schodku veřejných financí z 12,7 % hrubého domácího produktu (HDP) v roce 2009 na méně než 3 % HDP počínaje rokem 2012. První fáze úpravy, představující 4 % HDP, by měla být dokončena v tomto roce. Jak Komise, tak Rada vyjádřily svoji podporu řeckému programu stability a považují jeho cíle i navržená opatření za přiměřená.

Vzhledem k rizikům spojeným se stropy pro schodek a dluh je k zachování rozpočtových opatření zapotřebí dalšího úsilí. Komise vítá oznámení řecké vlády ze dne 3. března 2010 týkající se zavedení série dodatečných konsolidačních opatření představujících 2 % HDP. Toto oznámení potvrzuje odhodlání řecké vlády přijmout opatření potřebná k naplnění cílů programu stability, a především snížení schodku o 4 % HDP. Dodatečná opatření zahrnují výdajové škrt, zejména úspory mzdových nákladů ve veřejném sektoru, které jsou nezbytné pro dosažení trvalých účinků fiskální konsolidace a obnovení konkurenceschopnosti. Oznámená opatření na zvýšení příjmů rovněž přispívají k fiskální konsolidaci. Je klíčové, aby provedení fiskálních opatření spolu s rozhodnými strukturálními reformami a v souladu s rozhodnutím Rady bylo úplné a včasné. Je to v zájmu

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004

řeckých občanů, kteří získají prospěch ze zdravějších veřejných financí, z lepších možností růstu a nabídek pracovních příležitostí. Stejně tak důležité je to i pro celkovou finanční stabilitu eurozóny.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher (H-0098/10)

Předmět: Bezpečnost internetu

Přes 50 % evropské mládeže zveřejňuje na internetu osobní informace, které si může kdokoli přečíst. Má Komise v úmyslu představit nová opatření v zájmu lepší ochrany dětí na internetu, zejména v tzv. sociálních sítích?

Odpověď

(EN) V odpovědi na otázku pana poslance Komise vyjadřuje své přesvědčení, že za zvýšení bezpečnosti dětí na internetu a zvláště v sociálních sítích odpovídají společně veřejnoprávní orgány, rodiče, škola i průmysl.

V rámci Programu pro bezpečnější internet⁽¹⁹⁾ se Komisi v roce 2009 podařilo dosáhnout uzavření dohody o samoregulaci, nazvané Zásady pro bezpečnější sociální sítě,⁽²⁰⁾ kterou podepsalo celkem 20 společností: Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovani.it, Google, Hyves, Microsoft Europe, MySpace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd., Yahoo!Europe a Zap.lu. Uvedené společnosti uznali svou zodpovědnost a na svých stránkách identifikovali potenciální rizika pro nezletilé, včetně kybersikany, groomingu a rizikového chování, jakým je například zveřejňování osobních informací. Jako cíl si stanovili minimalizaci těchto rizik za pomoci řady konkrétních opatření.

Komise dodržování dohody pečlivě sleduje. Dne 9. února 2010 Komise zveřejnila zprávu o dodržování Zásad pro bezpečnější sociální sítě, vycházející z analýzy bezpečnostních opatření jednotlivých společností a z testování jejich stránek nezávislými odborníky. Ze zprávy vyplývá, že většina společností podnikla kroky a pomáhá nezletilým v boji proti potenciálním rizikům tím, že umožňuje snadnější změnu nastavení ochrany soukromých údajů, snadnější blokování přístupu jiných uživatelů nebo odstranění nevhodných komentářů a jiného nechtěného obsahu z profilů. Je třeba učinit ještě více, protože pouze 40 % provozovatelů standardně zpřístupňuje osobní informace nezletilých pouze jejich přátelům a pouze jedna třetina odpověděla na žádost uživatele o pomoc.

Komise provede detailní analýzu výsledků jednotlivých signatářů a bude následně individuálně pracovat s každou ze společností, kde je zapotřebí vyvinout další úsilí s cílem dosáhnout úplného provedení konkrétních opatření v rámci zásad pro sociální sítě. Jak bylo stanoveno v Zásadách pro bezpečnější sociální sítě, které uvedené společnosti podepsaly, evropská pracovní skupina pro sociální sítě⁽²¹⁾ se v tomto roce znovu sejde, aby projednala další možnosti zvýšení online bezpečnosti nezletilých uživatelů sociálních sítí.

Vedle toho Komise prověřuje aktuálně platná evropská pravidla pro ochranu dat a soukromí. Za tímto účelem uspořádala veřejnou konzultaci o revizi Směrnice o ochraně údajů⁽²²⁾, která skončila v prosinci roku 2009. Její výsledky ukazují, že mnoho občanů požaduje přísnější ustanovení týkající se pohybu nezletilých na internetu.

Hlavní myšlenkou letošního Dne pro bezpečnější internet, konaného dne 9. února, bylo heslo „Víš, co posíláš? Mysli!“ a jeho cílem podpořit mládež, aby věnovala pozornost tomu, jaké osobní informace na internetu zveřejňuje.

⁽¹⁹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

http://ec.europa.eu/ceskarepublika/press/press_releases/08081899_cs.htm

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf
<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/09/232&format=HTML&aged=0&language=CS&guiLanguage=en>

⁽²¹⁾ Pracovní skupinu pro sociální sítě vytvořila Evropská komise v dubnu 2008. Tato skupina se skládá z provozovatelů sociálních sítí, vědců i organizací zaměřených na péči o děti.

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů – Úř. věst. L 281, 23.11.1995.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Konrad Szymański (H-0101/10)**Předmět: Rovný přístup k internetovým službám v rámci společného trhu**

Nabídka audio a video produktů v internetovém obchodě iTunes firmy Apple je určena pouze státním příslušníkům některých členských států (např. není určena polským uživatelům). Tyto praktiky jsou diskriminační, a tedy v rozporu s právem Společenství, přičemž se tím podporuje i jev počítačového pirátství.

Zvláštní znepokojení vyvolává skutečnost, že v rámci tohoto on-line prodeje si například polský občan nemůže zakoupit produkty nabízené prostřednictvím internetu v jiné zemi, a to vzhledem k technickým omezením záměrně kladeným na používání kreditních karet.

Přijala nová Komise, kromě vyjádření znepokojení v souvislosti s touto otázkou, což učinila již v loňském roce, skutečné kroky k odstranění této diskriminační praxe?

Hodlá Komise přijmout opatření proti diskriminaci, kterou spotřebitelé v některých členských státech zakoušejí v rámci on-line prodeje, tak aby byla nastolena rovná práva spotřebitelů na společném trhu?

Odpověď

(EN) Jak Komise uvedla ve své odpovědi na otázku E-5058/09, rozdílné zacházení, které poskytovatelé služeb uplatňují podle hlediska státní příslušnosti nebo místa bydliště spotřebitelů (jako omezení týkající se používání kreditních karet, což zákazníkům z jednoho členského státu brání v přístupu ke službám internetového obchodu v jiném členském státě), je konkrétně upraveno v ustanovení o nediskriminaci čl. 20 odst. 2 směrnice 123/2006/ES o službách na vnitřním trhu („směrnice o službách“). Toto ustanovení zakazuje diskriminaci a rovněž uvádí, že nejsou zakázány všechny rozdíly v zacházení, neboť rozdíly v podmínkách přístupu budou povoleny, „pokud jsou přímo opodstatněné objektivními kritérii“.

Vymáhání vnitrostátních právních předpisů provádějících toto ustanovení spadá především do odpovědnosti vnitrostátních orgánů a soudů. Komise nemá pravomoc zahájit na základě čl. 20 odst. 2 směrnice o službách řízení pro nesplnění povinnosti proti soukromému subjektu. Nicméně poskytuje členským státům pomoc při zajišťování toho, že vnitrostátní orgány a soudy budou vnitrostátní ustanovení, jimiž se provádí čl. 20 odst. 2 směrnice o službách, na vnitrostátní úrovni správně uplatňovat a vymáhat. Zejména v této souvislosti Komise nedávno zveřejnila studii o obchodních praktikách, které by snadno mohly spadat do čl. 20 odst. 2, a o možných důvodech, jež za nimi stojí. Spotřebitelé, kteří byli poškozeni případy možné diskriminace, se rovněž mohou obrátit o nápravu na podpůrné subjekty ve svých zemích, jako jsou například členové sítě Evropských spotřebitelských středisek.

Vnitrostátní orgány a soudy budou při uplatňování těchto ustanovení muset zohlednit objektivní kritéria, která mohou odlišné zacházení odůvodnit.

Kromě toho je rovněž třeba poukázat na to – jak vážený pan poslanec asi ví –, že licence k autorským právům a právům souvisejícím s autorským právem, např. právům výrobců zvukových záznamů a výkonných umělců v souvislosti s hudebními nahrávkami nacházejícími se v internetových obchodech, jsou obvykle udělovány vnitrostátně. Komise však nemá k dispozici informace, které by nasvědčovaly tomu, že skutečnost, že internetový obchod iTunes není dostupný v Polsku, je odůvodněna potřebou získat autorské právo, aby bylo možno služby v této zemi nabízet.

Kromě uplatňování výše uvedeného ustanovení o nediskriminaci v čl. 20 odst. 2 směrnice o službách je třeba posoudit samostatná rozhodnutí dominantních společností podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, který zakazuje jako neslučitelné s vnitřním trhem, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

Komise nadále vyvíjí úsilí s cílem odstranit překážky, které stále brání rozvoji zákonných celoevropských hudebních služeb, a umožnit spotřebitelům, aby mohli nakupovat v kterémkoli internetovém obchodě v Evropské unii bez ohledu na místo svého bydliště. Pro dosažení těchto cílů bude mít zásadní význam odstranění zjištěných překážek a účinné vymáhání čl. 20 odst. 2 směrnice o službách v členských státech.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Morten Messerschmidt (H-0107/10)**Předmět: Kontroly na hranicích**

Podle informací dánské policie byly v uplynulém roce 203krát zadrženy osoby, které mají zákaz vstupu do Dánska. To je podle policie pravděpodobně pouze špička ledovce. Podle názoru dánské profesorky z centra Jeana Monneta Marlene Windové je díky otevřeným hranicím pro vypovězené pachatele trestných činů lehké vrátit se a páchat další trestné činy.

Jaký názor zastává Komise v souvislosti s rozsáhlou přeshraniční trestnou činností v EU? Jak se lze dívat na nedostatečný boj s trestnou činností v Bulharsku a Rumunsku vzhledem k záměru odstranit na konci roku i zde kontroly na hranicích?

Odpověď

(EN) Vytvoření oblasti bez vnitřní kontroly na hranicích je provázeno opatřeními, k nimž patří účinná policejní a soudní spolupráce. S ohledem na to byly vytvořeny donucovací orgány Evropské unie, jako je EUROPOL a EUROJUST, a byla přijata řada právních nástrojů, aby členské státy mohly účinně bojovat s přeshraniční trestnou činností, např. rozhodnutí z roku 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti. Ustanovení se týkají zejména automatizované výměny informací v souvislosti s významnými událostmi a za účelem boje proti terorismu a rovněž se zabývají dalšími druhy přeshraniční policejní spolupráce.

Pokud jde o účinnost dotčených zákazů vstupu, upozorňujeme váženého pana poslance na směrnici 2008/115/ES o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (kterou mají členské státy provést do prosince 2010), jež stanoví harmonizovaný celoevropský zákaz vstupu. Tento zákaz má preventivní účinky a posiluje důvěryhodnost evropské návratové politiky, protože vysílá jasný vzkaz, že těm, kdo nemají právo pobytu v členských státech Evropské unie a nerespektovali předpisy v oblasti migrace, nebude po určitou dobu dovoleno opět vstoupit do žádného členského státu.

Pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, ke zrušení vnitřních kontrol na hranicích dojde v souladu s aktem o přistoupení až po specifickém hodnotícím postupu, jehož účelem je ověřit, zda jsou splněny všechny předpoklady pro uplatnění schengenského acquis.

Hodnoceny jsou oblasti vnějších hranic, víz, policejní spolupráce, Schengenského informačního systému a ochrany údajů. Bulharsko a Rumunsko si stanovily konečný termín pro zrušení vnitřní kontroly na hranicích na březen 2011. Hodnocení začalo roku 2009 a v průběhu roku 2010 bude pokračovat.

Vyvození závěru, zda jsou všechny předpoklady splněny (nebo nikoli), a rozhodnutí o zrušení vnitřní kontroly na hranicích zcela spadají do odpovědnosti členských států.

Úspěch schengenského prostoru závisí na vzájemné důvěře mezi členskými státy a na jejich schopnosti plně provádět doprovodná opatření, jež umožní zrušit vnitřní kontroly na hranicích. Důležité prvky, klíčové pro vybudování této důvěry, jsou účinný boj proti korupci a posílení policejní a soudní spolupráce. Komise podporuje snahy tímto směrem a bedlivě vývoj v této oblasti v Bulharsku a Rumunsku sleduje. Posuzuje reformu soudnictví a boj proti korupci a organizované trestné činnosti v rámci mechanismu pro spolupráci a ověřování. Významným faktorem v tomto hodnocení je nakládání s přeshraničními trestnými činy. Komise ve svém hodnocení vychází z různých zdrojů, včetně informací od členských států, a ve svých zprávách z léta doporučuje, jak situaci zlepšit.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Charalampos Angourakis (H-0110/10)**Předmět: Privatizace loděnic Skaramanga**

Privatizace loděnic Skaramanga, kterou postupně prosadily řecké vlády, měla nepříznivý dopad na zaměstnance, protože byly zrušeny stovky pracovních míst. Vlastník loděnic, firma ThyssenKrupp, je prodává poté, co získala 3 miliardy EUR za stavbu ponorek, přestože vypověděla smlouvy uzavřené s řeckou vládou a dílo nedodala. Loděnice byly rozděleny a byla vytvořena samostatná společnost se zaměřením na kolejová vozidla. 160 tamních zaměstnanců už téměř 10 měsíců nedostalo plat. V tisku se píše o dalších desítkách

zrušených pracovních míst a vyjednávání ohledně vlastnictví loděnic s nadnárodními společnostmi a s vládou s cílem získat pro nové majitele „do vínku“ miliardy eur z programů na zbrojení na období 2010–2011.

Domnívá se Komise, že uvolnění trhů a uplatňování pravidel hospodářské soutěže v loďařském průmyslu, jak o tom rozhodla EU a vlády jednotlivých členských států, vedly k útlumu tohoto odvětví v Řecku, které je námořním státem par excellence, ke ztrátám pracovních míst a porušování práv pracovníků, a to vše v zájmu zisku monopolistických skupin?

Odpověď

(EN) Cílem uplatňování pravidel hospodářské soutěže je zajistit spravedlivou a účinnou soutěž, která je Evropě a jejím občanům ku prospěchu, protože snižuje ceny, zvyšuje kvalitu, rozšiřuje volbu spotřebitele, podporuje technologické inovace a v důsledku posiluje evropské hospodářství. Mezi pravidla hospodářské soutěže podle Smlouvy o fungování Evropské unie patří všeobecný zákaz poskytování státní podpory, s výjimkou výjimečných a odůvodněných okolností, aby bylo zajištěno, že zásahy vlád nebudou narušovat hospodářskou soutěž a obchod v rámci Evropské unie. Za určitých podmínek může Komise povolit podporu určenou k restrukturalizaci firmy nacházející se v obtížné situaci, což platí i pro loďařské odvětví. Nicméně zajistit, že bude podpora řádně využita, spadá do odpovědnosti veřejných orgánů.

Komise poskytla Řecku roku 1997 možnost financovat restrukturalizaci civilních obchodních činností společnosti Hellenic Shipyards a povolila mu poskytnout podporu ve výši 160 milionů EUR.⁽²³⁾ Bohužel nebyly splněny některé nezbytné předpoklady, kterými bylo povolení podmíněno. Kromě toho Řecko do roku 2002 opakovaně poskytovalo nezákonnou a neslučitelnou podporu pro ztrátové civilní činnosti loděnice.

Úlohou Komise je dohlížet na to, aby členské státy uplatňovaly správně pravidla pro státní podporu. Vzhledem k nedodržení podmínek a poté poskytování nezákonné podpory loděnici Komise v červenci 2008 po hloubkovém šetření v rámci pravidel pro státní podporu podle Smlouvy o ES Řecko požádala, aby vyžádalo zpět⁽²⁴⁾ přes 230 milionů EUR nezákonné podpory.

Komise by ráda konstatovala, že za prodej loděnic či jakékoli další rozhodnutí týkající se jejich reorganizace zodpovídá jedině jejich majitel. Pravomoci Komise jsou omezeny na kontrolu zásahů státu do hospodářství; Komise se nemůže vměšovat do podnikatelských rozhodnutí společnosti.

Právní rámec Evropské unie obsahuje několik směrnic, jejichž cílem je ochrana zaměstnanců a které mohou mít obzvláštní význam v souvislosti s restrukturalizací loďařského průmyslu v EU, je to zejména směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 týkající se hromadných propouštění⁽²⁵⁾, směrnice 94/45/ES o zřízení evropské rady zaměstnanců⁽²⁶⁾, směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství⁽²⁷⁾, směrnice Rady 2001/23/ES týkající se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů⁽²⁸⁾ a směrnice 2008/94/ES o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele⁽²⁹⁾.

Tyto směrnice byly v Řecku provedeny a je na příslušných vnitrostátních orgánech, zejména na soudech, aby zajistily řádné a účinné uplatňování vnitrostátních prováděcích předpisů, pokud jde o splnění veškerých povinností zaměstnavatele v tomto ohledu, a to se zřetelem ke konkrétním okolnostem každého případu.

*

* *

(23) Viz věc N 401/1997.

(24) Úř. věst. L 225, 27.8.2009

(25) Úř. věst. L 225, 12.8.1998

(26) Úř. věst. L 254, 30.9.1994

(27) Úř. věst. L 80, 23.3.2002

(28) Úř. věst. L 82, 22.3.2001

(29) Úř. věst. L 283, 28.10.2008